

ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్ ప్రకాశితము. సంఖ్య ౧౫.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము.)

ఇది

శ్రీనాథమహాకవి విరచితము.

రెండవకూర్పు గేంం.

కాకినాడ

ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్తువారిచేఁ బ్రకటితము.

1930.

వెల రు 0—12—0.

ప్రథమ ముద్రణ పీఠిక.

శ్రీనాథమహాకవి కాశీఖండమునందు “చిన్నారి పొన్నారి” యనుసీసపద్యమునఁ దాను రచించిన శాలివాహనసప్తశతతి, మరుత్తరాట్పరితము, భీమఖండము, నైవధము, కాశీఖండములను లోకమున కెఱుకపఱిచెను. అందుల మొదటిరెండుగ్రంథములు నింతవఱకు నెవ్వరికిని గోచరములు కాలేదు. ఆపద్యమందు లేని హరవిలాస విభుడు ముద్రితమై ప్రచారమున నున్నది. దంతులూరి భాసరాజు మూర్తిత్రయోపాఖ్యానపీఠికలోఁ దనతాత యగు శన్ననరఫతి “శ్రీనాథసుకవీంద్రుచే ధనంజయవిజయం బనుసత్కావ్యమందికొనియె” నని చెప్పినాఁడు. దానింబట్టి కవిసార్వభౌముఁడు కిరాతార్జునీయమును గూడ రచించె నని యాహింపనగును. ఇవియేకాక యెన్నఁడు నెవరును గని విని యెఱుంగనిది యాశివరాత్రిమాహాత్మ్య మొకటి.

దీనిని గొంతకాలమునకు మునుపు, ఆంధ్రసాహిత్య పరిష్కర్తువాడు తమ ప్రాచ్యలిఖితగ్రంథపరిశోధనమునఁ గృష్ణాజ్ఞానందిగామతాలూకా జొన్నలగడ్డ వాసిరెడ్డి వారియొద్దఁ గనుగొని యావృత్తాంతము లోకమున

కెలుకవటిచి ప్రత్యంతరమునకై చాలఁ బ్రయత్నించియు
నయ్యది లభింపమిచే నెట్లా పత్రికలోఁ బ్రకటించిరి. ఈ
గ్రంథమును బలువు రపేక్షించుటచే మరల నిపుడు వున్న
కరూపమునఁ బ్రకటింపఁబడు చున్నది. కావున దీనిచరిత్ర
మిటఁ గొంచెము చర్చింపఁబడును.

ఈగ్రంథము ప్రతి యతిశిథిలము లగు తాటియాకు
లపైఁ గలదు. మధ్యమధ్య పత్రములును ముక్కలు నుసి
నుసియై పోవుచున్నవి. వ్రాత చాలఁ బురాతన మైనది.
“ అనందనామనంవత్సర శ్రావణ శుద్ధ ౧౩ మంగళవారము
“ఁడు వెంక్కన కులకర్ణి మ॥ గుడిమిట్ల వ్రాసినట్లు ద్వితీ
కాశ్వాసముచివర నున్నది. ఈ యానంద క్రీ. శ. 1674
గాఁటిది కావున నిప్పటికి 249 యేండ్లక్రిందటివ్రాత.
ఈగుడిమిట్ల నందిగామ సమీపమున నున్నది. గుండ్రని
నైజాముకత్తు. సాధారణముగాఁ దాటాకువున్నకములు
చదువువా రెల్ల నీవ్రాత చదువఁజాలరు. ప్రస్తుతము లభిం
చిగ్రంథము నాలుగాశ్వాసములది. దీనితోఁ గవి మొదటఁ
ప్రతిజ్ఞచేసిన “ ఉరులింగోద్భవంబును, శివరాత్రిమాహా
త్మ్యంబు ” నను కథలు ముగిసిపోయినవి. కాని నాలవయా
శ్వాసాంతమున శివదూతలచే యమదూతలు పరావ్రతులై
యముని కెఱిగింప “ చిన్నవోయి యముం డేమి చేసె ”
నని యైదవ యాశ్వాసారంభ నూచకముగ మునులచే
బ్రశ్నింపఁబడెను. దానిచే నింకను గొంతగ్రంథము కల

దేవో యని తోచును. కాని శ్రీనాథకవి యింతమాత్రమే రచించె ననుట సమంజసముగా నున్నది. ఏలన మొదటఁ బ్రతిజ్ఞచేసిన శివరాత్రిమాహాత్మ్యము ముగిసినది. పైని యమప్రమాధాదులయుద్ధములు కథకంతగా నుపకరించునవి గావు. కావున మూల మగునీశానసంహితాధ్యాయాంత్యపద్యానురోధమున నీమునుల ప్రశ్నవాక్యమును గూడ గ్రంథమందుఁ జొప్పించె ననుట యుత్తమము.* రెండవది శ్రీనాథుఁ డీ గ్రంథమును ముగింపకమునుపే కాలగతి నొందుటవలన నాలుగాశ్వాసములు మాత్రమే శ్రీనాథ రచితము లని చెప్పవలయును. అంతియ కాని యింకను గొంతభాగ మున్న దనియు నది తేలికునిచే విడువఁ బడిన దనియుఁ జెప్పుటంత సరికాదు, కావున, శివరాత్రిమాహాత్మ్యము సమగ్రముగనే లభించిన దని తలంపనగును. ఇంక నీగ్రంథ మేకాలమున రచింపఁబడెనో విమర్శింపవలసి యున్నది.

“సత్కవిసార్వభౌముం డగుశ్రీనాథకవివ రేణ్యు - - -
గ్రాంచి.” ఆ. ౧. ప. ౧౩.

గీ. వేడ్కఁగవిసార్వభౌముని విమలచరితు ,, ఆ. ౧. ప. ౩౭.
ప. అనవుడు నమ్మహీసురాగ్రగణ్యుండు కమలనాభామాత్య
పౌత్రుండును మారయామాత్యపుత్రుండునునగు శ్రీనా

ఈయుక్తికి ముందు విమర్శింపఁబోవు ప్రమాణము లాధారములు.

ధకవివరేణ్యుండు సంతృప్తమానసుండై. ఆ. గ. కే.

అను వాక్యములవలనను, ఆశ్వాసాంతగద్యములు నాలుగువలనను శ్రీనాథుండు కవిసార్వభౌమబిరుద మండిక పదప హరవిలాసనైషధములకుఁ బదప భీమఖండమునకు మునుపు దీనిని రచించె నని శ్రీవీరేశలింగమువంతులుగారి యాహ. ఈగ్రంథమందు దోషము లత్యధికముగా నుండుటచే నియ్యది శ్రీనాథుని బాల్యకవిత యని బ్ర॥ శ్రీ॥ నాగ పూడి కుప్పుస్వామయ్యగారి తలంపు. వీరువురివాదము లలో నేది వాస్తవమో పరికింతము -

“సుతుని న్నుద్యుక్తశాంతాత్తునిన్. ఆ. గ. ప. ౧.

“అలిని బుక్కిటందిడి. ఆ. గ. ప. ౩.

“కృతిపతు లగుకవిముఖ్యుల. ఆ. గ. ప. ౯.

“వడిప్రాసవిడంబబంధమై. ఆ. గ. ప. ౧౧.

“మల్లికార్జునకుత్సలంబర్జిబడసె. ఆ. గ. ప. ౧౭.

“పుణ్యఋషీశ్వరన ప్తతుల్యులం బోలిన. ఆ. గ. ప. ౧౯.

“వైభవప్రఖ్యాతవరహరిశ్చంద్రురథు. ఆ. గ. ప. ౨౦.

“ఘనుఁడుకొమరగిరింద్రుండుగలిగియుండు. ఆ. గ. ప. ౨౦.

“నేర్పరతఁడు. ఆ. గ. ప. ౨౨.

“(నకలసద్గుణ)విఖ్యాతసారసాఖ్య మహితవంశాత్మ మంత్రమానసాత్మ ఆ. గ. ప. ౨౪.

“వరమపాతి వ్రత్యభావంబు తలఁపంగ గారిగాఁబోలు కాంత తలఁప ఆ. గ. ప. ౨౪.

“సర్వీటాదింత.” ఆ. ౧. ప. ౧౬.

“కాకోదరగ్రామణికంఠగ్రవేయ. ఆ. ౧ ప. ౧౭.

ఇట్టివేకాక యింక ననేకదోషములును నప్రధకవి తాబంధమును నవతారికాభాగమున నగపమచుండుటచే నీగ్రంథము శ్రీనాథరచితము కా దనియైనను బాల్యరచిత మనియైనను జెప్పనగును గాన శ్రీవీరేశలింగముపంతులుగారి యూహ సరికాదు. గ్రంథమునందుఁ బలుతావులఁ గవి సార్వభౌమబిరుడ ముండుటచేతను దోషము లవతారికా భాగమందె తక్కు మతెచ్చటను లేకుండుటయేకాక కథా భాగము శ్రీనాథుని యితరగ్రంథములకెలిక నమాన మగుప్రాధిచే నులరాచుచుండుటచేతను శ్రీకుప్పుస్వామయ్య గారి తలంపుకూడ సరికాదు. ఇంక మూడవపక్ష మొకటి స్ఫురించినది. దావిని జిత్తగించఁ బ్రార్థించెద.

శ్రీనాథుఁడు నైషధరచనానంఠము ప్రాథమిక రా యల యాస్థానపండితుఁడగు గొడడిగిండిమధిష్టు నొడించి సార్వభౌమబిరుడ ముండెను. అచిరుడ మీ గ్రంథమునఁ గలదు గదా ! హరివంశనైషధములందు లేనిపంచారా మాప్సరసురంశేష్యుల భామములు తొలుదొల్త భీమఖం డమున నుపయోగించఁబడినవి. అనాథము లీగ్రంథమున నగపమచున్నవి. కావున శివరాత్రిమాహాత్మ్యము భీమఖం డమునకుఁ బడవనే రచింపఁబడినది. ఇంతే కాక శంకరాచార్య కాశీఖండముననుండి గూఢనిధిచదిత ములోని పదములు

శ్లో. “యాయజ్ఞాకకులే జన్త క్వక్వ మే వ్యసనం మహత్
అవహో బలీయా స్సవిధి ధ్యావికర్తానుసాధయేత్
భిక్షితుం నాధిగచ్ఛామి నమే పరిచితః క్వచిత్
నచహస్తే ధనం కించి త్కిమత్ర శరణం భవేత్
సదా వ్యాభ్యుదితే భానా ప్రసూరే మృష్టభోజనమ్
దద్యా దద్యాత్త కం యాచే యాచే హ జననీ నమే”
అనుశ్లోకములను—

గీ. అక్కటకట దురోగరవ్యసన మెట్లు
యాయజ్ఞాకవిశిష్టాన్వవాయ మెట్లు
ఎట్లుచేసినఁ జేయుఁగా కేమనంగ
నేర్చువారము విధి దయానిస్స్వహృదయి.

కాశీ. ఆ. ర. ప. ౧౧౩.

చ. అరుణగభస్తిబింబముదయాద్రి పయింబాడ తేరగిన్నె లోఁ
జెరుఁగును షంటకంబు వడపిందెలునుం గుడువంగఁబెట్టు ని
ర్భరకరుణాధురీణ యగుప్రాణముప్రాణము తల్లియున్నదే
హరహర యెవ్వరింకఁగడు పారసి పెట్టెద రీప్పితాన్న
ముల్. ఆ. ర. ప. ౧౧౪.

అనుపద్యములుగా నాంధ్రీకరించెను. ఇందు మొద
టిపద్యమును విస్తరించి శివరాత్రిమాహాత్మ్యమున వర్ణించి
నాఁడు. రెండవదాని నేమాత్మమును మార్పు నేయక యట్లే
వేసినాఁడు. (చూ. ఆ. ౩. ప. ౧౫) ఈ మూలశ్లోకములు
కాశీఖండమందు నీకానసంహితయందు నొకరీతినే యుం

డునా? ఈశాననంహిత యెందున్న దోయగవడదు. కాశీ
 ఖండమే యీశాననంహిత, యనిన దప్పు కాజాలదు.
 కావున సీగ్రంథము కాశీఖండము గూడ రచించినవిమ్మటనే
 గరరం ప్రాంతమున రచింపబడె నని నానిశ్చయము.
 అయినచో నవతారికాభాగమందలి యప్రాధికైలికి నలా
 క్షణికప్రయోగములకును గతి మే మందురా? శ్రీనాథుడు
 కాశీఖండమునందుఁ గుబేరపూర్వవృత్తకథనావసరమున శివ
 రాత్రిమోహాత్మ్యమును గుణనిధిచరిత్ర రూపమున వర్ణించెను.
 తనగ్రంథములం దటనట బాణకాదంబరిలోని వాక్యముల
 నుపయోగించె గాని యీరెంటియందును దనివిననక
 కాదంబరిలోని రసవంతము లగుభాగముల విరివిగ గ్రహించి
 సుకుమారచరిత్రమును గల్పించి శివరాత్రిమోహాత్మ్యమును
 సమగ్రముగ వర్ణించెను. గ్రంథముపూర్తిచేసి యవతరణిక
 రచింపకమునుపే కైలాసమున కేగెను. పిదప శ్రీకైలవాసి
 యగుశాంతయ యెట్లో యాయేకలిఖితప్రతిని సంపాదించి
 కొంతధనము వెచ్చించియో లేకయో స్వయముగనో లేక
 తనయాశ్రితుఁడగు నొకయప్రాధకవివలననో యుపోదా
 తము నుద్భవింపఁజేసి జనకవియుక్త యై నిరాలంబి యైన
 యీకృతికన్యను దన కంటఁగట్టుకొనియె నని యూహిం
 చుట సాహసము కానేరదు. గ్రంథారంభమునందలి యిష్ట
 దేవతాస్తుతియుఁ గవిస్తుతియుఁ గృతిపతికృతికర్త నుద్దేశించి
 పలికిన వాక్యములును గవిప్రతిజ్ఞావాక్యములందలి వ్రథమ

పురుషప్రయోగమును వేదముల సకలవిధదోషాశయమున
యవతారికయెల్లను శ్రీనాథుని, యితరసర్వగ్రంథములకు
భిన్నతూర్ణముగలదై పై సిద్ధాంతమును బోషించుచున్నది.
కావున నిందలి యవతారిక శ్రీనాథవిరచితము కాదనియు,
గూఢాభాగము నాలుగా శ్వాసములు మాత్రము కాశీఖండా
నంతెడము ఇరళం ప్రాంతమున శ్రీనాథనిచరమదశయందు
రచింపఁబడినవియు నీగ్రంథమందలి కథానాయకునితోడనే
శ్రీనాథుఁడును బ్రమథపదవి నందెననియు నీకృతియే శ్రీనా
థునియంత్యకృతి యనియు (దీనికంటె సర్వాచీనకృతి
కవఁబడువలయు) మాహింపవచ్చును.

ఇంక నీగ్రంథరచనకుండలి నొన్ని విశేషములు:—

గీ. వానిఁ గలులోనఁ గాననివనజముఖయు
వాని మార్పువఁ జేర్కొని మానవతియు
తానిగా నాత్మభావించి పరుని గవయు
నప్పరింపనినతియు లే దయ్యె నవల్లు.

శ్లో. నై. అ. ౧. ౬౦.

అమవద్యమును విస్తరముగా రవవత్తమముగా శివరాత్రి
మాహాత్మ్యమున—

నీ. వృద్ధయ మువ్విష్ణుఁడ నేకాంతముననుండి

వానిఁ జింతింపని వనజముఖయు

నొక్కమాఁ జితనిఁజూచి యొందొక్క మాటఁ జూడ

నగ్నిబుపింపనివిద్రుతాధరియును

గలలోన వానిఁ జిక్కఁగఁ గౌఁగిటనుజేర్చి
ముకుళి తేక్షణగాని ముద్దియయును
నతనిరూపంబు గుడ్డంబులందు లిఖించి
యందంబుఁ జూడనియంగనయును
జెలులచేతను బ్రోదిరాచిలుకచేత
వానిగుణములు విని కుచద్వంద్వసీమఁ
బాదుకోఁబులకింపని పైదలియును
బన్నిదము వ్రేసినను లేదు పట్టణమున. ఆ. ౨. ౯౪.
అను సీసపద్యముగా రచించెను. ఇంక నిట్టి వనేకము
లాతని పూర్వగ్రంథానుకరణము లిందుఁ గలవు.

గ. తస్య రాజ్ఞో నిఖిలకలాకలాపావగాహనగభీరబుద్ధిః - -
బృహస్పతి రివ సునాసీరస్య కవి రివ వృషపర్వణః వసిష్ఠ
ఇవ దశరథస్య విశ్వామిత్ర ఇవ రామస్య ధౌమ్య ఇ
వాజాతశత్రోః దమనక ఇవ భీమస్య సుమతి రివ నలస్య
సర్వకార్యేష్వప్రతిహతమతి రమాత్యో బ్రాహ్మణః శుక
నాసోనామాభవత్. కాదంబరీ గ. ౨౪౩

వ. ఆ రాజునకు నిఖిలశాస్త్రకలాపావగాహనగంభీరబుద్ధి
యజ్ఞదత్తుండును బ్రాహ్మణుండు దేవేంద్రునకు బృహస్ప
తియు, వృషపర్వునకు శుక్రుండును, దశరథునకు వసి
ష్ఠుండును, రామునకు విశ్వామిత్రుండును, నజాతశత్రు
నకు ధౌమ్యుండును నలునకు దమనుండునుం బోలె
బ్రధానియై - శివరాత్రి ఆ. ౨. ప. ౧౫.

గ. సత్యపి రూపవిలాసోపహసితరతివిభ్రమే లావణ్యవతి
వినయవ త్యన్వయవతి హృదయహారిణి చా వరోధ
జనే * కాదంబరీ. గ. ౧౨.

వ. అమృత్రిభార్య వినయవతి వివేకవతి విభ్రమవతి విలా
సవతి సౌభాగ్యవతి లక్షణవతి యాదార్యవతి గాంభీ
ర్యవతి యన* - శివరాత్రి. ఆ. ౨. ప. ౧౫.

పై గద్యమునందలి సప్తమ్యంతములను జమత్క
రముగఁ బ్రథమాంతములుగ మార్చినాడు. మూలమం
దలి రాజాంతఃపురము నాంధ్రీకరణమున మంత్రిభార్యగా
నొనర్చెను.

గ. ఏకం తు తనయముఖకమలదర్శనసుఖం తు సలేభేతథా
సంభుజ్యమాన మపి నిష్ఫలపుష్పదర్శనం శరవణ మి
వాంతఃపుర మభవత్. కాదంబరీ. ౨౭౧-౨౭౨.

గీ. తనయసంతానలబ్ధి దౌదవ్యుగాఁగ
విభవనంపత్తి గల్గియు విన్నవోయి
వనితనిష్ఫలపుష్పదర్శనముఁదాల్చె
శరలతాకాననమువోలె జవ్వనంబు. శివ. ఆ. ౨-౩౭

గ. అథ తస్యా స్తాంబూలకరంకవాహినీ సతతప్రత్యా
సన్నా మకరికానామ రాజాన మువాచ॥ కా. ౨౬౩.

గ. ప్రథమ మపి స్వామినీ దానవశ్రీరివ సతతనిందితమర
తాశయనాసనస్నానభోజన భూషణపరిగ్రహాత్మకము సము
చితేషు దివసవ్యాపారేషు కథంకథ మపి పరిజన్మప్రయ

త్వాత్ప్రవర్తమానా సఖోకే హాశీత్ - కా. గ. ౨౬౬
 గ. దేవ హృదయపీడాపరిజహీర్షయాచ న దర్శితవతీ సా
 వికారమ్. కా. గ. ౨౬౭

గ. అద్యతు చతుర్దశీతి భగవంతం మహాకాల మర్చిత
 మితోగతయా తత్రమహాభారతే వాచ్యమానే శ్రుతం
 అపుత్రాణాం కిల గతి ర్నాస్తి నవా సంతి లోకాః.
 కా. గ. ౨౬౮.

వ. ఈదుఃఖంబునకుఁ గారణం బే మని యడుగుట యుం
 బ్రత్యుత్తరం బీక యూరకున్న దాని తాంబూలకరంక
 వాహిని యిట్లును- అను ౨. ఆ. ౩౦. వచనముగా.

గ. అపరేతు - - - - - ప్రతారణకుశలై ర్ధూరై రమానుషోచి
 తాభి స్తుతిభిః. ప్రతార్యమాణా విత్తమదమత్తచిత్తా
 ని శ్చేతనతయా తథేత్యాత్మన్యారోపితా లీకాభిమా
 ననా- - - - - అంతఃప్రవిష్టారభుజద్వయమివాత్మభావం
 యుగళం సంభావయంతి. గ. ౭౧౫-౧౬.

గ. - దర్శనప్రదానమ ప్యనుగ్రహం గణయన్తి. ౭౧౮.

గ. దృష్టిపాతమ పుష్పకారపక్షే స్థాపయన్తి. ౭౧౯.

గ. సంభాషణ మపి సంవిభాగమధ్యేకుర్వన్తి. ౭౨౦.

గ. ఆజ్ఞా మపి వరప్రదానం మన్యన్తే. ౭౨౧.

గీ. త మ్మమానుషకాలోచితంబు లైన

కీర్తనంబుల మైపులకించుకొండు

తా రమర్యులుగా మదిఁ దలఁతు రమాహ

వి తమదమతచితులై వెట్టిజనులు. శివ. ౨-౯౪.

సీ. అయ్యనీవుచతుర్భుజావతారుడ వన్న - - - - - ౯౭

గ. మిథ్యామాహాత్మ్యగర్వనిర్భరాశ్చనస్రణమంతిజేవతా
భ్యః కించ న పూజయన్తి ద్విజాతీన్ న మానయన్తి
మూన్యాన్ నార్చయన్తి త్వర్చసీయా న్నాభివాదయన్తి
భివాదనార్హాన్ నా భ్యుత్తిష్ఠన్తి గురూన్.

గ. ౭౨౨, ౨౩, ౨౪.

ఉ. సంపద పేరికట్టిడిపిశాచము సోకినమానవుండు పూ
జింపఁ డభీష్టదేవత భజింపఁడు సజ్జనులైనవారి మ
న్నింపఁడుమిత్రబంధులగణింపఁడుధర్తరహస్యముల్పిచా
రింపడు మీ...భరింపఁడమాంకరణంబుపెంపునన్.

శివ. ఆ. ౨-౯౮

గ. ప్రవిశ్యచ తరుషండస్య మధ్యభాగే మణిదర్పణ మివ
త్రైలోక్యలక్ష్మ్యాః స్ఫటికభూమిగృహ మివ వసుంధరా
దేవ్యాః కైలాసమివ ద్రవతా మాపన్నం...చంద్రాతప
మివ రసతా ముపేతం హరాట్టహాస మివ జలీభూతమ్ -
శరడభ్రబృందమివ ద్రవీభూయైకత్ర నిష్యందితమ్ అచ్ఛో
దం నామసరో దృష్టవాన్. గ. ౮౫౬

సీ. “స్ఫటికరత్నగృహంబు సర్వంసహకాంత

కభిధాంతరంబు ధుగ్ధాంబునిధికి-శివ. ౩-౨౦

ఇట్టి యుదాహరణముల నింక ననేకములుగాఁ
జూడనగును. వేయేల “త మ్మామానుష” “అయ్యనీవు”

“సంపదపేరి” అనుపద్యముల కీగ్రంథమునం దేవనక్తియు లేకున్నను గాదంబరీరసాస్వాదపరవశత్వముననే యాంధ్రీకరించె నన్నచో శ్రీనాథకవి కాదంబరి నాంధ్రీకరించుతలంపుననే శివరాత్రిమాహాత్మ్యరచన మారంభించె ననియును, గాళీఖండమునందలి గుణనిధిదుర్గుణవర్ణనమునను శివరాత్రివ్రతప్రభావవర్ణనమునను దనివిననక నుకుమారచరిత్రమును గల్పించె ననియును విశద మగును గదా ?

పైనిజెప్పిన విశేషములం బట్టి యీగ్రంథ ముత్తమప్రబంధములలో నొకటియు, బవిత్రగ్రంథములలో నొకటియు ననియు, దెలియనగును. ఈగ్రంథ మింతకాలము తాళపత్రములలో ఘుణాక్షరబహుళముగ నింతదనుక (ఈం సంవత్సరములు) ఏరికి నగపడకున్ననునేటి కాంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారి యమోఘపరిశ్రమమువలన నాంధ్రలోకమునకుఁ బ్రత్యక్ష మగుట మహద్బ్రష్టవిశేషమే. ఈగ్రంథమును దొలుసారిపత్రికలో, బ్రకటించుసమయమున, గ్రీర్తిశేషులగు శ్రీతంజనగరం దేవరాజసుధిగారు చాలసాయమొనరించిరి. దీనిని సంస్కరించుటయందుఁ గాదంబరియును శ్రీనాథుని యితరగ్రంథము లన్నియును సహాయము లై నవి. అయిన నింకను గ్రంథపాఠములును దోషములు సందేహములు ననేకము లుండిపోయినవి.

ఇట్లే యింక నితరుల క నేకసంస్కరణములు దోష
వర్జునుఁ అవియెల్లఁ దృతీయముద్రణమున గ్రహింపఁ
బడను.

ఇట్లు, బుధవిధేయుఁడు,

కట్టి సాంబమూర్తిశాస్త్రి.

ద్వీ తి య ము ద్ర ణ పీ ఠిక.

శ్రీశివరాత్రిమాహాత్మ్యమున కింతత్వరతో నే వునర్తు
ద్రణయోగము లభించుట కాంధ్రమహాజనులకు శ్రీనాథ
మహాకవియెడఁ గలభక్త్యాదరములే కారణము. తొలుతటి
ముద్రణ మై యిప్పటికించుమించు పండ్రెండేండ్లు గలిగి
నవి. తొలుతటిపీఠికకంటె నీపీఠికయందనేకాధికాంశములు
చేర్పఁగల నని విశ్వసించిన నాకుఁ బ్రత్యంతరాలాభము
నిరుత్సాహజనక వైఖరి అయిన నీగ్రంథము ప్రకటింపఁ
బడినదిదప ననేకులు పత్రికాముఖమునఁ జర్చించినవిషయ
ములువలనఁ గొన్ని నూత్నాంశములు తెలియవచ్చినవి
వాని నుచితరీతిని వివరింతును.

ఈమధుర రాజకీయప్రాచ్యలిఖితపుస్తకాలయాధికా
రులకు “ఈతానసంహిత” యనుగ్రంథ మొకటి లభించి

నది. దానియం దీకథకు మూల మున్నది. దానిపరిమాణము నూఱుశ్లోకములు మాత్రమే. అనూఱుశ్లోకములనే యూతగాఁ గొని కాదంబరీవర్ణముటను జేర్చి మనకుని యంత గ్రంథముగా రచించినాఁడు. ఆమూలమును బట్టి చూడ నింకొక్కయశ్వాసము గ్రంథ ముండవలయునని తెలియుచున్నది, గాని, యది యూతఁ జాంధ్రీకరించెనో లేదో నిర్ణయించుట కాధారము లంతగా నగపడకున్నవి.

తొలుతటిప్రీతికలో నీ గ్రంథము చిరకాలమువట కెవ్వరు నెఱుఁగరని వ్రాసియుంటిని. దాని నీక్రిందిరీతిని సవరించుకొన వేడెదను.

ఉ. కాయజుక్రియం బడయఁగొనికులంబున నభిజించి
య, న్యాయము నేయు నేయిటుదురాత్ముడు వీడుత్ర పా
భిమానము, ల్కాయగఁదటియంచు సతిమాత్రములజ్జతుఁ
డైనకైవడిం, దోయజుషండ బాంధవుఁ డధోముఖుఁ
డయ్యెనభోంగణమునన్.

శా. వ్రాలెం బల్చిమశైలశృంగమువయిం బ్రత్యగమభ్యాగ
మో, స్థిల త్రింశుకకోరక స్తబక కాంతిన్ భానుమద్ధండ
లం, బాలంబించె మరుదు హస్తమున దామరామ
లీలావతీ, భూలేఖానిభవిభ్రమార్థ్యదయముంబుం దేతు
కోదండమున్.

క. క్రుంకె విభాకరభింబము
పంకజషండములు మోగిడె బ్రత్యగీధిం

గంకేలీతరుపల్లవ

సంకాశచ్ఛాయః గౌమరుసంజ జనించెన్.

వీనికిఁ బ్రతిబింబములు మనుచరిత్రమునఁ గలవు:—

చ. తరుణి ననన్యకాంత నతిదారుణ పుష్పశిలీముఖవ్యథా

భరవిషశాంగి నంగభవుబారికి నగ్గము చేసి క్రూరుఁడై

యరిగెమహీసురాధముఁ డహంకృతితో ననిరోషభీషణ

స్ఫురణవహించెనోయననభోమణిదాల్చెఁగషాయదీధితిన్

శా. శ్రేణుల్గట్టి నభోంతరాశమునఁ బాతెంబటుం ప్లాంశు

పా, పాణప్రాతముకోష్ణమయ్యె మృగతృష్ణావార్ధులిం

కెంజపా, శోణంబయ్యెఁ బతంగబింబముదిశాస్తోమంబు

శోభాదరి, ద్రాణం బయ్యెఁ నరోజుషండములు నిద్రా

ణంబు లయ్యెంగడున్.

పెద్దనార్యుఁడు శివరాత్రిమాహాత్మ్యమునుబాగుగా నెఱుఁగు

ననుటకుఁ బైపద్యములు తార్కాణము.

అంధ్రీకరణమునందలి విశేషములు తొలివీరికలోఁ

జాలవఱకుఁ జూపితిని, గావున, న్వల్పతోపములను మాత్ర

మిటఁ జూపెదను:—

వ. “ఆరాజునకు...నలునకుదమనకుండునుంభోలె” ఆ ౨-౧గి

నలునిమంత్రి సుమతి యై యుండ దమనకుఁ డనుట

ప్రమాదము.

వ. నర్వజగత్ప్రసిద్ధంబు గదా...దశరథుండు దిగ్విజయులం

బోలినకుమారుల—ఆ ౨-౩గి.

దిగ్గజము లెనిమిది యైయుండ నాలుగనుట యప్రసిద్ధము. ఆ ౨-౩౩ పద్యము పూర్వోత్తరార్థములకు సంబంధము లేదు.

* బహుదినంబు లమ్మహానచివు పట్టపుదేవికి * ఆ ౨-౨౦. నచివునిభార్యను బట్టపుదేవియనుట సమంజసము కాదు. శా. “నీమంతోన్నతనంభ్రమంబు వెలయం జేయించెశ్రీ యజ్ఞదత్తామాత్యాగ్రణికన్నపాలకుఁడు * ఆ ౨-౧౦. యజ్ఞదత్తునిభార్యకుఁ జేయవలసిన నీమంతోన్నయనసంస్కారము నాతనికి రాజు చేయించుటయు సమంజసము.

క. “పరిషేకాంతరమునఁ దా సరసిరుహాకరము వెడలి” అనంతరము కాని యంతరమైయుండదు. ఆ ౩-౨౩ కాదంబరిభాగముల నందందు బహుళముగఁ జొప్పించినట్లు పూర్వవీతికలోఁ బేర్కొని యుంటిని. ఇంక నీక్రిందివిషయములనుగూడఁ దిలకింపుఁడు.

కాదంబరిలోని శూద్రకుఁడును దారాపీడుఁడును జేరి యిందు హేమాంగదరూపము నొందిరి. తారాపీడుని పట్టమహిషి విలాసవతియు శూద్రకుని యంతఃపురమును నిందు యజ్ఞదత్తామాత్యునిభార్య సుశీలగాఁ బరిణమించిరి. కాదంబరిలోని శుకనాసుఁ డిందు యజ్ఞదత్తుఁ డయ్యెను. అందలి చంద్రాపీఠవైశంపాయను లిందు విద్యాభ్యాసకా

లమున సుకుమారత్వ మొందిరి. కాదంబరిలో శుకమును
 దీసికొనివచ్చిన చండాలదారికారూపచ్ఛన్న యగుమహా
 లక్ష్మి యిందుఁ గథానాయకయగు జనంగమకన్యగా నవ
 తరించినది. అందలిపక్క ణమ యిందలి పక్కణము. అం
 దలిశబరసేనాపతి మాతంగకుఁ డిందు మాతెతతోఁ గావు
 రమున్న సుకుమారభూమికఁ దాల్చెను. అందలిశబరసైని
 కు లిందు వృద్ధసుకుమారునిసహచరులు. కాదంబరిలోని
 తారాప్రీడుని మహిష విలాసవతి సంతతి లేక విచారించు
 ట, భర్త యామె నోదార్చుట, తాంబూలకరంకవాహిని
 గుట్టు చెప్పుట, శివాలయపురాణశ్రుతి, దానధర్తాదు లా
 చరించుట, గర్భస్రాప్తి, సూతికాగృహలంకారము, ప్ర
 సవము, ప్రసూతినమయబలివిధానము, కుమారసంర
 త్నము, శైశవక్రీడలు మొదలగున వెల్ల దీనియం దట్లే స
 లక్షణముగ యజ్ఞదత్తునిభార్య విలాసవతి వానికుమారుఁ
 డు సుకుమారుఁడు వీరివిషయమున వర్ణింపఁబడినవి. సీమం
 తోన్నయనపుంసవనము లిందు స్వతంత్రముగఁ జేర్పఁబ
 డినవి. అధమాధమవాపక్షమున నొక్కపర్యాయమే జరు
 పఁబడిన యారెండుకర్తలు నానాటికే యాంధ్రదేశమునఁ
 గర్భశ్రద్ధ యడుగంటె నని తెలుపుచున్నవి.

ఈ యంశముల నెల్ల నాలోచించిన నీకవి మూ
 ము నెట్లు పెంచినాఁడో తెలియఁ గలదు.

దీసికి మూల మగునీశానసంహితాభాగమును నేనిం
కను జూడఁ దటస్థింపలేదు. అది లభించెనేని త్వరలోనేయీ
గ్రంథమున కనుబంధముగ నందలివిషయములను గూడఁ
బ్రకటింతును.

బుధజనవిధేయుఁడు,

విద్వాన్, కజ్జి సాంబమూర్తిశాస్త్రి.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

ప్రథమాశ్వాసము.

—o—o—o—

ఇష్ట దేవతాప్రార్థనాదికము.

శా. శ్రీ - - - - - వాశ్మితోరస్థస్థి
నాగాధీశవిశిష్టసం స్తవలసన్నా శీకపాదద్వయ
ప్రాగల్భ్యం డగుశంకరుండు మనుచుం బ్రత్యక్షమైయె
ప్పుడున్ | యోగీంద్రాఖ్యుని ముమ్మడింద్రసుతుని న్నద్యు
క్తశాంతాత్తునిన్.

శా. శ్రీరామారమణుం డశేషజగతీక్షేమంకర ప్రక్రియా,
భారాయత్తమనస్కుఁడార్యజనసంభావ్యుండుభవ్యాత్తుఁ
డై, గారామారంగ నుమ్మమాంబికసుతున్ గారీశభక్తా
గ్రణిన్, ధీరున్ముమ్మయశాంతుని న్ననుచుసం దీర్ఘాయుర
రాఘ్యుఁ గన్.

ఉ. నాలుగు మోములందనరనాలుగు వేదములభ్యసించుచున్
నాలుగునైదురూపముల నవ్యసుఖ ... చేసియున్, ఆలిని

బుక్కిటందిడి విహాయసవీధిని నంచ నెక్కి తాఁజాలఁ
జరించుబ్రహ్మఘనశాంతుఁడుశాంతనఁ బ్రోచుఁగావుతన్.
చ. హరిహరపద్మజాదులగునాద్యులుసంతతభక్తియుక్తులై
చిరమగునిష్ఠసంపదలఁజేకొని లోకములన్ సృజింపఁగా
నరుదుగఁబ్రేమఁబ్రోవలయమందఁగఁజేయఁగఁగర్తలైరినీ
పరమహనీయతత్త్వమనివార్యము సద్గుణశీల పార్వతీ.

గీ. మదనుఁ గన్నతల్లి మాధవునిల్లాలు

బ్రతుకు తెల్లఁ దానె పట్టిచూడ

ముఖ్యమైనలక్ష్మీ ముమ్మయశాంతాత్తు

మందిరంబునందు మసలుచుండు.

గీ

చ. కవికవితాబ్ధిలోనముఖగవ్వారమోడయుజిహ్వత్రెడఁబ్రా
త్పవనుఁడు పీలికాఁడు మృదుభాషలు రత్నము.....
.....మాత్మవర్తకునికై వడి నీకు విశేషసత్కృతుల్
గవయఁగనిచ్చెనీవలనఁగావ్యసుఖస్థితియిచ్చుఁగావుతన్.

సీ. బాణ నద్భుతశాస్త్రబహుకలాపారీణుఁ

బ్రకటవరకవితా - - -

- - - గాంభీర్యబంధానుబంధవి

స్ఫురితమహోన్నతిస్తోము సోముఁ

జిరత్తరమతిభద్రుఁ జెన్నారీశీవభద్రు

నతులగుణస్ఫూరు నమ్మయూరు

వరసీతిచాతురీనాగ్భూతిభవభూతి

మోముమాము

ప్రథమాశ్వాసము.

ఘనవినుత్నవికాసు శ్రీ కాలిదాసు
దండి కావ్యానులాపవాగ్దండి దండిఁ
జిత్రవాగ్జ్యంభణప్రఖ్యఁ జిత్రపాఖ్యఁ
దగిలి మలహాణు బిలహాణు - -

2

ఉ. ఉన్నతమైనమాంధ్రకవితోక్తులనెంతయుఁబ్రోడలె నయా
నన్నయభట్టు తిక్కకవినాయకుఁ డెట్టన శంభుదాసు -

.
- శాస్త్రముల సంఘట - - కన్. ౨

క. కృతిపతు లగుకవిముఖ్యుల
సతతముఁ గొనియాడి వారినన్నతి - -

క. - - - - - చోటుల

తెఱఁ గిదె యని తప్పు తెల్లఁ దీర్తురు వశులై
యెఱుఁగరు సుకవులఁ గుకవులు
కఱకులు వలుకుటయ నేర్పు గర్వప్రాధిన్.

౧౦

ఉ. పద్యగణాక్షరప్రకరభావరసార్థగుణా... శబ్దపదహేతు
కలారసనత్కియాధ్యమై, యాద్యులు చన్నమార్గమున
నావడిప్రాసవిడంబబంధమై, చోద్యముగాఁగఁ జెప్పు
కృతి శ్రోత సుఖావహ మెల్లచోటులన్.

శా. సంభూతకస్తాన మై, శ్వా
తంబై బుధహృద్యమంగళకవీంద్రచార్యనంసేవ్యమై,

యాతారార్క సుధాంశువై కమలజాతాకల్పమై మొప్పు
 డున్, జ్యోతిశ్చక్రముఁ బోలెఁ గ్రాలవలదా సాం--౧౨
 వ. అని యిష్టదేవతా ప్రార్థనంబును గురుప్రశంసయుఁ గపి
 శ్వరప్రస్తుతియుఁ గుకవి నిరాకరణంబునుం జేసి యొక్క
 కవితావిధానంబు శైవంబుగా నుకుమారచరిత్రంబు --
 శిస్వస్తిశ్రీపర్వతస్వయంభూశ్రీలింగచక్రవర్తిశ్రీమన్మత్తి
 కార్జున శ్రీమహాదేవుని ముఖమండపంబున సుఖాసీను
 లయి యంచుగండపృథ్వీమహా...భక్తప్రకరంబులును
 విజయనధ్యక్షులగు శుద్ధక్షత్రియులును, ధనపతిసమా
 నసంపద్యాసితులగు వైశ్యులును, నిర్వక్రపరాక్రము
 లగు వీరభటులును, శంకరపురాధ్యక్షులును, సానా --
 యోగంబును, గుండలి దండలాసక ప్రేరణి ప్రేఖణం
 బులైన చతుర్విధనృత్తగీత వాద్యాభిజ్ఞులును, గళావిలా
 సకరుణాబంధురబంధభేదంబుల గంధర్వసంగరప్రవీణు
 లయిన ... సియుండ శ్రీశాంతభిక్షావృత్తియతీశ్వ
 రుండు శివకథావిధానంబులఁ బ్రొద్దులు వుచ్చుచుఁ దన
 మూలభృత్యుం డగు పుష్పలపుముమ్మడిదేవయ్యశాంతు
 నింగనుంగొని నీపేరన...కవిత్యంబున నీకథ యుపన్య
 సింపుమన మహాప్రసాదం బని సత్త విసారవభాముం డగు
 శ్రీనాథకవివరేణ్యుని గృపావిశేషంబునం గాంచి శ్రీమన్మ
 త్తికార్జునమహాదేవ ... అంచుగండముఖ్యవరణా...
 లోష్ఠయేకోరామేశ్వరపండితారాధ్యాదిచాతుర్వర్ణ్యం

బులుం గలిగిన మ . యందు...బందిన మల్లినాథ

గురుండు - - - - - ౧౩

సీ. (లింగార్చన) క్రియాశీల నేప్రొద్దును

గరికాలచోడని కరణివాడు.

జంగమారాధనసక్త మైన

- - - - -

- - - - -

- - - - - య్యసరణివాడు

వరధర్మచాతురీ వైభవఖ్యాతిచే

సేనమరాయనిచెలుపువాడు.

ననఁగ నిద్ధాత్రి నింపారు నఖిలకళల

సకలనిర్మాణవిద్యాప్రశస్తుఁ డనఁగ

మూనితైశ్వర్యసంప్రాప్త - - -

మల్లికార్జునయోగిసమాజపరుఁడు. ౧౪

క. ఆతనివంశంబునఁ బ్ర

ఖ్యాతిగఁ జరితప్రతాపకలనాధర్ముం

డాతతవిక్రమశీలుఁడు

భూతలమునఁ గొమ్మవిభుఁడు పొలుపై వెలసెన్. ౧౫

సీ. చేవూరిభీమేశుఁ జెలువార గుండెలఁ

బూజ గావించినపుణ్యమూర్తి

కడిమిమై నిరువత్తుగండనిచే మల్లి

కార్జునకుత్సలం బరిఁ బడసెఁ

ఉ. పోలయముమ్మమాంబికలు పుణ్యచరిత్రుల భక్తియుక్తులం
 బోలఁగఁ గాంచి రేడ్వరను బుణ్యముషీశ్వరసప్తతుల్యులం
 బోలినపుత్ర సప్తకము భూతహితార్థగుణప్రవృత్తికై
 లాలితవిక్రమోన్నతుల లక్షణదివ్యవిచక్షణాత్ములన్. ౧౯

సీ. రామామనోహరరతిరాజనిభుఁడు శ్రీ

మల్లినాథాఖ్యుండు మహిమవెలియు

- - చారనిర్మలస్వాంతుండు

శ్రీగిరిసాధయ్య చెలువుమీఱుఁ

బరమశైవాచారపాండిత్యగరిమల

సెట్టిదేవాఖ్యుండు చెన్నుమీఱు

వైభవప్రఖ్యాతవరహరిశ్చంద్రుండు

భీమేశ్వరస్వా

వెలయ ముమ్మడిదేవయ్య వినుతకీర్తి

ఘనుఁడు కొమరగిరింద్రుండు గలిగియుండు

- - పోతలింగాఖ్యుఁడు పొలుపుమీఱు

నప్తములకు నేప్రొద్దుసములు-

౨౦

క. -

గావలసెను

కారణజన్ముండు... పూరకి

౨౧

సీ. లింగార్చనక్రియా... చెల్లించు

విఖ్యాతి... య్యదండా... వాడు

పరమలింగధ్యానపారీణనద్బుద్ధి

నల్లమప్రభులీల నలరువాడు

రుచ్యర్పణక్రియారూఢి నిద్ధారణి

మాదరచెన్నయ్య (మహిమవాడు)

చెలగె గురులింగజంగమసేవకుండు

మల్లికార్జునశివునకు మంత్రీయనగ

దూర్పునాడెల్ల బాలించునేర్ప రతడు

శ్రీనమేతుండు పోలయ సెట్టివిభుడు.

౨౨

వ. అమృహాత్తుండు దనవర్ణనంబునకుం దగినవర్ణనీయ యగు
సాధ్వీ వివాహంబయ్యె నంత.

౨౩

నీ. పార్వతిమూర్తియు భారతీదేవియు

నిందిరరూపంబు నింద్రుసతియు

రోహిణీదేవియు రుక్మిణీదేవియు

స్వాహాస్వధాతులశక్తిచయము

గంధర్వసతులును గందర్పుభామయు

(గళ్యపు) సాధ్వీలు గ్రతువునతులు

వరవసిష్ఠునిరాణి ధర గుంభసంభవు

రామయు నాదిత్యరమణి గూడి

ధరణి నొక్కట బుట్టించెధాత యనగ

మగువ సెట్టిదేవాఖ్యునిమారమాంబ

ప్రథమాశ్వాసము.

(నకలనద్గుణవి)ఖ్యాతసారసాఖ్య
మహితపంచాక్షరీమంత్రమానసాత్మ.

౨౪

క. సెట్టియమారమ గాంచెను
దట్టల భీమయ్యఁ బ్రోలధరణీధవునిన్
మట్టరగండని ముమ్మయ
సెట్టన విలసిల్లువీర శేఖరు నర్ధిన్.

౨౫

క. పారావారగభీరుఁడు
నారీజనమనఁడు నరనుతుఁ డనఁగా
ధారణి సెట్టియభీముఁడు
వారక వర్ధిల్లు నెవుడు వైభవ మలరన్.

౨౬

క. లాలితవైభవశీలుఁడు
లోలాక్షీమనఁడు లోకఖ్యాతుం
డాలోలచరిత్రుఁడు ధరఁ
బ్రోలామాత్యుండు వెలసెఁ బుణ్యోదయుఁ డై.

౨౭

సీ. పంచాక్షరీమంత్రపారిజాతోద్భూత
ఫలము లేగురువుసంభాషణములు
వీరశైవాచారవిమలమార్గానూన
శాశ్వతం బేగురుస్వామిమహిమ
నిఖిలదేశాధీశనివహస్రమేయక
పాత్రమేగురుమూర్తిపాదయుగళి
శంకరపూజాప్రశస్తదీక్షాజనా
(హృద మేగు)రువుహస్తాంబుజాత

మనఁగఁ బండితచెనమల్లికార్జునునకుఁ
(బాత్ర)రత్నంబు సెట్టియప్రభుసుతుండు
మారమాంబాతనూజుఁడు మహితయశుఁడు
వెలయు ముమ్మడి దేవయ్య వినుతకీర్తి.

౨౮

ఉ. శ్రీగిరి(తూర్పుభాగ) మునఁ జెన్నగుభక్తిమహాత్మ్య...
- -గమవేదశాస్త్రముల నంచితధర్మకథాప్రసంగవి...
- -విశేషసూత్రముల నాయతశక్తి సుభక్తియు -
... .. చెప్పుదు నెప్పుడున్. ...

౨౯

క. వార - - -
సార్థము లయినకృతుల సభలోపలఁ దా
గారామారఁగఁ బలికిన
శారద యీరూ పనంగ జగతిఁ (జరించున్).

30

గీ. - - -లాఖ్యమాన

భీకరుండు - - -
(బసవశ)ంకరుండు పరవాదిమండ్రాక
భయనపన్నగుండు భక్తిఘనుఁడు.

31

క. వీతాంబరుఁ బొలియించిన
ఖ్యాతచరిత్రుండు జై నకాకోదరతా
ర్యాతతబిరుదాంకుఁడు సం
జాత ప్రవిలీనబిరుదసమ్మతుఁ డెలమిన్.

32

చ. పరిణయ మయ్యెఁ గాంతఁ గులభామిని రుద్రయవృత్తి
శాంకరిన్, సరసకలాభిరామ కులసంస్తుత (శుణ్య)

చరిత్రయు కయై, యరయఁగఁబుట్టినట్టి త్రిపురాంబిక
కూతురుభాగ్య దేవతం, బరమపతివ్రతానిలయ భాసుర
నిర్మలగాత్రి నర్థిమై. 33

సీ. పరమపాతివ్రత్యభావంబు తలఁపంగ
గౌరి గాఁబోలు నీకాంత తలఁప
సకలసంపత్సూర్తిచాతుర్యమహిమల
నిందిర గాఁబోలు నిందువదన
సకలవిద్యాప్రాధి నడిసన్నగరిమల
భారతి గాఁబోలు భామ యెపుడు
సర్వలక్షణగుణసంపన్నతోన్నతి
నింద్రాణి గాఁబోలు నిగురుఁబోణి
యనఁగ నిద్ధాత్రి నేప్రొద్దు నతిశయిల్లె
బరఁగ ముమ్మడిదేవయ్యభామ జగతిఁ
గామితార్థకసంఘానకల్పవల్లి
యుజ్జ్వలద్గుణనికురుంబ యొమ్మమాంబ. 34

ఉ. ముమ్మడిదేవచంద్రునకు ముఖ్యతలోకరియొమ్మమాంబకు
...మ్మగవేదశాస్త్ర పరిశుద్ధయై కికిన్
ఇమ్మహి నెల్లవారలకు నీప్సితవస్తువిధాయియై ధరన్
సమ్మతినుద్భవిల్లెఁబర శాంతుఁడు శాంతనవాగ్రగణ్యుడై.

సీ. పరవాదిమత్తేభపంచాననాఖ్యుండు
పరవాదిమండుకపన్నగుండు
పరవాదినవమేఘపవమానధీరుండు
పరవాదినాగరబాడబుండు

పరవాదికుత్కీలభాసురదంభోళి

పరవాది కేంధనపావకుండు

పరవాదిచయతమఃపటలోగ్ర భానుండు

పరవాదిభోగిసుపర్ణః డనంగః

జటులజై నకోలాహలనమరబిరుద

ఘనుండు సంగ్రామపార్థుండు వినుతయశుండు

శుభుండు ముమ్మడి దేవయ్యసుతుః డనంగ

వెలసె శాంతయ్య విక్రమవీరవరుండు.

31

గీ. వేడ్తః గవిసార్వభౌముని విమలచరితు

స్థాందపౌరాణికం బైనకథలలోన

ఘనత శివరాత్రి చరితంబుఁ దెనుఁగుగాఁగఁ

గరుణఁ జేయుము శ్రీనాథకవివరేణ్య.

32

వ. అనవుడు నమ్మహీసురాగ్ర గణ్యుండు కమలనాభామాత్య

పౌత్రుండును మారయామాత్యపుత్రుండును నగు శ్రీనాథ

కవివరేణ్యుండును సంతృప్తమానసుండై శాంతస్వామ్మి

యొనంగిన కర్పూరతాంబూలజాంబూనదాభరణంబులు

స్వీకరించి స్కాందంబున నీశానసంహితం జెప్పంబడ్డ

యురులింగోద్భవంబును శివరాత్రి మాహా త్యంబును...

కథావిధానంబున కథీశ్వరుఁగా శాంత -

33

షష్ఠ్యంతములు.

క.

- దాననీర్తలమతికిం

గృత్యాకృత్యవివేకికిఁ

బ్రత్యర్థిద్విరదదశనపంచాన్యసకున్.

౩౯

క. రామామన్తధమూర్తికి

రామత్రయలీలమతికి రమ్యాత్తునకున్

సోమవ్రతవరకాంతికి

భీమజయోత్కటవిశేషభీకరమతికిన్.

౪౦

క. శైవాగమశాస్త్రాది

ప్రావీణ్యాగణ్యపుణ్యభరితాత్తునకున్

భావాభావవివేకికి

భావితవంశావతారపరమాత్తునకున్.

౪౧

క. జంభాంతకవైభవనకు

సంభృతశాస్త్రప్రతాపశైలోన్నతికిన్

శుంభత్ప్రభవరతికిన్

దంభోల్లిస్ఫురితతీవ్రతరఖడ్గునకున్.

౪౨

క. వరముమ్మయశాంతునకుఁ

బరమపరజ్ఞాననిధికిఁ బావనమతికిన్

నిరుపమవిక్రమయశునకుఁ

గరుణారసపూరితాత్మకలితాంగునకున్.

౪౩

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధియునభిమతార్థసిద్ధియునత్య

ధర్మక్రియావృద్ధియు నగునట్లప్రాదశవర్ణనాగర్భంబుగా

నత్యాశ్చర్యకరంబై యుండ నారచియింపంబూనిన

కథానిధానంబు నకలపాపనిర్ముక్తంబై సర్వవస్తుసంధా

నం బై సర్వలక్షణసంపన్నంబై సర్వాగమామానసం
భావితసంస్తుత్యంబై పరమధర్మోత్కృష్టంబై పరమేశ్వ
రప్రియంబై పార్వతీమనోహరంబై శ్రీనాథసేవితంబై
బ్రహ్మగుర్ద దేవతాది సంస్తూయమానం బై శోభిల్లు
నిష్పణ్యాచారిత్త్రంబు దశదోషవివర్జితంబై ... నానేర్చిన
విధంబున రచియించెద నది యెట్టిదనినఁ బూర్వోక్త
మార్గంబునఁ బరిపూర్ణంబై యథావిధి శోభిల్లు నిష్పణ్యా
చారిత్త్రంబుఁ బోలినట్టి ధర్మక్షేత్రంబును మహాతీర్థంబును
నగుగంగాకాలిందీసంగమంబున సంశ్రితాత్మలు సత్య
వ్రతపరాయణులు నగుశౌనకాదిమహామునులు దీర్ఘ
త్రంబునందుఁ గూడి యుండంగ వేదవ్యాసప్రియ
శిష్యుండు రోమహర్షణతనయుండు పౌరాణికుండు సూ
త్యాహిసంభవుండు సూతుం డేతెంచిన సంహృష్ట
మానసులయి యమహామును లాసనార్ఘ్యపాద్యాదు
లం బూజించి యతనికి ట్లనిరి.

౪౪

౧. సర్వజ్ఞ రోమహర్షణతనూభవ సూత
యఖిలపురాణవిద్యాప్రగల్భ
పంచావయవయుక్తభవ్యకావ్యవిదగ్ధ
యాశ్చర్యహేతువులైనకథలు
రత్నాకరమునందు రత్నంబులునుబోలె
గలవు నీయందుఁ బొగడ్తగాదు
నీవెఱుంగనివిద్య లీవిశ్వమున తేవు
తర్కించి యెన్నివిధములఁ జూడ

ను త్రోత్రసత్కృత్య మొప్పునీకుఁ

గాలనిర్ణయకలన నీకరతలంబు

పూర్వమున మేము నేసినపుణ్యమెల్ల

ఫలితముగ నేగుదెంచితిఁ ప్రార్థనంబు.

౪౫

వ. వేదంబులు నాలు గంగంబు లాఱు విశామాంసాన్యామ
విస్తరపురాణధర్మశాస్త్రంబు లాయు ర్వేదధను ర్వేదం
బు లర్థశాస్త్రంబు లన నష్టాదశవిద్యానిధానంబులకు
నాదికర్త సదాశివుం డాశూలపాణి యమ్మహాస్థానంబు
లు బ్రహ్మ కుపదేశించె ననంతరంబు శంకరాజ్ఞాప్త చోద
తుండై కృష్ణద్వైపాయనాభిధానంబున ననాదినిధనుండు
వుండరీకాతుండును, సరణియందు వైశ్వానరుండునుం
బోలెద్వాపరాంతంబున సత్యవతియందావిర్భవించె వేదా
ర్థోపబృంహణార్థంబు సర్గప్రతిసర్గవంశమన్వంతరవంశా
నుచరితంబు లనుపంచలక్షణంబులం గలిగి బ్రహ్మంబు
వైష్ణవంబు శైవంబు భాగవతంబు భవిష్యంబు నారదీ
యంబు మార్కండేయం బాగ్నేయంబు పాద్మంబు బ్ర
హ్మకైవర్తంబు లైంగంబు వారాహంబు స్కాందంబు
వామనంబు కౌర్మంబు మాత్యంబు గారుడంబు బ్రహ్మం
డంబు లను మహాపురాణంబులు పదునెనిమిది గల్పిం
చె నవియును.

౪౬

గీ. గ్రంథసంఖ్యఁ బురాణసంఘంబుగూడి
నాల్గులక్షల నీపురాణములలోన

† తప్రార్థనంబు.

నూఱువేల్గంధములలోన నుతివహించి

శ్రీమహాస్కాందసంహిత శివునిఁజెప్పు.

౪౭

వ. అందు శివరాత్రి మాహాత్మ్యంబుచెప్పం బడియుండు నమ్మ
హావ్రతం బెట్టి దెవ్వ రాచరించి రేఫలంబు నొనంగు
మాకుం బరిపాటి తేటపడ వివరింపు మనిన నక్కథ
కుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె.

౪౮

ఉ. తాపససార్వభౌములు సదాశివరాత్రి మహావ్రతంబుదో
షాపహృతిక్రమంబు వినుఁ డాదరణంబున నేను సద్గురు
శ్రీపదపద్మము ల్దలఁచి చెప్పెద శంకరసంహితాకథా
దీపితభవ్యమార్గమును దేటపడ న్నొదలింటినుండియున్.

గీ. ప్రళయకాలంబుతుదఁ గాళరాత్రిచనిన
నపరమగుసర్గమునకు బీజాంకురంబు
శీతమును నుష్ణమునుగాఁగఁ జిలువచిలుప
గంధవాహంబువీచు నిర్గంధ మగుచు.

౫౦

సీ. మూలముట్టుగను నున్మూలనంబును బొంది
మహిధరంబులురూపుమాలియుండఁ
ద్రిభువనంబులును జల తృణరాశియునుఁ బోతె
సప్తార్చిచేత భస్మంబు గాఁగఁ
బుష్కలావర్తకాంభోధరంబులు వృష్టి
విశ్వప్రపంచంబు వెల్లిగొనఁగ

భూర్భువస్స్వరోకములు మహారోకంబు

జనలోక మెక్కి విశ్రాంతి మెఱయ

సఖిలదిక్కులు ముంచి బ్రహ్మాండగోళ

మప్పళించుచు...సప్తార్ణవములు

నండికొనియుండఁగా రిత్తనింగితోడఁ

గొంత కాలంబు శూన్యమై గొడ్డువోయె.

౧౦

వ. అప్పుడు బ్రహ్మ నారాయణుం డై శివయోగముద్రా
ముద్రితలోచనుం డగుచు సముద్రంబునడుమం బవ్వ
ళించిన.

౧౧

క. జనలోక మెక్కి సిద్ధులు

వినుతించిరి జలధిస(లిలవీచీరింఖ

ద్లున)జాతయోగనిద్రా

వినిమీలితదీర్ఘనయను విషధరశయనున్.

౧౩

గీ. దేవతలు సంస్తుతింపఁగఁ దెల్లవాఁతఁ

గల్పసంహారకాలంబు కాళరాత్రి

యంతమేల్కని కూర్చుండె నాదిపురుషుఁ

డాదిమబ్రహ్మ జగమునేయంగదఁలఁచి.

౧౪

గీ. అభినవోన్మేషజ్ఞు మైనట్టిదృష్టి

ఓశలు వీక్షించెఁ ద్రిభువనాధీశ్వరుండు

చింతనొంది లోకంబు సృజింప వెఱువు

హృదయమున...

౧౫

ఉ.

లెందణంగిరో

చుక్కలనుద్దియెద్దియొకొచూడగఁగందుమె పర్వతంబులన్
దిక్కులచాయ లెవ్వియని ధీరత నల్విటుచింత(నొందఁగా)
హృతివిశ్వము ముంచియుండఁగన్.

క. అంతఃకరణంబున నటు

చింతిలి యుండుచుఁ బ్రపంచసృష్టికినిఁగ్రియో

దంతము లేక దుర్వ్యథ

సంతనకట్టఁగ విధాత చాలం డయ్యెన్.

౫౭

వ. వెండియు బహువిధంబుల నూహాపోహ లొనర్చియుఁ
బుండరీకసంభవుండు భువననిర్మాణక్రియారంభంబునకు
నుపాయంబుఁ గానక చీకాకుపడి కాకోదరగ్రామణికం
ఠగ్రైవేయు భగవంతుం గృతాంతఘస్తరు సంస్కరించి
తత్ప్రసాదంబున వసుంధరాగోళంబు మహాంధకార
మగ్నం బగుట యెఱింగి యజ్జగద్ధాతుల నుద్ధరింపం
దలంచి.

౫౮

క్రోడాకారము*దాల్చికంఠ భవఘుర్నుధ్వానవిస్ఫూర్తి బా
తాళక్రోడమహాకటాహము సముద్ఘాటింపఁ దత్కంధరా
గోళస్థాయిని యైనభూమి పృథువక్షోజప్రదేశంబున నీ
లాసత్పులకాంకురంబులెగయన్వెన్నుండుమున్నీ టిలోన్.

గీ. లోతుమున్నీ టిలోపల నీతలాడె

గూటక్రోడావతారుడై కెటభారి

* చాల్చెగంఠ.

చటులవాలకశాఘాతసంప్రభూత

నీరమండునన్వనంబున నింగి యద్రువ.

౬౦

సీ. కాఁడిపాటినఱునిగరులు బ్రహ్మాండంబు

కనుపపూబంతి కక్కజముదోప

ఖురపుటంబునఁ గీలుకొనిమేరుకుధరంబు

మువ్వలోపలితాతిమురువువడయ

దీర్ఘ కంఠకఠోరఘుర్ఘురస్వనమునఁ

బాతాళగోళంబు బాతలింప

నీలాంబుదశ్యామనిబిడ దేహచ్ఛాయఁ

బ్రళయాంతకాలంబు దొలకరింప

సప్తపాతాళములక్రిందఁ జాఁగిపడిన

యవని నెత్తె నిశాతదంష్ట్రాంకురమున

నభినవస్తబ్ధరోమదివ్యావతారుఁ

డంబురుహలోచనుండు కల్పాదియందు.

వ. ఇవ్విధంబున మహాపర్వతసన్నిభంబును నీలమేఘప్ర

కాశంబును దంష్ట్రాదండదారుణంబును విపులవృత్త

స్కంధంబును సమున్నతకటితటంబును హ్రస్వవృత్త

రుజంఘాగ్రంబును దీక్షఖారమండలంబును బద్ధరా

సదృశేక్షణంబును దృఢద్విరమహాప్రోధంబును సము

ణోచ్ఛ్వాసనిశ్వాసవిఘూర్ణితప్రళయార్ణవంబును

చ్ఛటాపాటలనటచ్ఛన్నకపోలస్కంధబంధురంబును

యినవరాహరూపం బావహించి రసాతలంబున

మగ్న యగు పృథివి నుద్ధరించిన.

౨౧

గీ. దానవారాతిదంష్ట్ర నెత్తంగఁబడిన
యుర్విచుట్టును జలధి నీరోడి - -

త వెలిపట్టుజగజంపుగొడుగువోలె.

౨౩

నీ. జయజయధ్వనులతో సనకాదిమునికోటి
వేదాక్షరంబుల వినుతి నేయ

బహుళసౌరభము . . లుప్పతిల్లంగ

విద్యాధర . . విరులు గురియ

దివ్యదుందుభినముత్థితనినాడంబుల

భూ . . కంభంబు బోరుకలఁగ

జోకయై యప్పరస్సుదతీకదంబంబు

నింగిమీఁదఁ బ్రమోదనృత్తమాడ

జద్దువడియుండె నొకకొంతప్రొద్దువేడ్క

నవయవంబులు గరుధాల్ప నచ్యుతుండు

ప్రళయజలనిధి క్రింద...వడినయట్టి

యుర్విదంష్ట్రాంకురంబున నుద్ధరించి.

౨౪

గీ. సురలు తనమీఁదఁ బువ్వులసోనగురియఁ

జూడనొప్పారె హరిశతక్రోడమూర్తి

కంధరంబుల ఖద్యోతగణముమెఱయఁ

జాలనొప్పారునంజనాచలమువోలె.

౨౫

వ. ఇవ్విధంబునఁ బ్రలయసలిలోపద్రవంబుఁ దీర్చి ధాత్రిఁ

బూర్వస్థానంబున సంస్థాపించి నర్వనర్వంసహాభారవ
హానంబునం బ్రభవించిన స్రయాసఖేదం బుజ్జగించుట
కయి పాపసెజ్జపై మున్నీటినట్టనడుమం బవ్వళించి
నారాయణుండు నిజాంతర్గతంబున. ౩౩

శా. దుర్వారోద్యమభంగి దంష్ట్రకతుదిఁ దూరంబుగానైతి
యే, బూర్వస్థానమునందుఁబెట్టితి యథాపూర్వంబుగా
నిప్పు డీ, యుర్వీమండలి నెట్టివాఁడనొకొ యోహా
యంచుఁ జిత్తంబునన్, గర్విం చె న్నధుకైటభాంతకుఁ
డుదన్వద్వారిమధ్యంబునన్.

గీ. అంత నిటఁ దాన తానగునేబ్రభవుఁడు
దంభక్రోడావతారుఁడై ధాత్రియైతి
సాగెఁ బ్రార్థబ్రాహ్మార్గానుసారమునను
మొదలుకొని యెల్లవిష్టపములు సృజింప. ౩౪

వ. మహత్సర్గంబు భూతసర్గంబు వైకారికసర్గంబునను బుద్ధి
పూర్వకంబు లగుమూఁడును బ్రాకృతసర్గంబులు, ముఖ్య
సర్గంబు, తిర్యక్సర్గంబు, దేవసర్గంబు, మానుషసర్గంబు,
గ్రహసర్గంబును నానేడును బుద్ధిపూర్వకంబులు వైకృత
సర్గంబులు కౌమారసర్గంబు, ప్రాకృతసర్గంబు నీతొమ్మి
దియు నసాధకంబులు సాధకత్వంబును నైహికాముష్మిక
హితాహితతదుపాయతత్ప్రతికారవిరహితంబునం కేసి
యప్రయోజనంబు లగుట నీతొమ్మిది సర్గంబులవలనను
బ్రయోజనంబు గానక కనకగర్భుండు మహేశ్వరునిం

బ్రస్తుతించితత్ప్రపాదంబునంబురాణప్రజాపతుల(కశ్యప)
మరీచి భృగ్వాంగిరసపులస్త్యపులహక్రతుదక్షవసిష్ఠుల
మానసంబునం దొమ్మండ్రను ధర్మాధర్మనంకల్పంబుల
మూఁటినిఁగూడఁ బన్నిద్దఱువుత్తులఁ గాంచె. అపన్ని
ద్దఱవలననుం బండ్లెండు దివ్యవంశంబులు ప్రజావంశం
బులుఁ గ్రియావంశంబులునై ప్రవర్తె నందు దేవదైత్య
దానవమునియక్షగరుడగంధర్వ కిన్నర కింపురుష సిద్ధ
విద్యాధరక్షర్తదేవతాప్సరఃకామినీరక్షోభూతపిశాచమను
ష్యపశుపక్షిమృగోరగ కీటక గిరిగ్రావవృక్షలతాగుల్మదు
లును, గాయత్రీ తిష్ఠు స్సామరథంతరంబులును, అగ్ని
జ్ఞోమ హయ మేధవాజపేయాతిరాత్ర పాండరీకాదులు
లోనుగాఁగల చరాచరంబులు ప్రాజాపత్యాంగోపాంగ
ప్రత్యంగుల జన్మించె నవ్విధంబున నిఖిలప్రపం
చంబు నిర్మించి విరించి నిజాంతర్గతంబున.

ఉ. ఏ నధికుండ నాకుఁబ్రతియెవ్వరు నిర్జరణోటిలోన నేఁ
గాని జగత్ప్రపంచపరికల్పనసేయఁగ లేడు తక్కురుం
డే నఖిలేశ్వరుండనని యెవ్వరునుం బ్రతికోటిలేమిఁ దాఁ
దానయహంకరించెనువిధాతనదాశివుమాయపెంపునన్.

వ. ఇవ్విధంబుఁ నవవంభంబు గైకొని యంభోరుహసంభ
వుండు తాను సృజించినభువనంబులువీక్షింపందలంచి
రాయంచతేరెక్కిదిక్కులఁ జరించువాఁడుముందట. ౨౧

మహాస్థగర. అటఁ గాంచెం బద్ధగర్భం డహిమకరధులీ

హస్తి నక్రాదియాదః, పటలీ ధాటీ విహారప్రచలితమహిభృ
త్పక్షవిక్షేపలీలా, చటుల్లోర్ధ్వ్యాప్తఘోషాసముపచిత
దిశాసాధవీధీవిటంకా, పటుసంఘాటాప్రతిశ్రుద్భయక
లితజగద్వ్యాప్తిలబ్ధి స్సధాబ్ధిన్. 22

లయగ్రాహి.

తోయజభవుండుమదిఁ బోయనియహంకరణమాయనుజగం
బుల కపాయము ఘటింపం, జేయ సమకట్టి ఫణిశాయి
నిగు పాధిశుభదాయకును రాసురనికాయమకుటాగ్రస్థా
యి కురువిందసముదాయఘృణికోటివిశదాయతపదద్వ
యుఁగళాయతునిశ్రీనా, రాయణరమారమణుడాయఁజని
నిద్దురకు రాయిడిగనెవ్వఁడవురా యనుచుఁబల్తెన్. 23

క. లేలె మైక్కడివాఁడవు

పాలసముద్రమున భోగిపర్యంకమునం

దేలెద వొక్కండవు ననుఁ

దైలోక్యాధీశు నెఱుఁగురా పరమేష్ఠిన్. 24

సీ. పాతాళభువనస్తవకము నిర్మించితి

వానితి విశ్వవిశ్వంభరయును

దిక్చక్రవాళ మెత్తితిఁ జక్కఁజేయఁగాఁ

బాదుకొల్పితి గోత్రపర్వతముల

వరుసఁదీర్చితి నేడుశరనిధానములకు

నారువోసితి నరణ్యములు పెక్కు

గ్రహతారనక్షత్రగతు లేటుపఱిచితి

సరణు లేర్చితి నభస్వంతమునకుఁ

గదియఁ గూర్చితి బ్రహ్మాండకర్పరంబు

పరిధిగా వాల్చితిని మహావరణజలము

నిట్టినేఁ జేరవచ్చిన నెదురుకొనవు

పాన్పు డిగ్గవు దురవలేపమున నీవు.

౨౫

గీ. ఏవ్వఁడవు చెప్పుమనిన లేనవ్వు నవ్వి

యిందిరావల్లభుఁడు బ్రహ్మ కిట్టులనియె

నే జగత్కర్తనై యుండ నెట్లు నీవు

కర్తనని పల్కెదవు సిగ్గుగాదె చెపుమ.

౨౬

గీ. వినియెఱుంగవె కల్పాంతవేళనేను

దంభక్రోడావతార ముద్ధతి వహించి

సర్వసర్వ - - - సరణి

దాల్చినాఁడను దంష్ట్రికాదండకోటి.

౨౭

శా. ఏలావచ్చెదుడాయ నెవ్వఁడవు నీవెచ్చోటికింబోయె దీ

వేలామ్రొక్కవునాకుగర్వమిఁక నెంతేనోర్వకుందుంజుమీ

త్రైలోక్యాధిపుఁడనను రాసురశిరోరత్నప్రభామండలీ, వ్యా

లీఢాంఘ్రిసరోరుహుండవిడుగర్వారంభసంరంభమున్.

గీ. అని వసుంధర నుద్ధరించినబలంబు

భువనసర్గం బొనర్చినపూనికయును

గారణంబులుగాఁగ నాగ్రహముపూని

యచ్యుతుండును నజుఁడు గర్వాంధులగుచు.

౨౮

వ. ఒండొరు నెఱింగిన యయ్యద్దఱు మహేశ్వరుమాయా

ప్రభావంబున.

౫౦

గీ. నన్ను గెల్చికదా నీవు నలినసాభ

యఖిలలో కేశ్వరుడ వాట యనియె బ్రహ్మ

నన్ను గెల్చికదా నీవు నలినగర్భ

యఖిలలో కేశ్వరుడ వాట యనెయె శౌరి.

౫౧

వ. అని యవష్టంభవిజృంభణంబున.

౫౨

గీ. ఇందిరానాయకుడు శార్ఙ్గమెకు వెటె

గాండివమునజ్యముగఁజేసె గమలభవుడు

శరము లిద్దఱుఁ గాలాగ్ని నన్నిభంబు

లేసి రొండొరుపై శౌర్యమెసక మెసఁగ.

౫౩

మ. జవ మేపారి మురారి పద్మజభుజాచక్రీ భవచ్ఛార్ఙ్గ గాం

డివకోడండవినిర్గతప్రభల సందీప్తాస్త్రసంఘాతముల్

భువనకోడము నిండి భానుకిరణంబు ల్దూఱినీకుండుటం

బవలుంబర్వమహాంధకారములుపైపై సూచినిర్భేద్యముల్

గీ. గాండివము తేరిపైఁ బెట్టి కమలభవుడు

శార్ఙ్గమున నచ్యుతుండేయుసాయకముల

గర్కశం బై నకుశపూలకమునవ్రేసి

ఖండఖండములుగఁజేసె గదనవీధి.

౫౪

క. వాలిక మెఱుంగుఁదూవులు

నాళీకాననుడు కినుక నారాయణుపై

గీలుకొనఁజేసి యార్చెను

నాలుగుమోములను ద్విభువనము వణఁకొడన్. ౫౬

వ. ఇవిధంబున విధాత యార్చి పేర్చినఁ గోపాటోపంబు
నం గటకటంబడి కైటభాంతకుండు లలాటవీధీవిటంకం
బున భ్రుకుటి నటింపఁ గల్పాంతవేళాసముజ్జ్వలజ్వలన
జ్వాలాజాలలీలా క్రీడావహమహాప్రభామండల మధ్యవ
ర్తియు విబుధ రిపు వధూవైధవ్యదానదీక్షాధురంధర
ప్రభాపరాక్రమక్రీడానిర్వక్తపరాక్రమం బగుచక్రబతని
మీఁదఁ బ్రయోగించిన. ౫౭

మ దిశలున్నింగియునేలయున్నహులదీ ప్తివ్యాప్తినంతర్భవిం
ప శతానంబునిమీఁద సాగుటయునప్పద్మాసనుండేసె బ్ర
హ్మశిరోనామకమైనయస్త్ర - - స్తాపాదిదైవంబు న
వ్విశిఖంబుద్ధతిమ్రింగె నద్భుతగతిస్వేవేగ నాచక్రమున్.

గీ. హరి విధాతపైఁ బాశుపతాస్త్రమేసె

నజుఁడు హరిమీఁదఁ బాశుపతాస్త్రమేసె

నమ్మహాస్త్రంబు

- - - ములును

౫౮

చ. పటుతరవిక్రమస్ఫురణఁ బాశుపతంబులు రెండుఁబోరఁగాఁ
జిటిలినవిస్ఫులింగములఁ జిల్లులు వోయె నభఃస్థలంబు ది
క్తము - - - గర్భగోళనం, పుటములు
వొక్కెనుమ్మదముపుట్టెఁ జెమర్చెఁ బురాణకూరమున్.

ఉ. పాశుపతాస్త్రరాజములభంగధృతిందమలోనఁబోరఁఘో
రాశనిఖండనన్నిభము లై నతదీయకృపీటసంభవో

లక్ష్మశతము ల్పరస్పరవిఘట్టనఁ జిచ్చుటకోలలై వెసం
 గేశవుమేన బ్రహ్మమెయిఁ గేలియొనర్చె నపారవేదనన్.
 ఉ. కాంచనగర్భుఁడు న్నరకఘ్నర్తుఁడు బహుకాలమీ
 క్రియం, గాంచిరినొచ్చి పాశుపతకాండయుగప్రభవాగ్ని కీలలం
 జంచలచిత్తవృత్తి బహునంపదపెంపున మూరివోయి ద
 ర్పించినయట్టివారి కివి పెద్దలె యచ్చెరువంద నేటికిన్.

గీ. పాశుపతములు రెండు సీభంగిఁ బోర
 నజుఁడు హరియును వారింప నలవిగాక
 విస్ఫులింగచ్ఛటావళివేష్టనమున
 స్రుక్కుచుండిరి యంగముల్ సొక్కి పడఁగ. ౯౩

గీ. త్రిభువనంబును భయమందె దేవదత్త
 ఖచరసిద్ధగంధర్వులు కలఁగఁబడిరి
 అస్త్రరాజద్వయంబు సంహారకాల
 దహనుభంగి నేకాంగయుద్ధంబు నేయ. ౯౪

గీ. అస్త్రయుద్ధము మాన్ప హర్యజులఁగావఁ
 దలఁచి యర్ధేందుమాళి యత్యంతకరుణ
 నస్త్రములు రెంటిసడుమ నయ్యవసరమున
 సంభవించె మహాస్తంభ శంభుమూర్తి. ౯౫

స్తగ్ధర. స్తంభం బావిర్భవించెన్ జ్వలదనలశిఖా
 జాలముల్లిక్కులందున్
 జృంభించెనూర్భుభవస్వస్థిరతరజతర
 జేత్రముల్చంచదుల్కా

నంభారోద్యత్స్థలింగస్థితములుగనా
శంకవిశ్వంభరుండున్
శంభుండున్సంభ్రమింపంజటులతరతటి
త్సన్నిభస్ఫూర్తి మూర్తిన్.

సీ. సప్తసాతాశవిష్టపములు భేదించి ధరణి
చక్రంబు భిందం బొనర్చి
భూర్భువస్స్వరోకములు సమాస్పాటించి
ధ్రువమండలంబుఁ దుత్తుమురుచేసి
పరమేష్ఠిపదవి కుద్రాంతి యాపాదించి
హరిపదంబున కార్తి యావహించి
బ్రహ్మాండకుహరకర్పరము వ్రక్కలువాపి
యావరణంబు లందఱు చించి
పరగఁ బుష్కరమార్గంబు పాయఁబట్టి
యెగసి యెచ్చోటికేగెనో యెఱుఁగరాదు
శాతకుంభాద్రి కూటాగ్రసన్నిభంబు
శాంభవం బైనపావకన్తంభ మవుడు.

౯౭

గీ. పాలుగల యగ్నికంబంబు ప్రభవమంది
యుష్ణమును శీతమును గాక యుండెఁ గాని
యహహ పెట్లు జగం బుష్ణ మయ్యెనేని
శిశిర మగునేని వణకును సీతువట్టి.

౯౮

సీ. అద్భుతం బందిరి హరియుఁ బద్మభవుండుఁ
దమలోనితీవ్రరోషములు మాని

పుష్కలావర్తకాంభోధరవ్రాతంబు

గురిసెఁ గల్పకలతాకుసుమవృష్టి

జయజయధ్వనులతో సనకాదియోగీంద్రు

లభినుతించిరి ప్రస్ఫుటాక్షరముల

నమరదుందుభినినాదములు దిక్కులనిండె

గంభీరతరమహాఘనరవముల

నణఁగె నత్రుద్వయంబు సభ్యంతరమున

నగ్గికంబంబులోఁ గాననయ్యె శివుఁడు

వలిపె తెరలోన నున్న భావంబుదోఁప

మాఘకృష్ణచతుర్దశీమధ్యరజని.

గీ. హంసరూపంబుదాల్చె బద్ధాసనుండు

దంష్ట్రీరూపంబుగైకొనె దనుజరిపుడు

పోయి రంబరమున కధోభువనమునకు

నూర్ధ్వమును గ్రిందుఁ గానంగ నుత్సహించి.

౧౦౦

క. బహువర్ష సహస్రంబులు

ద్రుహిణుండును హరియు సద్యధోభువనములన్

బహులక్రియ శోధించిరి

దహనస్తంభంబుతుదయుఁ దన్మూలంబున్.

౧౦౧

వ. శోధించి యాద్యంతంబులు పొడగానక హరివిరించులే

తెంచి వామదక్షిణంబుల నిలిచి జగత్కారణంబయి

నయమ్మహాదేవు నిట్లని స్తుతియించిరి.

౧౦౨

నీ. శర్వ లోకాధీశ చంద్రార్ధశేఖర
పురుష పురాణ శంకర మహేశ
యభవ యంతర్యామివై ప్రేరకత్వము
చేపట్టి జనుల శాసించు వీవు
భవదీయమాయాప్రభావంబుఃతమున
నెఱుంగలేమైతిమి యేము నిన్ను
మాకుఁ గర్తవు నీవు మాకు భర్తవు నీవు
మాకు హర్తవు నీవు మాట లేల

నీమహత్త్వంబు వర్ణింప నేర మేము
నిన్నుఁ దెలియంగనేరము నిజముగాఁగ
నభవ యాద్యుండ వాద్యుండ వగుదుగాన
నట్టి నీకాచరించు ముసాప్తి యెపుడు.

౧౦౩

గీ. పశువులము మేము హర పశుపతివి నీవు
పశువులకు నేక్కడిది బుద్ధి ఫాలనయన
రాజశేఖర నేర్పునేరములు చూడ
కరసి రక్షింపు మమ్ము నత్యంతకరుణ.

౧౦౪

గీ. విష్ణుమూర్తులు కడచన్నవేళలందు
నజునిమూర్తులు కడచన్నయవసరమున
విశ్వమూర్తులు విబుధులు వేడలునపుడు
కలదె నీకు నపాయంబు కాలకంఠ.

౧౦౫

గీ. అమరవంద్య దివాభీత మనెడివులుఁగు
హేళిమండల మీక్షింప నెట్లు నేర్పు

నేము నిను వినుతింపఁగ నెంతవార

మిమ్మహాపరాధము తమియింపవలయు. ౧౦౬

వ. అని స్తుతియించినం బ్రసన్నుండై విరూపాక్షుం డాత్మ
ణంబ లింగమధ్యంబున వెడలి యర్ధనారీశ్వరుండును
ద్రినేత్రుండును నీలలోహితుండును వగదాభయమృగాం
కధరుండును సర్వాభరణభూషితుండును బ్రమథగణ
సమన్వితుండును గోటిసూర్యప్రకాశుండును బాలచం
ద్రావతంసుండును నై సన్నిధి యగుట యుఁ బెన్నిధిఁ
గన్న పేదల విధంబుంబోలి విరించినారాయణు లిట్లనిరి.

సీ. ఇభచర్తపరిధాన యేభక్తిచేసిన

సంతసం బందు నీయంతరంగ

ముడురాజమాళి యేయుపచారములు నీకుఁ

బ్రియములైయుండు నెంతయును గరిమ

నగరాజకన్యకాప్రాణేశ నీకు

నేకలనఁ బో సర్వాంగకృప జనించుఁ

గ్రతువైరి నీకు నేవ్రతముఖ్య మొనరింపఁ

గౌతుగోస్తేషంబు గలిగియుండు

నంధకాసురదమన నీ కభిమతంబు

లేయనుష్ఠానములు శర్వ యేమఖంబు

లాచరించిన నీవారమగుట యట్లు

లభవ దాక్షిణ్యపరత మా కానతిమ్ము. ౧౦౭

వ. అనినఁ బ్రీతచేతస్కుండై శివుండు విశ్వంభరాంభోరు
హసంభవుల కిట్లనియె.

మ. అవధానంబుననాకునంశ్రయము నేయన్సర్వదామీకున
ధ్యవసాయంబొడఁగూడెనేనివినుఁడాయంభోజదృగ్భారతీ
ధవులారావినియాచరింపుఁడుమదిందాత్పర్యమొప్పంగ శ్రీ
శివరాత్రి వ్రతమస్తదీయమదిదాక్షిణ్యంబునంజెప్పితి.

వ. బ్రాహ్మీముహూర్తంబునందు మేల్కని శౌచక్రియలు నడపి
గురున కభివాదనంబు సేసి సంకల్పంబునడపి పూజోపకర
ణద్రవ్యంబులు సమకూర్చుకొని నదీస్నానంబు వొనర్చి
నిత్య నైమిత్తికా ద్యనుష్ఠానంబులు దీర్చి యలంకృతుఁ
డయి యజనస్థానంబును సమూర్జనలేపనాదుల శోధించి
వితానధ్వజంబు లెత్తించి పతాకావలులు గట్టి తోరణం
బులు సంఘటించి దేవాలయంబు ప్రవేశించి మానియై
భసితత్రిపుండ్రంబును భస్మోద్ధూళనంబును గావించి
రుద్రాక్షమాలికలు ధరియించి శివభక్తుల రావించి
గురూపదేశమార్గంబున నాసనంబుఁ బాద్యం బర్ఘ్యంబు
మధుపర్కంబు నిచ్చి పంచవదనంబులుఁ బంచామృ
తంబుల నభిషేకించి ఫలోదక పుష్పోదక గంధోదక
కుంకుమోదక రత్నోదక కర్పూరోదకంబుల నభిషే
కించి వస్త్రం బుపవీతం బాచమనంబు గంధంబు భూష
ణంబు పుష్పంబు ఫలాహారంబు నీరాజనంబు ధూ
పంబు వ్యజనంబు వాదిత్రంబు దర్పణంబు స్తోత్రంబు

మొదలుగాఁ గలఁజూడఁగోపనారంబుల నుపచరించి నాలుగు
గుజాలు జాగరంబు నేయునది యీవ్రతచర్యపకారంబు.

గీ. బ్రహ్మహత్యాయుతము సురాపానశతము

వీరహత్య గోహత్యలు వేనవేలు

శిశువధంబులు జంగమ(శ్రీవినాశ)

మూది యగుపాపములఁ దోలు నభవురాత్రి. ౧౧౨

వ. తొల్లి యొక్కబ్రాహ్మణుండు మహాపాపంబులుసేసి శివ

రాత్రి దర్శనంబున శివపురంబునకుం జనియె ననిన శౌ

నకాదు లక్కధకున కిట్లనిరి.

౧౧౩

గీ. అద్భుతం బయ్యెడిని మాకు నగ్రజన్మఁ

డెట్లు పాతకములుసేయు పెట్టు లట్టి

పాపి శివరాత్రి వ్రత మెట్లు పరఁగఁ జూచె

సంతయును విసరింపుమూ యనినఁ బ్రీతి.

౧౧౪

శా. జీమూతాస్వయరాజధైర్యసుమహాక్షీ రాభిగాంభీర్యను

త్రామప్రోభవగాఢశౌర్య సుమనోధన్వాతిసౌందర్య పా

లోమీనాయకతుల్యభోగయుత సుశ్లోకారిజిత్యాగ భా

షామాధుర్యమక్రిష్ణ కాశధిషణా సత్యార్హస్థభాషణా.

క. నిత్యయశశ్రీసుందర

మత్యసురాచార్యవర్య మాన్యచరిత్రా

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

38

భృత్యజనావనతత్పర

సత్యహరిశ్చంద్ర సరససాహిత్యనిధి.

౧౧౬

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపాత్ర మారయామా
త్యపుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథనామధేయప్రణీ
తం బయిన శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందుఁ బ్రథ
మాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

ద్వితీయాశ్వాసము.

—o—o—o—

శ. శ్రీహిమవద్గిరిపుత్రిమ

నోహరపదభక్తిజాతనూతనసరస

వ్యాహరకావ్యనాయక

మోహనతనుజితజయంత ముమ్మయశాంతా.

వ. అక్కడకుండు శౌనకాదిమహామునుల కీ ట్లని చెప్పం
దొణంగె.

నీ. కాంచనాచలముతో గర్వించి యేకొండ

పెరిగె బ్రహ్మాండకర్పరముమోవ

నేకొండచలులపై హిమశైలకన్యక

చెంచు లేమలఁగూడి సంచరించు

వజ్రాలకమరులేవ విడంబనముసేయ

నేకొండమొలచుట్టు నిందుతనయ

యల్లానేరెడుదీవియవనీధ్రములలోన

నేకొండ కైశ్వర్య మొక్కుడయ్యె

నట్టివింధ్యన గేంద్ర పర్యంతభూమి
దండ కారణ్యవిపినమధ్యంబునందు
రత్నపుర మనఁ గల దొకరాజధాని
కిన్నరాధీశునగరికిఁ గీనవెలితి.

3

గీ. స్ఫటికమాణిక్యసాషాణ ఘటితమైన
యప్పురముకోట యాకాశ మంటి యొప్పు
వేడ్కఁ బాతాళభువనంబు వెడలివచ్చి
చుట్టుచుట్టినయట్టివాసుకియుఁ బోలె.

౪

గీ. పట్టణంబున దేవతాభవనకోటి
తుహినగిరికూటములతోడఁ దులలుతూఁగు
నమరగంగాపయఃప్రవాహములఁ బోలుఁ
దచ్చిరస్థాపితోన్నతధ్వజపటములు.

౫

నీ. మకుట దేవకిరీటమణిమయాఖచ్చటా
పటలకిమ్మిగాంఘ్రిపంక్జుండు
వికటపాటలజటామకుటకోటిఘటిత
కోమలతారకాకాముకుండు
గంధదంతావళక్రవ్యాదరాట్కృత్తి
కంఠాధురంధరకంధరుండు
కుంభినీధరసుతాకుచకుంభమృగమద
స్థానకస్థగితవక్షఃస్థలుండు
శంభుఁ డోంకారనాథుండు శైశ్వుండు
పాయకయ యుండు నవ్వీటిపరిసరమున

నర్తదాసింధుతీరకాంతారభూమి

మఱి యనుపేరికల్పద్రుమంబు మొదల.

౬

- వ. అప్పట్టనంబునకుఁ జుట్టును జనపదంబు లిలావతీశతద్రువి
పాట్సింధునదీమాతృకంబులును, విశ్వవిశ్వంభరాభ్రాల
తానుకారి నేతురేఖాలంకారంబులును, దటాకతరు
కుసుమకేసరక్షరదమందమకరందధారాధోరణీసహస్ర
సంవర్ధితకుల్యాసలిలకల్లోలమాలికాన్కుటస్థాయమాన
నానావిధోద్యానవాటికాసంఘసంఘటతాకాలకాలాం
ధకారంబులును, నారామచూతపోతనికరసుకుమారకిస
లయాస్వాదకషాయకంఠకలకంఠకామినీకోమలకుహూ
కారకోలాహలాంకురితపంచమరాగరాజంబులును, రా
జాన్నకలమషాష్టికపతంగప్రియనానావ్రీహినన్య
ప్రశస్తంబులును, బ్రవర్ధమానవనంబులును, నిబిడితసార
సికంబులును, గుళుత్థాభ్యుత్థానంబులును, సముద్గతము
ద్గసామగ్రీసంగ్రహంబులును, అణుకచణకచణంబులును,
సిద్ధార్థశ్యామాకగోధూమశర్కరాతిలజ్జర్తిలంబులును,
అదూషితమహాకోరదూషితకోనేషంబులును, కున్తుం
బురుకుసుమగుచ్ఛచ్ఛాయాచ్ఛటాభృంగశోణభంగో
మాణుశృంగారితజాంగలక్షేత్రంబులును నై దాశరథిచరి
త్రంబునుం బోలె నీతావృత్తినరళంబును, జంద్రోదయం
బునుం బోలె గరనహస్రసంవర్ధితరత్నాలయంబును,
యదువంశంబునుంబోలె గులక్రమాగతశూరపురుషో
త్తమబలాభిపాలితంబును నై యుండు వెండియు. ౭

మ. పరలోకస్థుఁ బతిన్ యుషాంకు బ్రతికింపంగోరి యోం
కారశం, కరుమ్రొలన్ రతిముక్తకంఠముగనాక్రందించె
నానొప్పు న, ప్పరబాహ్యోపవనాంతద్ధీర్ఘికలనా ...
...నోలాడువు, ప్కరకింజల్కభుక్తిక్రియాసుఖితహంస
క్రేంక్రియారావముల్.

మ. ధరణీచక్రముఁబోలెనప్పరమువిస్తారంబునా నూమముం
బరికింపంగ నశక్య మైనగరిమం బాధోధిగంభీరతం
బరిభామండలమంబు రాశినుపమింపం బాత్రమైయొప్పునం
బరకల్లోలలుత త్తిమింగిలధులీమత్యాహి నక్రోద్ధతిన్.

గీ. భద్రజాతియేనుంగు లప్పట్టనమునఁ
బ్రకటితస్ఫూర్తి నొప్పు సిబ్బములతోడ
విమలవారాశి ఫేనఖండములతోడి
కవ్వపుంగొండబందులో కాక యనఁగ. ౧౦

ఉ. లక్షలసంఖ్యలప్పురికెలంకులయందుఁగొలంకులొప్పువాః
పక్షిగరుచ్చటాపవనపాతవికంపితపంకజంబు లై
వీక్షణకౌతుకంబు ప్రభవించుచునుండును లీలమై సహ
స్రాక్షుఁడు విశ్వరూపమహిమాద్భుతముం బ్రకటించెనో
యనన్. ౧౧

శా. ఆవింధ్యాచలదుర్గమేలు శివరాధ్యక్షుండు హేమాం
గదుం, డావార్ధిద్వితయద్వయావధిగఁ జక్రాధీశ్వరుల్
గొల్వ నా, శావేదండఘటాకపోలతలమూర్చద్దానధా

రాజుల, సావప్రకమసంవిశుద్ధబహులప్రస్ఫూర్తిమ
త్కీర్తియె.

సీ. శివునికై వడి మహాసేనానియాత్తుండు

బలభేదిపగిది నపవ్యపాయుఁ

డరవిందహితులీల నధిగతాభ్యుదయుండు

బుధునిక్రియనజహత్పుష్కరుండు

గంగాప్రవాహంబు కరణిఁ బావనమూర్తి

భుజగాధిపునిభంగి భోగశాలి

యేనుంగుచందాన దానధారాశోభి

శౌరిలాగున శంఖచక్రపాణి

కర్తయాశ్చర్యములకు నాకరము నీతి

కఖిలవిద్యాగమములకు నాస్పదంబు

పగఱ కుత్పాతకేతువు బంధుకోటి

కమరలోకదుమంబు హేమాంగదుండు.

౧౩

గీ. ఆనృపాలుండు నీతివిద్యానిరూఢిఁ

జారదృష్టియాఁ గాని విచారదృష్టి

సమధికై శ్వర్యవై భవోజ్జ్వలత నాతఁ

డప్తమూర్తియాఁగాని యనప్తమూర్తి.

౧౪

—: యజ్ఞదత్తచరిత్రము :—

వ. ఆరాజునకు నఖిలశాస్త్ర విద్యాకళాపావన గంభీరబుద్ధి
యజ్ఞదత్తుం డనుబ్రాహ్మణుండు దేవేంద్రునకు బృహన్పతి
యును వృషపర్వునకు శుక్రుండును దశరథునకు వసిష్ఠుం

డును రామునకు విశ్వామిత్రుండును నజాతశత్రునకు
ధౌమ్యుండును నలునకు దమనుండునుం బోలె బ్రధాని
యై రాజ్యభారంబు భరియించియుండు నమ్మంత్రి భార్య
వినయవతి వివేకవతి విభ్రమవతి విలాసవతి సౌభాగ్య
వతి లక్షణవతి యశాదార్యవతి గాంభీర్యవతి యన సర్వ
గుణసంపూర్ణసుశీలాభిదాన యగుబాలారత్నం బతనికిఁ
బరమప్రియాస్పదంబై యుండు. ౧౫

గీ. అన్ని భాగ్యంబు లున్న నాయబ్జముఖికి
శ్రీమహాలక్ష్మీగలుగఁగ నేమిసెలవు
పుత్రవదనావలోకనోద్భూతమైన
యొక్క సౌఖ్యంబు బ్రాతియై యుండుఁ గాన. ౧౬

గీ. తనయసంతానలబ్ధి దౌదవ్యుగాఁగ
విభవసంపత్తిగల్గియు విన్నబోయి
వనిత నిష్ఫలపుష్పదర్శనముఁదాల్చె
శరలతాకాననమువోలె జవ్వనంబు. ౧౭

సీ. కాంతపుష్పాదిభోగంబు లింపెనఁగిన
వై రాగ్యవిధికిఁ దావాల్చుఁ జిత్త
మన్వయంబునకుఁ దా నాలంబమయ్యను
దను నిరాలంబఁగాఁ దలఁచు నింతి
ప్రాద్దునఁ దగినట్టి భోజనం బొల్లక
యుపవాసనంబుండ నువిద దలఁచు
సంపత్పరంపర సంభవిల్లిననై న
సంతోషమొదవదు చామమతికిఁ

గోమలాంగుళదళహస్తతామరసము

కర్ణపూరత్వలీలకై కాలు సాఁప

గండత్తలదర్పణంబునఁ గదియఁజేర్చి

పడఁతి చింతించు సుతలబ్ధి పడయుటకును.

౧౮

ఉ. సంతతిలేనిదుఃఖమున సామజరాజఘటాంతవైభవం

బెంతయుఁగల్గియన్ సరసిజేక్షణచిన్నగఁబోయియుండునే

మంతిని బోటికత్తెలకుమానసవృత్తియెఱుంగఁజెప్ప కే

కాంతమకేళిశయ్యపయఁగాంతగుణించుమనోరథార్థముల్

ఉ. ఆచపలాయతాక్షికనకాంబురుహంబులఁబూజనేయువిం

ధ్యాచలకందరానిలయు సద్రిసుతాస్త్రియనాథునర్తదా

వీచిపరంపరాసలిలపిపుష్పదాశ్రయశీతగంధవా

హాచమనప్రవృద్ధభుజగాధిపకంకణ నోంకృతీశ్వరున్.

సీ. అభిషేక మొనరించు సలిసీలకుంతల

శంభు సోమోద్భవాసలిలధార

నెలఁత యభ్యర్చించు నీలోత్పలంబులఁ

ద్వంద్వనిర్మలసుధాధామమాలి

గంధకూటగ్రాసకల్తాషకంధరు

మేన గంధ మలందు మీసనేత్ర

యర్పించు దివ్యోపహారంబు లెలనాఁగ

కుటిలకుండలిరాజకుండలునకు

నతివ దిరుగుఁ బ్రదక్షిణం బభవుగుడికిఁ

గుచభరంబున సరగౌనుగూనుగిలఁగ

రవలిమట్టెలమ్రోతతో రాయిడింపఁ
జరణనూపురఝశఝశంఝశరవంబు.

౨౦

వ. ఒక్కనాఁ డోంకారనాథునకుఁ బ్రదక్షిణం బాచరిం
చుచు నప్పద్మాక్షి ప్రాకారపురఃప్రభూణంబున నొక్క
పౌరాణికుండు మహాభారతంబు వక్కాణించువాఁ డపు
త్రకులకుఁ బుణ్యలోకంబు లేదని కథానుకథనప్రసం
గంబునం బలికిన నయ్యింతి సంతానవిరహవేదనాదూ
యమానమానసయై మందిరంబున కేతెంచి యేకాంత
భవనంబున విరహశయ్యపై మేను వైచి చింతాక్రాంత
యై యుండె నంత యజ్ఞదత్తుం డమృత కాశిని నన్వే
షించి.

౨౧

ఉ. కాంతసరోజనాళలతికాతనుపాండుశరీరయష్టి నే
కాంతగృహాంతరస్థితఁబ్రియాంగనఁ జేరఁగవచ్చె మంత్రి క
ల్పాంతమునకొరసాతలగుహాకుహతంబునడాఁగియున్నభూ
కాంతవరాహమూర్తిహరిగ్రచ్ఛటడాయఁగవచ్చుకై వడిన్.

వ. డాయవచ్చినఁ గృతప్రత్యుత్థానయగు నప్పంకజాక్షి
యుఁ దానునుం బర్యంకంబునఁ గూర్చుండి యవిరళా
శ్రుపాతార్ద్రీకృతదుకూలయు ననలంకృతయునైన సుశీ
లం జూచి యజ్ఞదత్తుం డిట్లనియె.

౨౪

గీ. ఏల యేడ్చెదు చెప్పవే యిందువదన
విపులశోకభరంబున వెక్కివెక్కి
త్రాట గ్రుచ్చినముత్యాలదండవోలె
జన్నుఁగవనున్న వీభావ్పజలకణములు.

౨౫

సీ. కుదురునిండినమంచిగుబ్బచన్నులమీఁద
 ధరియింపవేల ముత్యాలపేరు
 ఘాలేందు రేఖపైఁ బచరింప విదియేల
 కుంకుమంబున బొట్టు గోరఁ దీర్చి
 యానచక్రోద్ధరం బగునితంబముమీఁద
 నవరింపవేల వజ్రాలకమరు
 పాయవట్టములతోఁ బసిఁడినూపురములు
 హత్తింపవేల పాదాంబుజములఁ

బంచవన్నియరాచిల్కఁ బంజరమున
 నేల నదివింప వనురాగ మెనకమెనఁగ
 నేల చింతించెదవు చెప్పు మిందువదన
 గండపాళికఁ గెంగేలు గదియఁజేర్చి.

౨౬

గీ. నెలఁత నులివేడియైన నీనిడుదయూర్పు
 మాటిమాటికి నిపుడు నామాననంబుఁ
 గంపమొందించుచున్నది కల్లగాదు
 ప్రబలభవదీయవత్తోభవంబుఁబోలె.

౨౭

క. అపరాధము నేయఁ గదా
 చపలాయతనేత్ర! యేను జనవుననేని
 న్నిపుణతతోఁ జింతించిన
 నెప మేమియుఁ గానరాదు నీనెగులునకున్.

౨౮

క. భవదాయత్తము విభవము

భవదాయత్తంబు సువ్వె ప్రాణము నాకున్

భవదాయత్తము సర్వము

ధవళాంబుజపత్రనేత్రతథ్యం బరయన్.

౨౯

వ. ఈదుఃఖింబునకుం గారణం బేమి చెప్పు మని యడుగుట
యుం బ్రత్యుత్తరం బీక యూరకున్నదానితాంబూల
కరంకవాహిని మంత్రితో నిట్లను:- దేవ దైవంబు కరు
ణంజేసి పెద్దకాలం బిమ్మహాదేవి సంతానలాభంబు
దూరం బగుటకారణంబుగా శయనాసనపానభోజన
విభూషణపరిధానాదిసముచితవ్యాపారంబులు పరిజన
ప్రయత్నంబునం బ్రతిదినంబు నెట్టకేలకు నిర్వర్తించుచు
దేవరకు హృదయవేదన గావింపనోపక యనవరతంబుఁ
దోషకుండఁ జరియించుచున్నయది నిన్నటి రేవుతవన
మండలంబు కుపితకపికపోలక్రోడతామ్రంబై యుదయ
గిరికవాటవిటంకంబు నలంకరింప వింధ్యాచలనితంబ
బింబంబునకు మణిమేఖలాకలాపంబునుంబోలిన సర్వదా
ప్రవాహంబునం గ్రుంకి యోంకారేశ్వరు శశాంకశిఖా
లంకారు హేమపంకజంబులం బూజించి గుడికిం బ్రద
క్షిణంబునేయునది దేవభవనప్రాకారగోపురప్రమాణంబు
నం జూరాణికుండు మహాభారతంబు వక్రాణించుచుం
గథానుకథనప్రసంగంబున నపుత్రకులకుఁ బుణ్యలోకం
బులు లేవని పలికిన నప్పంకులు నెమ్మనంబునం గీలు
కొని వాలంపములికియుంబోలె వేదనయుత్పాదింప
భవనంబునకు వచ్చి యేకాంతంబ యిచ్చోట నవిరళ

బాష్పధా రాదుర్దినాంధకారితముఖియయి యీదుర్దశం
బొంది యున్నయది యనుటయు. 30

గీ. మంత్రి యొకముహూరమాత్రంబు చింతించి
యుష్ణదీరమైన యూర్పు నిగుడ
నెంతచింత దీని కిది మహాబలవంత
మేమి నేయవచ్చు నిందువదన. 31

ఉ. ఊరక కుండ నేమిటికి నోంకృతినాథుఁడు సర్వదానదీ
తీరనివాసభక్తజనదివ్యమహీరుహమున్ సదాశివున్
(?) సారసనేత్రతత్పదపరిష్టయభీష్టశుభాభివృద్ధికిం
గారణమాటెఱుంగ వెవికారముదక్కుభజింపుశంకరున్.

గీ. ఈశ్వరుం డ్ ద్రిజానాథుఁ డిందుమాళి
కరుణలేకను సుతుఁ డెట్లు కలుగనేర్చుఁ
జంద్రచందనచంద్రికాశైత్య మైన
పుత్రపరిరంభసౌఖ్యంబు పువ్వుఁబోణె. 32

గీ. గురుజనంబుల నేవింపు కువలతూక్షి
కమలలోచన ముక్కంటికరుణఁ జేసి
మున్ను గురునుపదేశంబు మొనయఁగాంచి
రభిమతార్థంబు లెందఱే సబ్బవదన. 33

వ. సర్వజగత్ప్రసిద్ధంబుగదా యితీహాసంబు తొల్లి చండ
కౌళికువరప్రసాదంబున మగధాధిపతియగురాజు దైతేయ
యకులవిమర్దను గెలువం దగినయట్టిశౌర్యనిధి జరాసం
ధుం గాంచె దశరథుండు విభండకతనయు నారాధించి

దిగ్గజంబుల బోలినకుమారుల సకలలోకహితంబుగా
నలుగురం బడసె. సమారాధిత గురుదేవతా ప్రార్థన
వశంబున. 31

గీ. వెలది పుత్రోదయారంభవేళయందు
నిన్ను నెన్నడు చూతునో కన్నులార
విమలచంద్రోదయారంభవేళయందు

బూర్ణిమాయామినిని బోలె బుణ్యగరిమ. 32

వ. దేవి శోకంబు విడుపు ధైర్యం బవలంబింపు ధర్మంబు
నడుపు దానంబు నేయుము వ్రతంబులు నలుపుము
సత్యంబు పలుకు మనపాలిదేవతలు మన కభీష్టలాభం
బు బొందింపఁగలవారు భవ్యసంతానలాభంబున సం
తోషంబువహింపంగలవనిదుఃఖోపశమనభాషణంబులు
ధర్మోపదేశగర్భంబులు చారుమధురంబు లగుమాటల
నూరార్చి కాంచనకలశోదకంబులు కరపల్లవంబున
ధరియించి నయనంబులు దుడిచి యగ్గజయానకు ముఖ
ప్రతాపనం బొచరించి మందీభూతదుఃఖ యగుట
యెఱింగి మంత్రి యంతఃపురంబు వెడలి సముచితవ్యా
పారంబులం బ్రవర్తిలె నదియా(ది)గ (నాగ)మోక్ష
ప్రకారంబున సభక్తివినయతాత్పర్యంబున. 32

ఉ. ఆధవళాయతాక్షి నసుధామరకోటి భజించు దేవతా
రాధన మాచరించుముని రాజకుపాస్థియైనర్చు మంత్రవి

ద్యాధృతబుద్ధిఁ గాంచుఁగొనియాడును యోగి జనంబువర్ధ
మాఁనాధికభక్తిభావమున నాత్మజసంతతిలబ్ధికామానన్.

గీ. ఎఱుఁగునేనీడకన్నును నెండకన్నుఁ

జెలఁగి పూఁచు నేక ర్థవంచిన* లతాంగి

యెట్టి కేశంబులకునైన నీడఁబోదు

తనమనంబుననిగుచుసంతానకాంక్ష.

౩౯

సీ. భక్తితో మాతృకాభవనంబులకు నేగుఁ

గావించు సతిధిసత్కారములను

వామనంబులకు నిర్వర్తించు దధిబలిఁ

గొలుచుజ్యేష్ఠాదేవి నలఘుమహిమఁ

జదివించుకొనుఁ బుణ్యసంహితావ్రాతంబు

మూలికామాణిక్యములు ధరించుఁ

దన్వంగి గంధాక్షతలు చిరంటుల కిడు

విప్రశ్నికల గారవించుఁ దలచుఁ

గుమ్మరావంబుకడవలు కొల్లవిడుచు

బాలురకుఁ దియ్యపండులు పంచి యిచ్చుఁ

జెలులుఁదానును వ్రతములు నలుపుచుండుఁ

గామరసనేత్ర పుత్రసంతానకాంక్ష.

౪౦

వ. ఇవ్విధంబునఁ బుణ్యోపవాసవ్రతదానధర్మదేవతారాధ

నంబులఁ బ్రతిబంధదోషంబులు వాసిన నానుదతీలలా

మంబు మెఱసి ప్రతిమాచంద్రబింబంబు సరసియందు

సుబోలె గర్భం బావిర్భవించిన.

౪౧

*వించిన-అనియునుండవచ్చును.

సీ. అభ్యంతరస్థాగ్ని యగుశమీలతవోలె
 నిధిగర్భ యగునబ్ధినిలయవోలె
 నంతస్థస్థిద్గంతి యగువియన్నదివోలె
 శశికుక్షి యగునస్తసంధ్యవోలె
 నాలీనహర్యక్ష యగునద్రిగుహవోలె
 వీనధానిణి యగువినతవోలె
 సస్తాంతరిత యగునలినాస్తరుచివోలె
 సూసృతాభిధ యగుసూక్తివోలె

నాదిమబ్రహ్మసంభరితోదర యగు
 కైటభారాతినాభ్యబ్జకమునుబోలె
 నధిగతాగస్త్య యగుదక్షిణాశవోలె
 బ్రథమగర్భంబు ధరియించె బల్లవోష్ఠి.

౪౯

గీ. పలుచఁబాటెను గండదర్పణయుగంబు
 నవమధూకప్రసూనంబు నవమధుకర
 మానుగతిఁ జూచుకంబులు నసితమయ్యె
 నవతిపూఁబోండ్లయూననాబ్జములతోడ.

౫౦

చ. మనమునకుత్సవంబాసఁగెమంత్రికిఁ బట్టపుదేవి గర్భశో
 భనమునఁబల్చినైచెలువుపై కొనుముద్దుఁ నెమ్మిగంబుతో
 ఘనసమయంబునందుఁ బొడకట్టిన చల్లని తూర్పుగాలిచే
 ననీచినకన్నెగేడఁగికి నచ్చినకూరిమిచుట్టమో యనన్.

గీ. గర్భభారాలసాంగియై కంబుకంఠి
 చెవి శిరీషప్రసూనంబు చేర్చనోప

దెట్లు ధరియింపఁగానోపు హేమరత్న
కంఠికాహార కేయూరకటకములను.

౪౫

క. ఎలదోఁటతీఁగెయుయ్యెల

కలకంఠికిఁ జిన్ననాఁటికతలై తోఁచెం

జెలువకుఁ బాదాంబుజములు

గిలిగింతలుగొలుపుఁ గేలిగిరిగుహలందున్.

౪౬

శా. ఆసారంగవిలోలలోచనను గాఢాలింగనక్రీడల, న్వా
సాగారము కేలితల్పముపయి న్తన్నించి మంత్రీశుఁ డ, త్యా
సంగంబానరించెముద్దుగొనెమృత్సన్నస్వాదనప్రక్రియా,
వ్యాసంగంబునఁగమ్మనై నయదసీయంబై నబింబోష్ఠమున్

క. జలరుహనాభునివక్ష

స్థలికొస్తుభమునను దీప్తిఁదనరెడుమణిరా

ట, లికాలంకృతిఁ బోలెం

బాలఁతుక ప్రత్యగ్గరభమున నొప్పారెన్.

౪౭

వ. ప్రతిదివసోపచీయమాసగర్భనిర్భర యగుచు నయ్యది
కొముదీవిలసనంబునుఁబోలెఁ బ్రియసఖీవిలోచనచకోరి
కలకుఁ గోరికలు నిండించె వెండియు.

౪౮

చ. బహుదినముల్ మహానవిపుపట్టపు దేవికి వృద్ధిఁబొందెదు,
స్సహనవగర్భచిహ్నములు చూచి(?) సఖుల్ ప్రియ
మందఁగా ముహు, ర్ముహురనుబద్ధజృంభితనముద్గతవి
న్వాలనేత్రపద్మముల్, జహదజహత్సమగ్ర పురుషాయిత
కేలివిజృంభణంబులున్.

౪౯

గీ. అట్లు ధవునొద్దమెలఁగుఁ బద్మాయతాక్షి
సముదితంబైన గర్భభారముకతమున
సమ్యగప్రీతజలరాశిసామ్య మైన
ప్రావృడాంభనవమేఘపంక్తివోలె.

౫౧

శా. సీమంతోన్నతసంభ్రమంబువెలయంజేయించె శ్రీయజ్ఞద
త్తామాత్యాగ్రణికన్నపాలకుఁడువింధ్యాధీశ్వరుండర్థిలి
న్సామంతక్షితిపాలమంత్రులసమానంబైనప్రేమంబునన్
భామాసింధుతురంగరత్నములుపైపైఁబావడలేరఁగన్.

సీ. కమ్మగొజ్జఁగనీటఁ గలయంపిచల్లిరి
మేఁగి మెత్తిరి క్రొత్తమృగమదమున
రంగవల్లులు కప్పురపుముగ్గు వెట్టిరి
కీరించిరొగిఁ మాల్యతోరణములు
తరుణరంభాతరుస్తంభంబు లెత్తిరి
కట్టి రెల్లెడఁ బట్టుకలువడములు
కమలచందనమాలికలును నిర్మించిరి
స్తంభించి రుత్తమదర్పణములు
నాలిఖించిరి గేహకుడ్యములయందు
సర్వతోభద్రమకరికాస్వస్తికములు
పరిజనంబులు రాజాజ్ఞఁ బట్టనమున
యజ్ఞదత్తుని ప్రథమకళ్యాణవేళ.

౫౩

గీ. వేడ్క నృత్యంబు లాడిరి వీధులందుఁ
బాడి రెత్తిలి పికకుహూపంచమమున

బంజళంబున ధవళ ప్రబంధగీత

* కముల నవ్వేళఁ గణ్ణాటకమలములు.

౧౪

మ. అదనన్వచ్చిరిసంభ్రమంబుననుబంచారామలీలాపతుల్

వదునాల్జాతులయస్సరోంగనలునుం బాలిండ్లపై హారముల్

గవలం బెన్నెఱిసేసకొప్పులపయిం గహారగుచ్చంబు లొ

వ్వదదీయత్వరగండభాగములఁ గంపంబొందఁదాటంకముల్

సీ. పూజెకుండలు నిల్పెఁ బువ్వుఁబోడి యొకర్తు

శుభవితర్దిక చతుష్కోణములను

జాజాలపాలెలనర్చావధులు నించి

ప్రక్షీంచె నొక్కపద్మాక్షి జలము

కాంతయొక్కతె సన్నెకలుఁ బొత్తరంబును

దోరించె వటశాఖతోడఁ గూడఁ

బీతికంబులు వెట్టి బింబోష్టియొక్కతె

మడుఁగుఁబుట్టముగప్పెనడుగుమునుఁగ

రమణి యొక్కతె వింజామరంబు దాల్చెఁ

దరుణి యొక్కతె తాళవృంతంబు పూనె

లలన యొక్కతె పసిడిసంబెల ధరించె

నాలవట్టంబుధరియించె నతివయోర్తు.

౧౫

గీ. మంత్రి వేల్పించె గృహోక్తమార్గమొప్ప

బ్రహ్మపదమునఁ గూర్చుండి బ్రాహ్మణుండు

* కనుమయవ్వలికర్ణాట. మూ. నర్చావధులు చిలికించె నొక్కపద్మాక్షి జలము. మూ.

హోమములు రెండు ఋగ్యజుస్సామవేద
మంత్రమాది జయాదిహోమంబు తుదగ.

౧౭

మ. చెవికిం గేలివతంసకోత్పలదశశ్రీ లై కపోలంబులన్
నవకాలాగరుపత్ర రేఖలయి మేనం గమ్మకస్తూరి యై
ధనశాంభోరుహనేత్రపైఁ గురిసె నుద్యల్లీలసీమంతపుం
సననాజ్యాహుతిహోమసంప్రభవచంచద్వహ్ని ధూమ
చ్ఛటల్.

౧౮

మ. చెలిక తైల్ చిఱునవ్వుచెక్కులపయింజెల్వారవీక్షింపనొ
జ్జలుమంత్రంబులు సెప్పఁ బ్రెగడశరత్సంపూర్ణచంద్రాన్యకు
న్వలిచన్నుంగవమీదముత్పులకము ల్వర్ధిల్లఁ గేల్వంచుచు
న్మలలీకంటక మెత్తిఁగూడలపయిన్ సంధించె సీమంతమున్.

క. కుటిలాలకకును నాసా

పుటరంధ్రములందు మూఁడుబొట్టులు విడిచెన్
వటఫలదశరస నుధిపతి

కటకఝణత్కార మెసఁగఁ గరపద్మములన్.

౨౦

గీ. మృదులగోధూమసరులతో మేలివించి

వన్నెకుచ్చులపేరుతో వక్కరించి

పుష్పగుండుభకంబుతో బొత్తువచ్చుఁ

బడఁతి పాలిండ్లసై నొప్పు పసిడిపేగు.

౨౧

గీ. తగవు లిచ్చిరి పుట్టింటితల్లిప్రజలు

వీళ్ళొనంగిరి చుట్టాలు వేననేలు

కట్న మిచ్చె నృపాలుండు కన్నదనియఁ

బరమహీపాలు రిచ్చిరి సావడములు.

౨౨

నీ. త్తౌమండలము తురంగమధట్టమయమయ్యై
 గరిమయంబయ్యై దిక్ష్మక్రవాళ
 మంబరం శాతపత్రావళిమయ మయ్యై
 సౌరభమయ మయ్యై మారుతంబు
 పరివారమయ మయ్యై బ్రహ్మసపంచంబు
 జయశబ్దమయ మయ్యై సకలజగము
 లాతపత్రవిభూషణాలోకమయ మయ్యై
 సంతోషమయ మయ్యై జనులమనసు
 వింధ్యపర్వతమేలుపృథ్వీవరుండు
 దానుఁ బట్టంపుదేవియుఁ దగవుగలిగి
 సచివునింటికి నేతెంచి సమ్మదమున
 నొద్దనుండి యాశోభన మొనరుచుటయు.

౬౩

గీ. జవితె నరఁ బూలుముడిచినసాధ్వి యొకతె
 యుల్లగందంబు పసుపున నూన్చెఁ గదిసి
 పసిఁడియుత్తరజందెముల్ పాయఁబట్టి
 రాచప్రెగ్గడబ్రహ్మసూత్రమున నగుచు.

౬౪

గీ. దశరథుని వాజపేయంబు ధర్మసూను
 రాజసూయంబు నుపమింపఁ బ్రాతియె యని
 పట్టనంబును వేశంబుఁ బరిధవింపఁ
 బెట్టి దొడ్డుగ నామెత ప్రెగడగాను.

౬౫

ప. అంత.

౬౬

—: సుకుమారుని జననము :—

క. నవమానంబులు నిండిన

ధవళేక్షణ గాంచె సుతు సుధాకరతారా
రవిసుతధిషణవిధుంతుద(?)

కవులుభికములుగనవమఘటికలు నడువన్. ౬౭

వ. ఇవ్విధంబున సుశీలాదేవి నందనుం గాంచినవార్త యం
తఃపురపరిచారిణి యొకరై విన్నవించిన నమృతరసధా
రామయం బయినయమ్మాటకు సద్యఃప్రరూఢరోమాం
కురనికరకంటకితగాత్రుండు ను దరస్థితవికసితకపోలమం
డలుండుచు నై మంత్రాఖండలుండు:— ౬౮

గీ. తాను గట్టినట్టిచీనాంబరంబులు
దాను బెట్టినట్టిమేనితోడవు
బ్రమదమొప్ప నిచ్చె బారితోషికముగ
మంత్ర యంతిపురముమానవతికి. ౬౯

నీ. తలయంపి ధవళనిద్రాకుంభ మిడువారు
రక్షాభసితరేఖ వ్రాయువారు
గౌరసర్వపరాజి కలయఁ జల్లెడువారు
బలివిధానంబులఁ బరఁగువారు
లనణంబు నింబపల్లవముఁ ద్రిప్పెడువారు
జేము మంచంబుతోఁ బెనఁచువారు
గవలధూషంబు సంఘటియించువారును
మంచిముట్టెడఁద యోజించువారు

గదిసి దీవించువారును గండతైల
మందుకొనువారుఁ గాయంబు లందువారుఁ
బాడువారును బరిహాస మాడువారు
నెరి శుద్ధాంతసతు లరిష్టాలయమున.

20

సీ. కర్పూరసమిశ్ర గంధసారంబునఁ
జటచెఁ జప్పట భిత్తిఁ జామ యొకతె
వెలకిల్లఁబెట్టె నుత్పలగంధి యొక్కర్తు
గప్ప గర్భగృహోపగంతభూమి
జ్యేష్ఠాధిదేవత నేవించె నొకయింతి
పసుపుఁబుట్టము గట్టి భక్తిగరిమఁ
బటముపై లిఖించెఁ బాటలాధర యోర్తు
క్రాంతలత్తుక శశాంకుని ఖరాంశు
జరత మేషంబుకంత దేశమునఁ జుట్టెఁ
బువ్వుడుండుభముల నొక్కపువ్వుఁబోడి
యంబుజానన యొకతె నె య్యభిఘరించె
భుజగనిర్మోక మొకతె నిప్పలఁగమర్చె.

21

ఉ. మంగళరత్న దీపముల మధ్యమునం బురుటింకిపాన్పుపై
నంగజసన్నిభుండునచివాగ్రణినగదనుఁడొప్పెనంతయు
న్నింగిఁ బ్రదోషవేశ నతినిర్మలతారకచక్రవాళముల్
సంగతిఁ జాటునుం గొలువఁ జాలఁగ నొప్పుశశాంకు కై
వడిన్.

22

గీ. బాలకుఁడు చంద్రచంద్రి కాపాండునయిన
పాన్పుఁబొత్తులపై నొప్పె బవ్వళించి

- యమృతవారాశిలోన శేషాహిమీదఁ
బవ్వళించిన కౌస్తుభాభరణుఁబోలి. 23
- గీ. దానధర్మంబులొనరించి త్యాగ మిచ్చె
బ్రసవగేహంబుసొచ్చి భూపాలమంత్రి
యపు పావకసంస్పర్శ మాచరించి
ప్రథమతనయముఖేందుబింబంబు చూచె. 24
- గీ. పురుడుచెల్లంగఁ బుణ్యాహమును నొనర్చి
నిలయదైవతములఁ గొల్చి నిజసుతునకు
మారనన్నిభునకు సుకుమారుఁ డనెడి
పేరు వెట్టెఁ బ్రధానబృందారకుండు. 25
- గీ. పసుపుఁబుట్టంబుధరియించి పద్మనయన
సుతుని సుత్యంగమునఁదాల్చి చూడనొప్పె
దరణిబింబహరిద్రవార్ధ(ర)ముతోడ
లలితరుచి నొప్పునా కాశలక్ష్మీవోలె. 26
- గీ. పల్లవాధర మడుఁగై న యొల్లెఁగట్టి
కొంగు మణిహేమకంఠికాకోటిఁ జెరివి
సొబగుఁగాటుకబొట్టుతోఁ జూడనొప్పి
వింతచెలుపునఁ బచ్చిబాలెంత యపుడు. 22
- ఉ. అక్షయవర్ణి తాఘ్యుఁడుగరంబు(?)నునర్ణలతానిబద్ధముల్
వక్షమునన్ ధరించినచివప్రియసూనుఁడుచూడనొప్పెన
గ్రక్షితిసంభ్రమోద్ధతినిగాండివధన్వనితండ్రియా సహ
స్రాక్షునివై రిపేరురమునందు ధరించిన దైత్యుకై పడిన్.

గీ. రత్నవేదికపై మంత్రరాజసుతుఁడు
తల్లిహృదయంబు దృష్టులు తన్నుఁగొలువ
సకలజనులును బంధులు సంతసింప
జానుచంక్రమణక్రీడ సంచరించె.

౭౯

మ. వలిచన్నుల్ వడఁకాడవేనలులుగై వ్రాలంగ గారావుదా,
దులు తన్నేమట కంతలంతలను(?) వేడ్కల్ మీటి చూ
డంగఁ దా, గలకాంచీమణికింకిణీకలకలాత్కారంబు
తోరంబు గా, గలహంసంబులఁ బట్టఁ బాటును వడిఁ
గత్యైవిభాగంబులన్.

౮౦

వ. అంత నాసుకుమారుండు నత్యంతసంతోషవంతు లగు
తల్లిదండ్రుల మనోరథంబు ఫలియింప ననుదిన ప్రవర్ధ
మానుండై... వర్ధమానసంపదనురూపంబుగఁ గుమార
రత్నంబునకుఁ గ్రమక్రమంబునఁ... జెలోపనీతుండై
కుమారుం డాచార్యగృహంబున కరిగి.

౮౧

నీ. చదివె వేద మెఱింగెఁ బదము పక్కాణించె

మహానీయదివ్యాగమములు చూచెఁ

ఁరచె నాదిపురాణధర్మశాస్త్రంబులు

నేర్చె వీణావేణునృత్యకళలు

వాదవశ్యాంజనవదనికాదులు జూద

మాడంగనెఱిఁగెను మదనశాస్త్ర(?)

సరహస్యముగ నింద్రజాలంబు యంత్రకి

యామంత్ర తంత్ర చిత్తరువుపకచె(?)

గ్రోల్పయోగంబు సాధించె రుద్రభూమి
సకలశస్త్రాస్త్రసంచయసమితినేర్చె
నాకళించెను విపులజ్ఞేద్యకమంబు

సంగ్రహించె గవిత్వంబు సచివసుతుడు.

౫౨

వ. ఇద్విధంబున సర్వవిద్యాపరిశ్రమంబునఁ బారీణుం డై
యుండునక్కుమారునకు శైశవంబు సరిగడచుటయుఁ
బ్రదోషంబునకుఁ జంద్రోదయంబును జలధరంబునకుఁ
జక్రవాకంబును బుష్పంబునకు వాసనాప్రకారంబును
గమలవనంబునకు నూర్యోదయంబును గంధగజంబు
నకు దానంబును విజ్ఞానంబునకు మౌనంబును నవధ్యు
నకు గేయంబును రాజ్యబలంబునకు నాజ్ఞాబలంబునుం
బోలె భువనసమ్మోహనం బైనసౌందర్యంబున కనురూ
పంబై జవ్వనం భావిర్భవించిన.

౫౩

౧. బాల్యమునయందుఁ గలుగుసౌభాగ్యరేఖ
నినుమడించినసౌందర్య మెసకమెసఁగ
పచివతనయుండు తా నొప్పి చారులీలఁ
జౌరజనులకుఁ గన్నులపండు వయ్యె.

౫౪

౨. పంచారామవిలాసినిధవళదృక్పాతీనజాలాయమా

నాంచత్కరము నిర్నిబంధనమనోజ్ఞాకారరేఖా...

పంచాస్త్రుండగునాకుమారకుడుదర్పస్ఫూర్తినవ్వీటిలో

పంచారంబొనరించెఁగాంచనమహాసౌధాగ్రభాగంబులన్.

యారజము రాచటికమును నలవరించి
నగరివీధులఁ జరియించుఁ బ్రేగడసుతుఁడు.

౯౦

గీ. సచివనందను కర్ణపాశముల వ్రేలు
కుండలంబులముత్యాలగుళిక లొప్పు
నన్యలోకస్థుఁ డగుశంబరారి కేడ్చు
రతిమహాదేవి యశ్రుపూరములువోలె.

౯౧

క. కుసుమాయుధనిభుఁ డగునా
రసికునిపైవ్రాలు సానురాగముతోడన్
బినరుహనయనలచూపుల
భనలంబులు పూవుదోటపయి వ్రాలుగతిన్.

౯౨

గీ. భావ మభిరామరూపైకపాతకంబు
యావనము దోషములకెల్ల నాస్పదంబు
మన్తఘ్నఁడు కోపి యెటు నియమంబునిలుచు
సుదతులకు వానిఁ గడకంటఁ జూచినపుడు.

౯౩

నీ. హృదయ మువ్విఘ్నార నేకాంతముననుండి
వానిఁ జింతింపని వనజముఖయు
నొకమా అతనిఁ జూచి యొండొక్క మఱిచూడ
నభిలషింపని విద్రుమాధరియును
గలలోన వానిఁ జక్కఁగఁ గౌఁగిటను జేర్చి
ముకుళి తేక్షణగాని ముద్దియయును
నతనిరూపంబుఁ గుడ్యంబులందు లిఖించి
యందంబుఁ జూడనియంగనయును

జెలులచేతను బ్రోదిరాచిలుకచేత
వానిగుణములు విని కుచద్వంద్వసీమఁ
బాదుకోఁ బులకింపనిపైదలియును
బన్నిదము వ్రేసినను లేదు పట్టనమున.

౯౪

సీ. ద్యూత కేలియ విన్దోదోపాయమయ్యెను
మరదారగమనంబు ప్రోఢియయ్యె
నాత్మభార్యాపరిత్యాగంబు ధృతియయ్యెఁ
జేలవిహారంబు సేనుమయ్యె
గురుతిరస్కారంబు గరిమ మయ్యెను నట
విటకీర్తనంబులు పటిమమయ్యెఁ
బానంబె యధ్యాత్మసరతయయ్యె సమస్త
తరలతాగతియ యుత్సాహమయ్యె
గుణములకు నెల్ల దోషంబుగుణమునయ్యె
నవుడు సుకుమారునకుఁ దద్వయస్యులకును
నాదిగ ర్భేశ్వరత్వంబు యశావనంబు
నవురు ధనమును జనన్త హేతువులుగాఁగ.

౯౫

గీ. త మ్మమానుషకాలోచితంబు లైన
కీర్తనంబుల మీ పులకించుకొండు
తా రమద్వ్యులుగా మదిఁ దలఁతు రహహ
వితమనమత్తచిత్తులె వెట్టిజనులు.

౯౬

సీ. ఆయ్య సీవు చతుర్భుజావతామఁడ వన్నఁ
దమభుజాదండపార్శ్వములఁ నూతు

రయ్య నీవు త్రిలోచనావతారుడ వన్న
 ఫాల మంటుదురు దోఃపల్లవమున
 నయ్య నీవు గజాననావతారుడ వన్న
 గుంభపీఠము లంటికొనఁ దలంతు
 రయ్య నీవు చరాచరావతారుడ వన్న
 నందంబుఁ జూడంగ నభిలషింతు
 రవసరం బిచ్చుట యనుగ్రహంబుగాఁగ
 మోముఁజూచుట యుపకారముగను బలుకు
 మైత్రిగా నప్పు డధికత(?)రార్థముగఁ ద
 లంతు, రైశ్వర్యమదబలవంతు లుబ్బి.

౯౭

ఉ. సంపదపేరికట్టిఁడిపిశాచము సోఁకినమానవుండు పూ
 జింపఁ డభీష్టదేవత భజింపఁడు సజ్జను లైనవారి మ
 న్నింపఁడుమిత్రబంధులగణింపఁడుధర్మరహస్యముల్ విచా
 రింపడు మీ.....భరింపఁడహంకరణంబు పెంపునన్.

గీ. ఉద్ధతుం డయి సుకుమారుఁ డుండలేక
 వీటఁ జక్కనిజవరాలి వెదకివెదకి
 వలపు పుట్టించి సంకేతములకుఁ దార్చి
 చలుపురతి కేలి బహుళపక్షంబు రేలు.

౯౯

గీ. పద్మనాభుండు మదనగోపాలమూర్తి
 ఘోషమున నెట్లు వలపించె గొల్లసతుల
 నెట్లుకొని యట్లు వింధ్యాద్రిపట్టనమునఁ
 బరపురంధ్రుల వలపించు బ్రాహ్మణుండు.

౧౦౦

యముగానదీ సైకతమున జాలరికన్య
చనుదోయి నంటఁడే శక్తిసుతుఁడు
నందప్రజులబులో నలిననాభుం డెట్లు

విహరించెఁ బదియాఱువేలసతుల
దేవదారువనంబులో విరూపాక్షుండు

మునిభామినుల నెట్లు మోసపుచ్చెఁ
గొక్కొక్కొక్కోయని కోడియై యెలుఁగించి

యమరనాయకుఁ డెట్లహల్యఁగలసె
మొలక చన్నుల పాయంపుముద్దుఁగూఁతుఁ
బట్టుకొనె నెట్లు పెక్కొని పద్మభవుఁడు
దందురుం డెట్లు వొందె నాచార్యులేమ
సనుచు విప్రుండు రమియించు నన్యసతుల.

౧౦౧

సంధ్యాభివందనశ్రద్ధ యుద్వాసించె
గాయత్రి దవ్వలఁ గట్టిపెట్టె
గ్నిహోత్రముమీఁదియాస నుత్పాటించె
నఘమర్షణస్నాన మరసిమాపె
హపరసామగ్రి నీయఁజాలెడునట్టి
విధిదేవతార్చన వీటిఁబుచ్చె

రథము మానె వివిధసత్కర్మాది
సత్కలాపంబులు జాఱవిడిచెఁ

నకు మరగినవారసుందరవనితల
రతనల్లాపసంభోగనిపుణతాను

ఖానురాగనిమగ్నుడై నిత్యకర్త

మై తనర్చెను సుకుమారధరణిసురుడు (?) ౧౦౨

వ. ఇవ్విధంబునఁ గుమారుండు విచారింపంజూచి. ౧౦౩

క. ప్రేమమునఁ గూర్చి సుతునకు

వేమఱు సద్భుద్ధి చెప్ప వినమికి వగచున్

సామగ్త్యదుర్గుణాళి క.

దా మధురత యొనఁగు పిషపమగుచలమునకున్.

గీ. జవ్వనమునను సదుపదేశములు గావు

తిల - - - లంబు తెఱఁగుదోష

శంబరారాతిపుష్పాస్త్రసంప్రహార

జర్జరీభూత మగుమనస్సంపుటమున.

౧౦౪

వ. తండ్రి గురూపదేశం బఖిలమలప్రత్యక్షనక్షమం బైన

తీర్థస్నానంబు జరామరణవైకల్యంబులేని వార్ధకంబు,

మేదోభారంబులేని గౌరవంబు, సువర్ణరచనలేని కర్ణా

భరణంబు, సుద్వేగంబు లేని ప్రజాగరంబు. ఇది యభ

వ్యులకు సలిలంబునుం బోలెఁ గరసి తంబై యుపద్రవం

బునాపాదించు. నీవిటవట్టి నెట్టుకొని పెద్దలమాట విను

ము, వింటేని ధూర్తులు నిన్నుఁ బ్రశంసింపలేరు,

కుటిలులు నిన్నులమరింపలేరు, వంచకులు నిన్ను వంచించి

పలేరు, పల్లవులు నిన్ను వలపింపలేరు, మదంబు నిన్నుఁ

గదల్పలేదు, విషయంబు నిన్ను నాశ్లేషింపలేదు, విను

మనూచానాచారంబును, నాముష్యాయణంబును, నా

మేధితామ్నాయంబును, నధీతాశేషశాస్త్రంబును, నలింగవృత్తియు, ననపకీర్ణంబు, ననభ్యుదితంబును, ననభిస్తుతంబును, నైన యార్యవరవంశంబునం బ్రభవించినాఁడవు మూఁడుండవై యనుష్ఠానబంధంబులగువిషయోపభోగంబులయందును సుఖబుద్ధి యారోపించెదవు. నీయట్టిదుర్బుద్ధిశీలురుగదా నిస్త్రింశంబుఁ జూచి కువలయమాల యని యుఁ గృష్ణనర్పంబు వీక్షించి కాలాగురుధూమరేఖ యనియును సంగారంబు దర్శించి బంగారం బనియు ను భ్రాంతిఁ బొందుదురు. దుందుమారసముండు, మాంధాతృసహుషనాభాగసన్నిభుండు, విధాచలపతి, హేమాంగదుండు మనల గుగుస్థానంబుగా మన్నించుచున్నవాఁడు. మనవంశంబునకు నీవొక్కండవ సంతానబీజంబ వింతయు నెఱింగి బుద్ధిమంతుండవై మమ్ము నుద్ధరింపవలనదా యని పలికి మంత్రికన్నీరు దొరఁగ ముహూర్తమాత్రం బూరకుండె సుశీలాదేవియు.

౧౦౬

సీ. రవలయాంగరముల రత్నాంకురము లొత్తఁ

గేల్మి చెక్కులఁ గీలుకొల్పి

మొకరితుమొద మూతిముట్ట నోడెడివేడి

నిశ్వాసవవనంబు నివ్వటిలఁగ

నాక రదీర్ఘంబు లగుక్రాలుఁగన్నలఁ

బరిపాటలఁబ్బాయ పల్లవింపఁ

గంతగోళంబు గద్గదికానుబద్ధమై

బాష్పభారంబు నిబ్బరము గాఁగఁ

బత్తుముల జాటి గండదర్పణము లొరసి

వ్రాలి పాలిండ్లపై నశ్రువాఃకణములు

హారలతలకు నాతిధ్య మాచరింప

గుబ్బతిల నేడ్చె నత్తటిఁ గువలయాక్షి.

౧౦౭

వ. ఇవ్విధంబునఁ దల్లియుఁ దండ్రీయుఁ దనకు హితోప
దేశంబుచేసి తన సౌమనస్య సౌముఖ్యంబులతోఁ దగిన
ప్రత్యుత్తరం బీయమి నిర్వేదించుట యెఱింగి. ౧౦౮

సీ. ధర్మశాస్త్రాభ్యాసతాత్పర్యమున నైన

సంస్కార మె త్లారుసౌరుపడియె

నిరుపాధినిస్సీమనిర్నిబంధనవృత్తి

గలమహాప్రతిభ యేకాటఁ గలసెఁ

బంచేంద్రియోపాయపానభూతము లైన

వినయంబు లేప్రయోజనముఁదీర్చె

నవయావనాంకుశోన్నతవంశపదమైన

శ్రుతివై భవము లేమిహితవుచేసెఁ

జిన్నివయసున గురుల వీక్షించినట్టి

పుణ్యవాసన నేల గోల్పోయె మనసు

కటకటా! నందనుండ వొక్కఁడవు నీవు

గురుల నేడ్పించుచున్నావు గోరముగను.

౧౦౯

(అనినఁ దల్లిదండ్రుల)కుం బ్రణామంబుచేసి యింత

నుండి మీయాజ్ఞ శీరసున ధరియించి బుద్ధినుంతుండనై
యుండెదగ మీరు వగవకుండుం డని పలికి సముచిత
ప్రకారంబున వీడుకొనియె ననిన నటమీఁదివృత్తాంతం
బెట్టి దని యడిగిన. ౧౧౦

మ. వరశ్చైవై కవిధానపాత్ర కవితావ్యాపారపారంగతా
స్థిరలక్ష్మీనవశారదోదయ దయాధీనాయతాలోక లో
కరమాపాదన పాదపద్మవినతత్కౌపాలసంకీల శీ
లరతిప్రస్ఫుటశాంత శాంతనవకల్పద్వీర వీరాగ్రణీ
క. ధీమత్కవితావిస్తర

ధామాయితనిరుపమానదానాంబుదహృ

ద్భీమ జయోత్కలసీమా

రామామన్తధవిశేషరాజితమూర్తి!

౧౧౧

పృథ్వి. లింగార్చనారూఢిలీలావతారా

గంగాంబుసుస్వచ్ఛకావ్యైకజాలా

సంగీతసాహిత్యసాహిత్యలోలా

శృంగారసద్భక్తనేపానుహేలా.

౧౧౨

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపాత్ర మారయామా
త్యపుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథనామధేయ
ప్రణీతం బయిన శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందు
ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

తృతీయాశ్వాసము.

—o—o—o—

క. శ్రీదోరంతర వేద

ప్రోదితభాషావిశేషభాసురకీర్తి

శ్రీవార్ధ్య వివిధపూజా

మోదితగిరిదుహితృకాంత ముమ్మయశాంతా! ౧

వ. అక్కభకుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె నట్లు
తల్లిదండ్రుల నూరార్చి వెడలి సుకుమారుండు నిజాం
తర్గతంబున. ౨

గీ. పోయె నుపదేశకాలంబు పూర్వముననె

కడచె ధైర్యంబు జరరవిక్రాంత మయ్యె

శీలనంపత్తి యింక నేమి నేయువాడ

భామినీపక్తి మనఁ ధుబారి బడితి. ౩

శా. పంతంబోడదుధర్మముందగవునుంబాడింగులంబున్విచా
రింతు న్వేదపురాణశాస్త్రమతపారీణుండఁ గా నెట్లు క

ల్పాంతద్వాదశభానుమత్కిరణదాహక్రూరకామవ్యథా
సంతాపజ్వరవేదనాభరమునం జాకుంట సిద్ధించినన్. ౪
సీ. చాండాలుతోఁ బుల్కశత్వంబు గై కొను

బ్రహ్మహత్య యొనర్చి బ్రాహ్మణుండు
క్రిమియై పొంగమై కీటమై జన్మించు
నానవం బాని భూమిసురుండు

క్రవ్యాదసత్వసర్గమున నుద్భవమందు
విప్రుఁ డాచార్యునివెలఁదిఁ గవిసి
శ్యామచారుండు పిశాచమా బాడబుం

డన్యునివిత్రంబు నపహరించి
యయిన నేమిగా వీనిలో నన్నిటికిని
నుఖము దుఃఖంబుఁ జర్పించి చూచినప్పు
డెల్లసంసారులకుఁ గుందు హెచ్చు...
తేకయుండుట గందుమో లేదో జగతి.

గీ. వామదేవుండు శుకుఁడుఁ గేవలముదక్క
ముక్తులెవ్వరు వింటిమే ముజ్జగమున
జంతువులకెల్ల సరియ సంసారయాత్ర
విధినిషేధంబులకుఁ జొప్పు వెదకనేల.

శా. ఆతంకంబున కేమికారణముబ్రాహ్మ్యంబింతయుంజూచియే
తాత ల్గట్టినచెద్దులే శ్రుతులు బోధప్రక్రియల్ స్వల్పమే
చేతోజాతు నుపాశ్రయించెదఁబరస్త్రీలన్నినోదించెదన్
మాతంగీపరమేశ్వరింగొలిచెద న్నద్యంబు నేవించెదన్.

గీ. అష్టమావతారంబున నాదిపురుషుఁ
డచ్యుతుఁడు విశ్వకర్తయనాదినిధనుఁ
డరునుండును దాను నేకాంతగోష్ఠి
విశ్వమును నెఱుఁగఁమొ...నిధిగా

౯

సంచెవింతము విధమతనిన్ భావించెఁ గాదె (?)

మ. బహువేదాంతమతానుసాధితమహాబ్రహ్మహమం చా
డుదుర్, మహి మోహంధులుగొందఁజేనియటె బ్రహ్మం
బెట్టుదా రెట్టిరో, యహహా బ్రహ్మమువారయే, నులుక
శయ్యంద్రెల్లినిద్రింతురో, జహదుత్సర్గముగాఁగఁజేయు
దురొ విష్ణుమూత్రనిర్మోక్షమున్.

౯

నీ. కల్పద్రుమంబుతోఁ గామధేనువుతోడ

నమృతాబ్ధినవతార మయ్యె నెద్ది
బృందారవనమధ్యమందారతరులలో

హలపాణి కెద్ది ప్రత్యక్ష మయ్యెఁ
ద్రిపురాంతకుని యర్థదేహంబునకు నెద్ది
మదనసంఘల్లసంపత్తి యయ్యె

నపసుధారూపమై పవనభుగ్భవనాధి

పతికెద్ది ప్రాణంబుప్రాణ మయ్యె
నట్టి భవభేషజము నానవామృతంబుఁ

గన్నుఁగానక శపియించెఁ గాక యొకఁడు

తత్సమానము లగుపదార్థములు గలవె

భూతభావిభవత్కలముల ధరిత్రి.

౧౦

వ. అని.

౧౧

సీ. కర్పూరరజములోఁ గలిపి కేతకిధూళి

సఖలాంగకముల సభ్యంగమాడి

జలజనాళీతంతుసందానితములై న

యజ్ఞోపవీతంబు లటుతఁదాల్చి

వారాంగనాస్తనహాతవిభూషల

సక్షమాల్యముగఁ జే నలవరించి

కస్తూరికామిశ్రగంధసారంబున

నలికంబునఁ ద్రిపుండ్ర మనువుపఱిచి

చంద్రికావేళఁ బరిపాండుసౌధపీఠి

శక్తిఁబూజించి దేవీప్రసాదమధువు

పుచ్చుకొని విప్రుఁ డాకంఠపూరితముగ

వెలఁదులును దాను నప్పుడు వినిమయముల. ౧౨

క. వనితల కంగప్రతా

శన మక్షివిఘ్నార్ణవంబు లజ్జావిగమం

బనవస్థితి మధుపానం

బునకు సురతమునకు నదృశములు నక్రంబుల్. ౧౩

గీ. త్రినరకాస్వాదభవమదోద్రేకలహరి

ధరణిదేవుఁ డాయోజ మత్తా వహించి

యారణాలు పరింపంగ నాలకించి

శంబరారాతి రతిచేయి చఱచినవ్వు. ౧౪

సీ. ఇంటనున్నాఁడో వాఁ డెచ్చోటనున్నాఁడో

యొంటియో యెందఱేనున్నవారో

మిన్నకున్నాఁడో యేమేఁ బల్కుచున్నాఁడో
 నిద్రించినాఁడో కన్దెఱచినాఁడో
 యాడుచున్నాఁడో - - - - - గ

ర్వించయున్నాఁడో శోకించినాఁడో
 - - - - - యుత్సేకించి యు
 ల్లాసించినాఁడో కలంగినాఁడో

యుత్సవమొ వైభవమొ లేమియో కలిమియొ
 పగఱా రాత్రియొ యెఱుఁగఁ దాబ్రాహ్మణుండు
 నవమధూకప్రసూననంభవపుమధువు
 దలము దప్పంగఁ ద్రావి మత్తా వహించి.

౧౫

క. సుకుమారుఁ డిట్లు నానా

ప్రకరంబుల వీటిలోనఁ బడుచే తిరుగన్
 సకలజనులు మొఱవెట్టిరి

యొకనాఁ డత్యాగ్రహమున నుర్వీశుసభన్.

౧౬

క. దేవరప్రతినిధిఁగా నం

సేవించుము యజదత్తు సిద్ధమ యతనిన్
 భావించుము తత్తనయుని

యావనసంప్రాప్తి లేనియటము న్నెల్లన్.

౧౭

వ. అవధరింపుము సుకుమారనామధేయుం డైనమంత్రినం
 దనుండు సౌందర్యవంతుండును గామశాస్త్రకళావిధి
 జ్ఞుండును నై జారచోరవిటధూర్తవర్గంబులంగూడి వేడు
 కకాఁడై పుణ్యస్థల నిలువగునఁ జెఱుచుచున్నవాఁ

- డతని వారింపను నారీజనంబుల శిక్షింపను సమర్థులము
గాక యున్నార మద్దురాత్తుకుని యన్యాయనదృశం
బైనదండంబువలన దండించునది యని విన్నవించిన
మహీపాలుం డతని రప్పించి వాగ్దండనంబున దండించి
పురంబును దేశంబును వెడల నడిపించిన రాజావమా
నితుం డై యప్పాపి కీ(క)టదేశంబునకుం బోయి యం
దుఁ గొన్నిదినంబు లుండి హూణమండలంబునకు
నేతెంచువాఁడు కాంతారమధ్యంబున నతిక్షుత్పిపాసాప
రవశుండై తనలోన నిట్లు వితర్కించుచుండె. ౧౮
- చ. అరుణగభ స్తిబింబముదయా ద్రిషయింగనుపట్టగిన్నెలోఁ
బెరుఁగునువంటకంబువడపిండియలుంగుడువంగఁబెట్టు ని
ర్భరకరుణాధురీణయగుప్రాణముప్రాణముతల్లి యున్న దే
హరహరయెవ్వరింకఁగడు పారసిపెట్టెదరీప్సితాన్నముల్.
- వ. అని తనలోనం దలపోయుచుం జనిచని ముందట. ౨౦
- నీ. స్ఫటికరత్నగృహంబు సర్వంసహకాంత
కభిధాంతరంబు దుగ్ధాంబునిధికి
మణిదర్పణము సభోమణిమార్గలక్ష్మీకిఁ
జంద్రాతపమునకు జన్మభూమి
యర్థేందుమకుటాట్టహాసంబునకు జ్ఞోడు
పౌలస్త్యగిరికి సబ్రహ్మచారి
ప్రతిబింబ మశ్రుముప్రభువారణమునకు
ననుఁగుఁజుట్టము శారదాభ్రములకుఁ

గమత తిమినక్ర విక్రమక్రమవిహార
చటులతరవీచికాఘటాసమదరూఢ
హంసకులసన్నినాదసంవ్యాప్తదిగ్వి
భాగ మీక్షించె నతఁడు తడాగమేదుర. ౨౦

మ. వసుధానిర్జరుఁడు స్తహాసరసిలో వార్షిచులం దేలెఁ ద్రా
వె సుధాసన్నిభమైనవారిఁ దటపృథ్వీజావళిచ్ఛాయలో
వసియించెన్ లహరీసమీరముల నధ్వశ్రాంతిపోతారితె
న్నిసకాండంబులు మేనఁగూర్చెఁ జూచు ల్నిర్లోకసం
కాశముల్. ౨౧

క. కరశీకరార్ద్రపుష్కర
కరుఁడై యాతండు గంధకరిరాజుక్రియం
బరిషేకాంతరమునఁ దా
సరసిరుహాకరము వెడలి చాలఁగ నొప్పెన్. ౨౩

సీ. వైదూర్యమణిశిలాన్వచ్ఛోదకముగానఁ
గౌతుకం బొనరించెఁ గన్నుఁగవకు
శిశిరసంస్పర్శవీచీమారుతముగాన
నంగకంబులకు నిం పావహించెఁ
గమలకేసరరేణుగంధోల్బణముగాన
ఘ్రాణేంద్రియమునకుఁ బ్రమదమొనఁగె
గలహంసకులకలకలకులాయముగాన
శ్రుతిసంపుటములకు సుఖమునిచ్చె
- - - నలిలంబు నమ్మోదముననుజేసె
నాలుకకు నప్పు డవనిబృందారకునకు

సైకతారూఢజలమానుషీకదంబ

కాంక్షితార్కమయూఖంబుకమలవనము.

౨౪

క. కొలనిదరి వటము నీడన్

శిలతల్పమునందుఁ గొంతనేపు శయించెం

జెలువ మగువలిపెదుప్పటి.

తలగడఁగాఁ జేసి సచివతనయుం డలఁతన్.

౨౫

గీ. బహులపక్షుషాకదంబములలోనఁ

బ్రభవమొందిన యంధకారంబువోని

కొలనిదరికాననంబులోఁ గొంతప్రాదు

నలపువాయంగ నిద్రించె యాజ్ఞదత్తి.

౨౬

గీ. డప్పిదీటంగ మధురకాండంబుగ్రోలి

కడుపునిండంగఁ దూఁడుఁదీఁగలుభుజించి

యెండ వాలాగునందాఁక నిండుకొలని

తీరమున మట్టినీడ నిద్రించె నతఁడు.

౨౭

చ. అపుడువిలంబమానమయియంబరకోణతటాంతరంబునం

దపనునిమండలంబుబెడిదంబగు వేడిమినొయ్యివీడ్కొనెం

గపిలములై మయూఖములు క్తారికమాసకలాపిపింఛమై

త్రపుసలతాశలాటునముదాయముచాయఁదిరస్కరింపఁగన్

గీ. అంతలో నిద్ర మేల్కొంచి యవనిసురుఁడు

జిగమిషాబుద్ధి నీక్షించెఁ జిత్రభాను

నభినవో నేషకుటిలజిహ్వాపకార

లోలతాతక కేకరాలోకనమున.

౨౮

శా. కాంతారాంతరభూమిచెంత శబరగ్రామంబు పట్టాకర
ప్రాంతక్షోణితలంబునంగలుగ సంభావించె విప్రుం డెదన్
దంతిస్కంధకపోలకుంభపలలాదక్రూరకౌతేయకీ
సంతానస్ఫుటకంతఘర్షరతరద్రాఘిష్ఠనాదంబులన్. 30

సీ. ఆదికాలమున మాయావిలాసిని యైన

మురదైత్యదమనునిమూర్తివోలె

ధరణీతలంబునఁ జరియింపనేర్చిన

పురుహూతమణిశిలాపుత్రివోలెఁ

గామినీరూపంబుఁ గెఱొన్న శంబరా

రాతికాలాయసాస్త్రంబువోలె

వేడ్కకైమానుషీవిగ్రహంబు ధరించి

విహరించుశోలుకారువేళవోలె

సంధతామిస్త్రమును నవిద్యయునుబోలె

భువనమోహనరూపవై భవములొలయ

లీలనేతెంచె నొక్కచండాలకన్య

కొలనఁ జిటుబంతిపసుపాడఁ జెలియుఁదాను. 31

శా. ఆచండాలకులప్రసూతయగుకన్యం గన్యకారత్నముం

జూచె న్దవ్వల యాజ్ఞదత్తి విపినక్షోణీవిభాగంబునన్

వాచాగోచరసౌకుమార్యనవలావణ్యాన్వితం బుష్పనా

రాచుండితుశరాసనంబుఘనదోర్దండంబునంగూర్పఁగన్.

ఉ. యోగసమాధితత్పరతనున్నవిధంబునఁ బాసినట్లు మూ

ర్చాగమమీలితాత్మఁడగుచాకృతినిశ్చలదేహయష్టియె

సోగకనుంగొనల్ను దురుజొక్కులకిక్కలు గాగన త్తఱి
నాగరసాతిరేకమునబ్రహ్మణుడాదటజూచెమాలెతనె.

నీ. అప్పర స్త్రీవోలె నకులయై యార యీ
పైదలి కన్నులపండు వయ్యె

జారుయావనరూపసంపన్నయైమోక

వనరేఖయునుబోలె బెనఁచె వేడ్క

బాలఁతి ప్రాప్తద్వేషవోలె నళివినీల

ఘనవేణియై యిది గరముమెఱసె

నిభరాజనిభయాన యిది శరద్రువువోలె

బుండరీకాక్షియై పాలుపుమిగిలె

ముట్టరానిది యైనట్టిమూర్తివోలె

జిత్తువువోలె దృష్టికచ్చెరువొనర్చె

మెలఁత మధురూనకుసుమసమృద్ధివోలె

జాతివిరహితయయ్యు సంత్రీతినొసఁగె.

38

గీ. దీనిఁ గల్పించె నజఁ డభిధ్యానమునను

నాతి మును ముట్టరాకుండ నంత్యజాతి

ముట్టుటయ కల్గెనేని యిమ్ముదితమేచు

గందసుండునె పుష్పంబుకంటె మృదువు.

39

వ. అని విస్తృతనిమేషంబు గీలించి ముకుళితపక్షాంచలం

బును జిహ్వాతరతరశశాకోదరంబును నగువీక్షణంబున

నవ్వెలివాడవీడావతి నీక్షించుచు నవ్విపుండు మదన

శరశలాకాశంకు సంకలిత హృదయుండై స్తంభితుని

భంగి విలిఖతునిచందంబున నత్కిర్ణునిపగిది నియతు
 నిలాగున మూర్ఛితునిప్రకారంబునం దన్నుఁదా నెఱుం
 గక నివ్వెఱపడి నిశ్చలాంగుండై యుండె నమృచ్ఛకం
 టియు నలవోకవోలె నతిస్వచ్ఛసౌభాగ్యచ్ఛాయావి
 నిర్భర్తృతమతస్యకేతనుం డగునాబ్రహ్మణుం గనుం
 గొని నిజాంతరంగంబును. 31

గీ. విప్రవేషంబుఁ దాల్చినవిష్ణుఁ డొక్కొక్క
 బ్రాహ్మణుండై నశంబరారాతి యొక్కొక్క
 బాడబాన్వయరూపసంప్రభవుఁ డైన
 చందురుం డొక్కొక్క యితఁ డతిస్వచ్ఛమూర్తి. 32

వ. అని యంతంతం జేరవచ్చి యయ్యంత్యజాతిసీమంతిని
 యశేషజనపూజనీయులు బ్రాహ్మణు లని తమకులంబు
 పెద్దలవలన వినుటంజేసి యుఁ దా నందే నొక్కపూ
 ర్వజన్మకృతపుణ్యసంస్కారవిశేషంబుననో బాల్యంబు
 నాటనుండియు రూపంబు వినయంబు దాక్షిణ్యంబు
 మధురాలాపకౌశలంబు నిస్సంగత ప్రశాంతమహాను
 భావంబు శుచిత్వంబు గౌరవంబు సద్భావంబు గుణం
 బులు నై సర్గికంబు లయి యుండుటనో భర్గఫాలనయన
 కృశానుజ్వాలాజాలహేలాచుభుకితావయవుండు గాని
 కుసుమకోదండుండునుంబోలెఁ గన్నులపండువై తప్త
 కాంచనవర్ణంబును గోరోచనాగౌరవంబును జాంపేయ
 కుసుమ కేసరరేణుత్రసరేణు వినరప్రసంగంబును నగు

దేహప్రభాప్రవాహంబునగహనషండంబ శేషంబునువెలిం
గించువాని నుద్భిన్ననవ శక్తు నభినవయావనోద్భాసితు
ఊడశవర్ష దేశీయు నాదిగ ర్భేశ్వరు నమాత్యనందను
సుకుమారుం గుమారసన్నిభుఁ దప్పక చూచి భయ
సంభ్రమజోలాయమానదంతతాటంకవలయం బగున
ట్లుగా నిబ్బరంపుగుబ్బచన్నుల బిబ్బోకంబు బాహు
మూలకూలంకషంబై యీషద్విలోకనీయంబుగఁ గేలు
దోయి నేవాంజలిపుటంబులలాటంబునఁగీలించియయ్య
గారికి నమస్కారం బని యధరకినలయంబునకు దశ
నరత్నాంకురజ్యోత్స్న కుసుమస్తబకంబుగానహకారప
ల్లవాస్వాదకషాయకంఠకలకంఠ కామినీకోమలకుహూ
కారకోలాహలకరంభిత పంచమరాగప్రపంచంబునకు
మించుఁజూపు కంఠస్వరంబునం బలికిన.

3౮

గీ. వెలఁది మాతెతగాన దీవింపకయును
నొప్పెడిదిగాన నూరకయుండకయును
ధరణిదేవుండు గైకొనె దానిమ్రొక్కు
గేలుఁదామర తిర్యగాందోళనమున.

3౯

ఉ. శంబరవైరిసన్నిభునిఁ జారుతరోజ్జ్వలమూర్తి విప్రర
త్నంబునుహాప్రధానుప్రియనందనునిన్నుకుమారుఁజూచిప్రే
మంబువహించియుంగొమరుమాతెతగన్నులనవ్వుజేరఁగా
నంబలి నంబళీయళుకు సందడికిందలమంచుఁ బల్కుచున్.

గీ. బ్రహ్మణుఁడుగాన లజ్జింపఁ బ్రాప్తిలేక
బాల ప్రౌఢయవోలెఁ దప్పకయచూచి

చాటువడి యుండుమయ్య యీసరసిలోన

నుదకమాడెదఁగాక పిన్నదియునేను.

౪౧

క. అని పలుకుచుఁ గొలనికి డిగఁ

జని మాలప్రమద దాను సఖియు నొనర్చెన్

వన కేళి తరంగ లురు

స్తనభారాస్ఫలనమున జర్జరములుగాన్.

౪౨

చ. పడఁతి పసిండిడాలు గనుపట్ట హరిద్రముఁ దీరవంకముం

దొడసి సరోవరాంబువునఁ దోఁగి పయోనిధితీరభూమికి

న్వేడలి ధరానుపర్వునకు నేత్రమహోత్సవ మయ్యె

నప్పుడ, ప్పుడ కలశాబ్ధిమధ్యమునఁ బుట్టినయాదిమ

లక్ష్మీయోయసన్.

౪౩

ఉ. ఆకలకంఠియ్యొదడియార్చునెడన్ జఘనాంతికంబులై

కేకికలాపలీల నణకించి మధువ్రతమాలికాకృతిం

గైకొని యింద్రనీలమణిఖండవిలాసమలిమ్లుచంబులై

చీకటిగొల్పెబ్రాహ్మణునిచిత్తముపెన్నెఁ తిసోగవెండ్రుకల్.

గీ. చికురసంతతి నీరార్చి చెలువ తుటిమె

నేసకొప్పొక - - -

చచ్చుఁగవసాంపు కక్షదేశములమెఱుఁగు

బ్రాహ్మణునియాత్మఁ బల్లవింపంగఁజేయ.

౪౪

గీ. దంతతాటంకచక్రమధ్యంబునందు

ఖాల కీలించె గంకేళిపల్లవంబు

బాడబుని నేయఁదలఁచుశంబరరిపునకుఁ

బ్రథమా మదియ నమస్కారబాణమయ్యె.

౪౧

గి. పూనెఁ గుచముల వెలివాడపువ్వుఁబోణి

విప్పుగలయట్టి బండిగుర్వెందసరిముఁ

బ్రథమరాగరసోదయరక్తమైన

సచివనందనుహృదయజనంగరమున.

౪౨

వ. అప్పుడు సుకుమారుండు నిజాంతర్గతంబున.

౪౩

సీ. వీలచేయండు శేషేంద్రియంబులు నాల్గు

• నలినగర్భుఁడు లోచనములుగాఁగ

నెట్టుగల్గె విధాత కీరూపనిర్మాణ

పరిమాణము లకోటిపరిమితంబు

లజ్జఁడు దీని సృజించి యాత్మ నువ్విఘ్నర

కెట్లుండుఁ గూతుమోహించినాఁడు

కల్పింపఁబోలు శృంగారసర్గంబున

దీని వాక్పతి యున్నతి ఫలియించె

దీనినిఖిలావయవములు తీర్చి తీర్చి

చేయునపుడు ప్రయానంబుఁజెందుటయును

నొయ్యనొయ్యన బ్రహ్మ నిట్టూర్పువుచ్చె

నదినుమీ పుష్పనమయమందానిలంబు.

౪౪

వ. అని విచారించుచు విప్రుండు చండాలకులకన్యకామణి

దుర్లభంబగు సౌభాగ్యంబునకు నద్భుతం బందుచు

దానితో సంభాషింపఁ గోరి చేరువ నిలిచె నసంగమ

కన్యకారత్నంబును నతని కిట్లనియె.

౪౫

క. ఎందుండి యరుగుదెంచితి

రెం దరిగెద రిచట నునికి కేమికతంబో

కందర్పరూపరేఖా

సౌందర్యవిలాసవిభవసర్వస్వనిధీ.

వ. నిన్నుంజూచి సుఖామృతంబున మునింగినచందంబున :

- - - సముద్రంబునం దేలినవిధంబున సర్వానంబు

బుల కుపరిభాగంబున నర్తించుకరణి సకలమనోరథ

బులకు సంకేతంబై నలాగున నాహృదయంబు నిర

తింబొందియున్నయది.

ఉ. క్రొన్ననవింటిజోదు నలకూబరు నైవధునిం జయం

నిం, బున్నమనాటిచందురుని బోలినవాడవు యా

సంపదన్, నిన్నొకపప్పుగాఁ బరిగణింపఁగవచ్చునె క

గాదు మా, యన్నలయాస చూడు పులకాంకురము

మొలచెం గుచంబులన్.

గి. అవనిసుర చింతకాయల కాజగళ

యరసిచూడంగ గ్రుక్కిల్ల కాజగళదె

యంటరాకున్న నేమి యంతంత నిలిచి

చిత్తమలరంగ నిన్ను వీక్షింపరాదె.

నీ. కమలినీపత్రపుటములఁ గాసారోద

కముఁదెచ్చి పాదపద్మములు గడుగఁ

జలుకముట్టనిఫలంబులు గోసికొనివచ్చి

పరికించి యారగింపంగఁ బెట్టఁ

గాంతారకర్పూరకదళికాదళముల
 సరసరీతులను వీజన మొనర్ప
 నధ్వభేదమువోవ హస్తద్వయంబున
 నూరుకాండము లొత్తి యుపచరింప
 వేడ్కయయ్యెడు వినయంబువిస్తరిల్ల
 భక్తిగొనఁగఁ బ్రమోదంబు పరమేదు
 నీకు విప్రోత్తమునకు నీనెలవులందుఁ
 జెడ్డదృష్టాతి యది నన్నుఁ జెటిచెఁగాని.

౧౧౧

క. ఇది హూణమండలం బ
 వ్యది నున్నది చెంచుపల్లె వనమధ్యమునన్
 మదననిభ యీపుల్లించా
 స్పదంబువెలివాడ - - - - -

౧౧౨

తాళవృత్తము. కనుఁగొనవలయును దాదవ్వల నెడగలుగ
 నిలిచి యైనను మాయొండన్, వనమధ్యంబున విప్రోత్తమ
 వెలివాడవనితలకు నేత్రోత్సవమై, యనిభృతపరభృతన
 ఖరేఖాకో - - - - సహకారద్రుమశాఖా, ఘనఫల
 రసధారామృతపానోత్కంఠవివృత్తాననవటుకంబున్.

క. పాణసిఘారము కమ్మని
 ప్రాణము నెఱజాణదేవరా వినవలదా
 వీణావాద్యముఁ బాటయు
 వేణుస్వానంబు వేనవేల్చందములన్.

౧౧౩

వ. అని చండాకన్య పలికిన నవ్వివ్రుండు భవితవ్య తాబ
 లంబున.

౧౧౪

నీ. ఇది యసజ్జనగోష్ఠి యిది మోహవిలసితం

బిది మహాపాతకం బిది యకీర్తి

యిది దుర్తదాంధత్వ మిది యాగ్రహవేశ

- - - - - యిది కుదృష్టి

యిది నారకద్వార మిది ప్రమాదస్థలం

బిది మార్భ్యకారణం బిది యనియతి

యిది యధర్తముత్రోవ యిది పథప్రచ్యుతి

యిది యధోగతిహేతు విది యకృత్య

మని విచారింప కవనీసురాధముండు

కల్కిచండాకనన్యపైఁ గన్నవైచె

దీయతీయనివింట లేదేటినారి

శంబరా రాత్రి మోహనాస్త్రంబు దొడిగి.

౬౦

వ. ఏయునప్పుడు నిజాంతర్గంబున.

౬౧

నీ. మాంసంబు భక్షింప మనసువెట్టిననాఁడ

దాక్షిణ్యగుణము విధ్వంసమయ్యె

గంజాయిఁ దినఁగ నుత్కంఠఁజేసిననాఁడ

లజ్జాభీమానంబు లుజ్జగిలె

హాలారసము గ్రోల నభిలషించిననాఁడ

నూన్మతో కులనుద్ది చూఱువోయె

బరకళత్రముల వెంబడఁదలంచిననాఁడ

ప్రజావిలాసంబు పదఱుగలసె

నింక నేటికి వంచింప నిలుపునాకు
బరువె యీపాపములలోనఁ బాపమొకటి
వరుసవేయింటిమీఁద జవ్వాదికొమ్మ
తివుటఁ జండాలకన్యకఁగవయువాడ.

౬-౨

వ. అని పరమసాహసంబు చేసి సుకుమారుండు చండాల
కన్యకం జేర వచ్చి యిట్లనియె.

౬-౩

కవిరా. సరసిజలోచన యొక్కమహాముని శాపవశంబునఁ
బాణచివై, ధర జనియించినదానవు నీవిది తథ్యము
కిన్నరభామినివో, గరుడపురంధ్రివో యక్షవధూ
టివో గాని జఘన్యపు గా విక నక, ధరణి సురోత్త
మునిస్వరియింపుసుధాకరసూర్యులు సాక్షులుగాన్.

వ. సామాన్యస్త్రీజనంబుల కిట్టియమానుషలోకోచితంబు
లైనసౌభాగ్యంబులుం గల్గునె మునికోపవశంబున న
ముజ్ఞుతదివ్యశరీర లగుదేవకాంతలు శాపవశోపసీతం
బైన శరీరంబు నధిష్ఠింతురు తొల్లి స్థూలశిరుం డను
మహాముని త్రిభువనలలామభూత యగురంభ నేదేని
యొక్కనిమిత్రంబున శపించె ననియును దచ్చాపంబున
నయ్యప్పరస బాడబహుపంబు ధరియించి మృత్తికావ
తియందు శతధన్వుఁ డనురాజును నేవించుచుం బెద్దకా
లంబు మర్త్యలోకంబున నుండె ననియును విందుము.

సీ. జలజగర్భునిమానసంబు వేదంబులు
దక్షప్రజాపతి దర్పకుండు

సౌదామనీవల్లి చంద్రికాలోకంబు

సప్తజిహ్వజ్వాలసప్తకంబు

రవిమయూఖములు నీరవని దుగ్ధాభోధి

మృత్యుదేవతనోరిమెఱుఁగుబండ్లు

ముని కరిష్టాదేవికిని సంభవించిన

దివ్యగంధర్వజాతిద్వయంబుఁ

గారణంబులుగాఁ బుట్టినారు పదియుఁ

నాల్గుకోట్లస్సరసలు నా నాకసతులు

వారిలో నొక్కతెవు నీవు వారిజాతీ

యేమిదుష్కృతిఁ బుట్టితో హీనజాతి.

౬౬

గీ. తివుచుచున్నది భవదీయద్వగ్విలాస

మెత్తుకొనిపోవుచున్నవి యింద్రియములు

వెనుక ద్రొబ్బుచున్నాఁడు మనసిజాతుఁ

డేమిసేయుదుఁ జెప్పవే యిందువదన.

౬౭

గీ. వనిత నీచిత్తమున కేను వత్తునేని

కామతంత్రంబునకు సంచకర్వు గాఁగఁ

జుంబనముసేయని మ్రోవబింబ మిపుడు

గండుఁగోయిల చిగురాకుఁ గమిచినట్లు.

౬౮

గీ. అనుచు విప్రుండు తమకించి యంటుకొనియె

సమృద్ధిచియయుండె నాచంద్రవదన

శూకలాశ్వంబు నన రేపజొచ్చినప్పు

డనుమతింపదె యత్తఱు వైనబడబ.

౬౯

వ. ధీరోదాత్త యగుట నమ్మ త్తకాశిని చిత్తజాయత్త యయ్యు
ను దత్తఱపాటు లేక యతనితో నిట్లనియె. 20

నీ. కలుగుచున్నవి యనేకములు వికల్పము

లాడుచున్నవి యపాయంబు లెదుర
నంతరాయము లసంఖ్యములు గన్పట్టెడు
సం దేహములు పెక్కు చాయవాతె
నంకురితములయ్యె శంక లేరాశంబు
వికృతు లెన్నేని యావిష్కరించె
శాఖోపశాఖలఁ జాఁగుచున్నది రట్టు
గుఱిలేక యుదయించె గోసనాన

యిన్నిటికి నోర్చి నీకోర్కి యేను దీర్తు

నింతవానికి నన్నీగు తెరవె - - -

యెప్పటికి నిత్తునో లేక యాశరీర

మిప్పటికిఁ జాలునో నిక్క మెఱుఁగఁజెపుమా. 21

గీ. మొదలఁ గక్కుర్తిపడి కూడి పిదప వాయు

నొక్కకమలాననకు డక్కి యుండఁజాలఁ

డడవిఁ బెక్కుపుష్పంబులయందువ్రాలు

చంచరీకంబు మగవాఁడు సరియనువ్వె. 22

ఉ. చందురుఁడంత చూడఁడు నిశానటిఁ బున్నమనాఁడు

గూడుచోఁ, గందళితానురాగుఁడయి కానఁగవచ్చు న

వోదయంబులం, జిందము దప్పి మీఁద నొకచాయకు

వచ్చుఁ గ్రమక్రమంబునకొ, సుందరిపట్టునందుఁ బురు

షుండును నట్లయకాఁ దలంపుమి. 23

వ. అనిన విని సుకుమారుండు.

౭౪

౩. మగవారల నిందింపకు

తగవును బంతంబు నిజము ధర్మముఁ గృపయున్
మగవారికెగా కెందును

మసువలకుం గలదె చంద్రమండలవదనా.

౭౫

సీ. హరునిచిచ్చుటకంట నసమాస్త్రుఁ డీల్గిన

రతిదేవి యెట్లు జీవితముఁ జెందెఁ

బాండుభూపాలుండు పరలోకగతుఁడైనఁ

గుంతి చావక యేమి కుడువనుండెఁ

బ్రథనాంగణమున సౌభద్రుండు చచ్చిన

బ్రతికె నెట్లు విరాటరాజతనయ

సింధురా జస్తమించిన నేల దుస్సల

కాషాయవస్త్రంబు గట్టుకొనియెఁ

బంక్తిరథుఁ డన్యలోకనంప్రాప్తుఁ డైన

నేల కౌసల్య ప్రాణమీ నెఱుంగదయ్యెఁ

దగవు ధర్మంబు పాడి పంతంబు లెట్లు

భామలెట్లు వృథానులాపంబు లేల?

౭౬

గీ. అనినఁ జిండాంకనయక యాడువారి

మంచితనమును మగవారి మంచితనము

సరియ కీడని మేలని చర్చలేల

మనకు మనయాడికలు తప్పకునికి చాబు.

౭౭

వ. విశ్వావసుం డనుగంధర్వరాజునకు మేనక యనునప్పర
సకుం బ్రభవించిన ప్రమద్వరయనుకన్యక స్థూలకేశా
శ్రమవనంబునఁ బాదమర్దితం బగుపన్నగంబు గఱచినఁ
బ్రవిలుప్తజీవిత యగుట యు భార్గవుం డగుచ్యవనునకుఁ
బాత్తుండు ప్రమతికొడుకు రురుం డాయురర్థం బొసంగి
యయ్యంగన బ్రతికించె ననియును, నర్జునుం డశ్వమే
ధాశ్వానుసారియై యాత్తజుం డగుబభ్రువాహనునిచేత
నాహవారిగణంబున శరాహృతప్రాణుండైన నులూచి
యను నాగకన్యక రసాతలంబుననుండి యేతెంచి యు
ద్గతప్రాణునిం జేసె నని యు విందుము, మంచితనంబు
లాఁడువారికి మగవారికి సరియ యుద్ది యటులుండె
నాపంతంబు వినుము.

౭౮

ఉ. నాకు మనంబునిండ నొకనమ్మిక సేయుము - - - -
గైకొనువాఁడ నిన్ననుము కాదన కెక్కడకై నవచ్చెద
న్నీకొకటయ్యెనేని యవనీసురమస్తథ నిర్విశంకత
న్నాకముఁజూటవెట్టెదధనంజయతీవ్ర శిఖాముఖంబునన్

వ. అనిన విని సంతోషించి నుకుమారుండు.

౮౦

సీ. కలహంససంపద గలకలక్రేంకార

కలకలంబైనయీకొలను సాక్షి

ప్రసవసౌరభనటద్భంభరంబైనయీ

వలనిలతామండపంబు సాక్షి

ప్రచ్ఛాయశీతలోపరిభాగమై(నయీ)

శశికాంతమణిశిలాస్థలము సాక్షి

తరులతాగులసంతతపిధానాతప

వ్యాపారమైనయీవనము సాక్షి

మకరకేతనుపాదపద్మములు సాక్షి

రతిమహాదేవిజఘనభారంబు సాక్షి

నత్య మెన్నఁడు నినుఁ బాయ సమృద్ధిఁచి

కొఁగిలింపఁగనీఁగదే కమలవదన.

౧౧

వ. అనినఁ జండాళి కరారవిందంబులు మొగిడిచి సవిన
యంబును సగౌరవంబును సానురాగంబును గా నతని
కిట్లనియె.

౧౨

ఉ. నేఁడు గృతార్థులైరి జననీజనకు ల్బలియించెఁ బుణ్య
ముల్, నేఁడు పురాకృతంబు లవనీరుహమూలనివాసి
యైనకా, ప్రేఁ డిలువేలు పోచు నొనరించె* మనోరథ
సిద్ధిసంపదల్, నేఁడుగదా సుధారసము - - - గంటి
ధరాసురోత్తమా.

౧౩

ఉత్సాహ. మలుసమర్త నంటకుండి మాలదాన నగుట నేఁ
గలయ నీశ్వనాడికడవ గ్రంథ యంటుకొనుటకై
కొలనఁ గ్రుంకి పోవుచుండి కుసుమబాణనిభునిని
న్నలఘు - - - లోచనంబు లలరఁ జూచి
వలచితిన్.

౧౪

గీ. ఏమి నేయుదు నీకు నెట్టిత్తు నన్నుఁ
బంచముని యింటఁ గలుగు బీభత్సనెఱిగి

*ప్రేం డిలువేల్పుడై మొనరించె మూ.

కోలల హృదయం బుద్ధాటించి చంపుఁ జంపకకుసుమ
గంధీ ప్రాణంబు రక్షింపు మిదె నీకు నేవాంజలి యని
కంకణఝణఝణతాక్కరంబు తోరంబుగా సుకుమా
రుండు నఖకిరణపరంపరాకుసుమకుట్టలాభిరామంబు ల
గుకరకిసలయంబులు మోడ్చిఫాలభాగంబునంగీలించిన.

శా. వాలాయంబుగ నద్ధరాసురుఁడు ద న్వాంఛించిన న్నం
దహా, సాలం(కారమ) నోజ్జ మైనముఖ మొయ్య న్వాం
చి చండాలి యా, లీలాభావ మెఱింగి (యేగి) నతవల్లి
కుంజమధ్యంబునం, గేలీతల్పముఁ దీర్చెఁబో మృదులకం
కేలీప్ర వాలంబులన్. ౮౯

వ. అనంతరం బధరీకృత కుసుమా(యు)ధధర రూపనంప
న్నఁ డగునవ్వసుధానిలింపుం డపహాసితసురసిద్ధగంధ
ర్వవిద్యాధరలీలావిలాసినివిలాసవతి యగు న వ్వెలివాడ
చేడియం గూడి సురతసౌఖ్యం బనుభవించె నంత. ౯౦

ఉ. కాయజిక్రియం బడయఁగానికులంబున సంభవించి
య, న్యాయము నేయునే యిటు దురాత్ముఁడు వీఁడు
త్ర పాభిమానముల్, మాయఁగఁదట్టి యంచు నతిమా
త్రము లజ్జితుఁ డైనకై వడిం, దోయజషండబాంధవుఁ
డధోముఖుఁ డయ్యె నభోఁంగణమ్మనన్. ౯౧

గీ. గగనయానవేగంబునఁ గలమరించి
కడుపునిండంగఁ గ్రోలిన కమలమధువుఁ
గ్రక్కెనో నాఁగ గగనమార్గంబునందు
భానుబింబంబు రక్తాతపంబుఁగాసె. ౯౨

శా. వ్రాలెం బశ్చిమశైలశృంగమువయిం బ్రత్యగ్రమధ్వా
గమో, స్త్రీలత్కింశుకకోరకస్తబకకాంతిన్ భానుమన్తం
డలం, బాలంబించె మరుండు హస్తమున దాక్షారామ
లీలావతీ, భూలేఖానిభవిభ్రమాభ్యుదయముం బుండ్రే
క్షుకోదండమున్.

౯౩

క. క్రుంకె విభాకరబింబము
పంకజవండములు మొగిడెఁ బ్రత్యగ్వీధిం
గంకేలీతరుపల్లవ
సంకాశచ్ఛాయఁ గొమరుసంజ జనించెన్.

౯౪

గీ. పద్మినీవండములనుండె పాసి చనియెఁ
గోకమిధునంబు లత్యంతశోకపరతఁ
దోన యేతెంచె భ్రమరసందోహ మపుడు
కంతలో హర్గళంబులకరణిమెఱయ.

౯౫

వ. ఇవ్విధంబునం బ్రతీచీకర్ణపూరరక్తోత్పలంబును జక్రవా
కచక్రవాళకులచక్రవర్తి యు నగు మార్తాండుండు లో
కాంతరంబున కవతరించినఁ గ్రమంబున సంబరతటాకవి
కచకమలిని సంజ మంజుమంజుష్టాపరాగసౌష్ఠవంబు సం
ధించెఁ గృష్ణాగురుపంకవల్లికల యుల్లాసంబు నుల్లసంబా
డుచుఁజిలువచిలుపచీకటి సిద్ధవిద్యాధరనితంబినీజనంబుల
చెక్కుటద్దంబులతోడం జరలాడె సాంధ్యదేవార్చనా బలి
పిండంబులుంబోలె గగనమండలంబున వెండితగటుఁ దె
గడి క్రిక్కిరిసి చుక్కలు వొడిచెఁ బురుషూతాంతః

పురపురంధ్రీ విలాసదర్పణంబు దర్పకునిమాటుఁ బొంది
చందురుం డుదయగిరి శృంగశృంగాటకంబునఁ బటికం
బుగుండుచందం బొందె నప్పుడు చండాలుకులవరారో
హ వాహకుం డెక్కి విడిచిన వారువంబుఁగొదమయుం
బోలె సంభోగంబునం దృప్తిచని తనివోవనికొత్తుకం
బున నుకుమారుఁ గొంగిటం జేర్చి యిట్లనియె. ౯౩

ఉ. అల్లదె వేటపల్లె యటనావల మా వెలివాడ యావలన్
భల్లనిసాతమాత్రమునఁ బర్వతనిర్మలసింధు వావలం
దెల్లనిగోపురంబుల నతిప్రమదావహ మైనరోహిణీ
వల్లభమాళిభామిని నివాసము - - - లాప్రదేశములే.

గీ. పుతిభ సతతంబుఁ గొల్తు రాభద్ర కాళి

జగతి నేబదియాఱు దేశములవారు

దశదినంబులు సింహకేతనము నిలిపి

హూణభూమికి దైవ మీయుత్పలాక్షి. ౯౪

ప నీ వస్తుహస్తానంబున వసియింపు మేను నీకు నాయావేశ
లఁ బరిచర్యనేయుచు వంచన బయల్పడకుండ మెలం
గెద సర్వకలావిశారదుండవైననీకుం బ్రాకారగోపుర
ద్వారవేదికాస్తాకారప్రభూణకుట్టిమహాట్టసౌధవీధీవిటం
కంబులం గావ్యగోష్ఠీపరిహాసకథాబిందుమతీభిత్తికా ప్ర
హేళికాభావన సుభాషితశ్రవణంబు, వారవిలాసినిద
ర్శనంబు, వెతాళికన్తుతిపాఠకంబు, దురోదరకీడ, చిత్ర
కర్తంబు, వీణాస్సాలనంబు మొదలయినవినోదంబులం
బ్రొద్దు పుచ్చంగలిగెడి వెండియ. ౯౫

౪. వెలివాడకుఁ గడుఁ జేరువ

సెలయేటికిఁబారువు త్రాళ్లుఁ జట్టిఁదులు నా
వలఁ దఱచు భద్రకాలీ

నిలయం బదిలెస్స నీకు నెలపు వసింపన్.

౧౦౦

గీ. ప్రొద్దు వోకుండ ముందటఁ జొదమ నీవు

కాలికాస్థానమునకు నీకాలిత్రోవ

విప్రగృహమున నీకు నే విందొనర్తు

భర్తమిషమున నింటి పెద్దలకుఁ జెప్పి.

౧౦౧

వ. - - - - చెలికత్తెయుఁ దానును వేటొక్క తెరువున

నిజనివాసంబునకుం జనియె నుకుమారుండు చెలువు

కొమ్ముదాపలం బట్టుకొని విపినవండంబు నడుముగాఁ

బక్కణంబునకు దక్షిణంబుగా నొరసికొని పోయి

కాలిత్రోవం జని సెలయేటు గడచి ముందట. ౧౦౨

సీ. బ్రహ్మ యెక్కడిజాలపాదంబునకుఁ గేలి

వసతి యైనసరోజవాటితోడ

నైంద్రవాహన మైనయైరావణగ - - -

- - - - (?)చే మొక్కయ్యాఁడుపులతోడ

వైష్ణవరథమైన వైనతేయున కాఁగ

నిరవై నస్తాకారపరిధితోడఁ

గౌమారయానశ్శిఖావళంబునకుఁ దాం

డవమాడ సౌభగై నగవనితోడ

వేడ్క మా హేశ్వరం బై నవృషభరాజు
దాక నిల్చిన కేలిభూధరముతోడ
సకలభక్తనివాసమై చాలనొప్పు
చండిభమంబు సొత్తెంచె సచివసుతుడు.

౧౦౩

మ. తనదా శీలము తా నెఱుంగుట వెలిన్ దాదప్పులన్ని
(ల్చి దు), రజ్జనుఁ డాతండు లలాటభాగమున హస్తద్వం
ద్వము న్తోపియొ, య్యన లోలోన నమస్కరించెఁ బ
టుగర్వారంభసరంభశుం, భనిశుంభప్రథనక్రమప్రకట
బాహాకేళికిం (?) గాళికిన్.

౧౦౪

ఉ. మాతెతవిందు బ్రాహ్మణకుమారుడు పక్కణవాసి వే
ణుకం, డోలమునందుఁ దెచ్చినఁ గఠోరితచంద్రిక నిర్మ
రాపగా, కూలమున న్భుజించి ఘనగోపురవేదిక నిద్ర
వోయె న, య్యాలరిబ్రాహ్మణుండు తుహినాచలకన్య
కయాశ్రమంబునన్.

౧౦౫

వ. మఱునాఁడు ప్రాతఃకాలంబున నిర్ఘరాంభఃప్రవాహంబున
నవగాహనంబు చేసి కపటసంధ్యావందనంబును గృత
కజపంబును సూర్యోపాస్తియు నడపి బ్రాహ్మణబ్రువుండు.

సీ. దంతిదంతార్గళస్తంభభారముతోడ

రాజల్లుఘనగోపురములు చూచి

గండశైలచ్ఛేదఘటితమై యొరపైన

మేటికొమ్మలతోఁదికొట నూచి

యమృతదీధితిలో నిహరిణంబు వెఱపించు

సౌధాగ్రసింహధ్వజములు చూచి

యాటమండపముపై నభ్ర ముల్లేఖించు

జాంబూనదత్రి శూలంబు చూచి

చమురుగా - - - - మగుచ్ఛములువోలె

సకలశాఖోపశాఖలసంశ్రయింపఁ

బుష్పితాశోక పాదపంబులనుజూచి

నింబములుసూచి యతఁ డద్భుతంబు సెందె. ౧౦౭

ఉ. కాళిక దివ్యమందిరము - - - - - దనాశక్తి,
లాలరసంబు గ్రోలునభిలాషమునం జనుదెంచియున్నవే,
తాళగణంబువోలె నత్తిదైర్ఘ్యమునకా దివి దాఁకియున్న
హిం, తాళవనంబు గన్గొని (యతండు మహాద్భు) త
మందె నాత్మలోన్. ౧౦౮

ఉ. పైవయి గర్భగేహమునఁ బన్నికమీటి వెలుంగు మా
లికా, దీపశిఖాప్రరోహములు దేటగఁజూచి యనువ్వు
రించె లో, నాపృథివీసురుండు మహిషాసురమర్త - -
-దు, గ్లాపరమేశ్వరీపదనఖంబులడంబుల సంచరించినన్.

గీ. సరసవనవాటికానికుంజములయందు

నెలుక లధరోష్ఠసంపుటంబులు గదల్చు

శక్తిమంత్రాక్షరంబుల (జపమునేయ)

నవియవలె నున్న నద్భుతంబందె నతఁడు. ౧౧౦

సీ. మంత్రవాదులతోఁడిమైత్రి సంపాదించు

యంత్రవాదులఁ గని యాదరించు

సిద్ధయోగీశ్వరశ్రేణి సంసేవించు

ధాత - - - - - దనమునేయు

కదలి వశ్యాశ్చర్యకథలెఱుంగఁగఁగోరు

బిలము సాధింప నపేక్షనేయు

బహుదేశభావ లభ్యాసింప వాంఛించు

శల్యతంత్రముమీఁదఁ జాఁపుమనను

గంగ - - - - - గంగ బెన్నిధిగుడ్డలించు

నింద్రజాలంబు వన్నలగ నిచ్చగించుఁ

గట్టి భవనములకు సురంగములు ద్రవ్వ

నేర్చికొనుఁ బ్రత్యహంబును నీచబుద్ధి.

౧౧౧

చ. స్థితిచెడి మాంసభో(జనము నేసి) యసంగమవంశభా

మిసీ,రతిఁ బరతంత్రుఁ డై నడుపుఁ బ్రత్యహమున్ ధరి

యించుచుండు న, పృతితుఁడు గంగమట్టియయుఁ బ్ర

న్నని నున్నని నీరుకావిదో, వతులును - - - - - ములు

వంశ్యులయిండ్రభుజించుకోరికన్.

౧౧౨

గీ. మాధుకరభిక్షులను స్వయంపాకములను

సత్రభోజనములఁ బితృశ్రాద్ధములను

విందులను దేహయాత్ర గావించు సతఁడు

వేదశాస్త్రపురాణప్రవీణుఁ డగుట.

౧౧౩

సీ. నీరాటనెపముగా నిరర్థరంబుల కేగి

నవిధవానీరకుంజముల నొందు

భూధరంబుల కిప్పపువ్వుదే నని పోయి

తందరామధ్యభాగముల నొందు

తృతీయాశ్వాసము.

26894
20.2.73

(శిఖరీంద్ర వర) కన్య నేవింప నని పోయి

నక్తమాలములనెన్నడుమ నొందు

గలమనస్యక్షేత్రములకుఁ గూల్గొని మోసి

శణవాటికాప్రదేశముల నొందు

నెట్లు కనుఁబ్రామి వచ్చునో యింటివారి

నెట్లు (చీకటి నొం)టిమై నిక్క కరుగు

నతివ పగలై న మాపై న నతనితోడ

నిచ్చ నొకపారి సాగించు నిధువనంబు,

౧౧౪

వ. ఒక్కనాఁ డక్కనిష్ఠవర్తనుండు పక్కణశబరులం గూడి
కరిక్రవ్యాదంబు గుఱు - - - కొని ప్రత్యూషకాలం
బున విపినవీధుల నీవారభసలవిఘటితసరఃకమలమండ
సారభోద్ధారభరితదిక్కటాహంబు కరటిమార్గం బిది,
విదళితనమస్తముస్తాశకలసారంబు వరాహయాథపథం
బిది, కఠినపాషాణకోటివిభిద్యమానవర్తక ధూళిపాళి
కానిచుళిత తరుపలాశంబు మహిషవర్తం బిది దూ
ర్వాప్రవాళచర్వణహరిచందనపరిపాండురంబు హరిణ
మార్గం బిది, కటుదీర్ఘఘర్షరవ్యాక్రోశంబు కర్కరేటు
కులకులాయస్థానం బిది - - - కహరవంబు,
గాత్యూహవ్యూహ ప్రదేశంబు ననుచు నాభేటకాశ
కంబున నాభేలనక్రీడావిహారంబులఁ గృతుం డై, స
హింస యొనర్చుచు వెండియు.

గీ. పాపకర్తుండు కాంతారపథమునందు
నదరిపాటున నొంటిబ్రాహ్మణుల మొత్తి
యపహరించినవిత్ర మన్యాయపరత
నంత్యజస్త్రీయుఁ దానును ననుభవించు.

౧౧౬

గీ. ఇవ్విధంబున నుకుమారుఁ డీలు వుడిగి
మాలచిగురాకుఁబోఁడ్డితో మనువుమనఁగ
వచ్చె నొయ్యన మధుమాసవాసరములు
వాసితాశోకసంఘల్ల కేసరములు.

౧౧౭

నీ? కామినీగంఢూష కాదంబరీధారఁ

బులకించె నా రామభూమిఁ బొగడ
చివురాకుఁ జవిచూచి చవిచూచి యెలిగించెఁ

బంచమస్వరమునఁ బరభృతంబు
సంఘల్లకోరకస్తబకోచితం బైన

కొరవిపై బ్రమయించెఁ గొదమతేటి
పరిపక్వనవాకారఫలరసాస్వాదన

ముదమునం గీరంబు చదువఁదొణఁగె
విటవిటీనముదయములు వివిధవిధుల

నుషవనక్రీడ సల్పిరి యుబ్బమిగిలి
యఖిలజనులకు సంతోష మావహించె

మాసరము లైనమధుమాసవాసరములు.

౧౧౮

ఇట్లు సకలజనమనోహరంబు లగుమధుమాసవాసరంబు
సప్తాష్టమిఁడు చండాకన్యకం దగిలి యొం డెఱుం

గక లజ్జ యుజ్జగించి మానం బూనంబుచేసి కులంబు
పదటం గలిపి శీలంబు పరిత్యజించి దిట్టకూశయై కన్ను
గానక కావరంబెత్తి తిరుగుచుండఁ గర్ణాకర్ణి నతని
దుశ్చారిత్తంబు లెల్ల విని యక్కడక్కడ నాడికొనం
దొణంగి రంత నెం తేనియుఁ దేటతెల్లం బైనశ్చయతని
దుర్వర్తనంబు ప్రసంగించి ప్రకాశంబుగా నాడుచుండి
రంత.

౧౧౯

క. క్రూరాత్ముఁ డీతఁ డనఁగాఁ

జోరుం డితఁ డనఁగ నితఁ డశుద్ధుం డన దు

శ్చారుఁ డితం డనఁగా నుకు

మారున కపకీర్తి హూణమండలిఁ బ్రబలెన్. ౧౨౦

వ. అంత నొక్కనాఁ డతండును నదియును బాతాళపంక
కలుషం బగుమహాజలధిపూరంబునుంబోలె నంధకా
రంబు తోరంబై దిక్కులఁ చిక్కటిల్ల బహుళపక్షంబు
నాఁటి రాత్రి కాళికాగోష్ఠంబుకెలన జ్యోత్స్నానగబు
నడుమ నక్తమాలతరుషండంబులో చార కల్పించిన
సంకేతస్థలంబునం దృణకుటీరంబునం గోద్రవపలాశ
పర్యంకంబున మదిరామదోద్రేకసంభవం బైనమదనా
వేశంబున మనోభవశరసీతా రంబులనుంబోలె సీతా
రంబులవలనను బంచబాణమాణిక్యకంకణక్వణితం బ
గు నప్పుడు - - -

౧౨౧

చ. కువలయపత్ర నేత్ర కనుఁగొల్కులయం దుదయించె బా
ష్పబిం, దువులు ధరాసురుండు తనుఁ దోడ్కొనిపోక
యుపేక్ష సేయ న, న్నవదరవిందచక్రమిథునంబు లస
హ్యవశాంగజాగ్నిచే, రవులుకొనంగఁ బుట్టిన నిరంత
రధూమము సోకియో యనన్.

౧౨౨

గీ. చామ హృదయంబుమీఁద హస్తంబువై చె
నతఁడు తనుఁబాసి యేగునో, యనెడుభీతి
నుల్లమునయందు వసియించియున్న తన్ను
వెడలిపోకుండ నడ్డుపెట్టెడివిధమున.

౧౨౩

వ. అనంతరంబ యాచాండాలి యతని కిట్లనియె. ౧౨౪

గీ. ఎట్టు వేగింతు సంసార మిచటనుండి
యేల నినుఁబాసి యొంటి నా కిచట నుండఁ
గలుగనిమ్ము పెక్కండు బంధులునునాకు
బంధువుగలండె నాకు నీపాటివాఁడు.

౧౨౫

శా. ఇచ్చోట న్నధుపానగోష్ఠి సురతం బిచ్చోట సంగీతకం
బిచ్చోటం బరిపాటి నీకలకలం బిచ్చో మనోజోదయం
బిచ్చోసంచు భవద్వియోగమునఁదానెవ్వారికింబ్రీతిగాఁ
జచ్చున్ మన్నథ వేదనానలమునం జిండాలి విప్రోత్తమా.

మ. కరవీరప్రసవచ్చదారుణరజఃకాషాయవస్త్రంబుతో
శరతూలచ్చవియజ్జసూత్రములతో జాంబూనదస్ఫూ
ర్తిత, స్కరమ్మతాన్నినిటలోర్ధ్వపుండ్రకముతో సాక్షా
చ్ఛుకబహుతో, దరమా నిన్ను మహాత్త రేవకడ సం
దర్శించినం జాలదే!

౧౨౬

ఉ. ధీరత వూని నీవు పరదేశము వోవఁగ నేను రాకయీ,
యూరనె యుంటినే ద్విజకులోత్తమ నిత్యముఁ గాళికా
గృహ, ద్వారవితర్దికాస్థలము దవ్వులఁ జూచినయప్పు
డెట్లాకో, కూరిమిపేర్తి గుండియ దిగుల్లని తల్లడ మం
దునోసుమీ.

౧౦౫

సీ. తను నిద్ర మేల్కొలిపినమాత్రమునజర
త్కారుఁడు విడువఁడే ధర్మపత్ని
జమదగ్ని కొడుకుచే జంపింపఁడే భార్య
లవమంత దోష ముల్లమున నిల్చి
యొకమాటు తప్పుగావక యహల్యాదేవి
నక్షపాదుఁడు తాయి యగుమనందె
స్రక్కి సన్నఁబుగాఁ జూడఁడే కోపించి
సతి నరుంధతి వసిష్ఠరి వరుఁడు
తగవు ధర్మంబు పాడి పంతంబు నిజము
పువ్వుఁబోఁడులయెడ లేదు భూసురులకుఁ
బ్రథమమున నీవు నేసినబాస నమ్మి
మోసపోయితిఁ గులమునం దీసువడితి.

౧౦౬

పీ. పద్మాకరమునకుఁ బసుపాడఁదెచ్చిన
దైవంబుచలము సాధ్యంబుగాఁగ
ననురాగరసము నామనములోనూన్చిన
నయశేంద్రియములకుఁ బ్రియముగాఁగ
విడువ నిన్నెన్నఁడు విశ్వసింపవేయన్న
నీసత్యమునకుఁ బున్నియముగాఁగ

నిఱుకోదండ మెక్కిడి బాణమరిపోయు

కందర్పునకు మహాఖ్యాతిగాఁగ

నెపుడు నీవు ననుంబాసి యేగి తపుడె

నీర నైనను నురినై న నెగడినై న

విడుతుఁబ్రాణంబు లపుడు నీచుడుగులాన

వలుమఱునుఁ బెక్కుమాటలు వలుకనేల. ౧౩౦

గీ. అనినఁ జఱునవ్వునవ్వి నీమనసు చూడ

నంటిఁగా కేను నినుఁబాసి యరుగఁగలనె

యిట్టిపట్టున నెవ్వరు నెఱుఁగకుండఁ

బోవుటయు లెస్స యీహూణభూమి విడిచి. ౧౩౧

గీ. ఎల్లి శ్రీభద్ర కాళికి నిద్ధబక్తి

యాత్ర యొనరించి వెల్లుద మర్ధరాత్ర

మీవిచారంబు చెప్పకు మెవ్వరికిని

వారిజానన రట్టువడ్డార మిచట. ౧౩౨

ఉ. సంగరసవ్యసాచి (నయశాస్త్రవిశారద) దేశికేశ్వరా

మంగళగీతవాద్యపరిమండిత మంద్రకరుండలీకళా

భంగురనృత్త భావ్యపరిభాసితసంతతనిర్మలాత్మకా

యంగజసన్నిభ ప్రథితహట్టవిశేషమనోజ్ఞవరనా! ౧౩౩

క. గౌరీవల్లభ సేవా

పారీణవిరాజివిభవభక్తిప్రతిభా

భారోన్నతదివ్యాంగా

సారనగర్భప్రభావ సర్వజ్ఞనిధీ. ౧౩౪

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

చతుర్థాశ్వాసము.

క. శ్రీ తరుణీసితవిలసన
జాతశివానూనభక్తిసంపద్గురువి
ఖ్యాతనుతకీర్తిసితజీ
మూతసితాఖిలదిగంత ముమ్మయశాంతా.

గీ. అక్కథకుఁడు శౌనకాదు లైనమహాము
నీంద్రులకుఁ బ్రియమున నిట్టు లనియె
నట్లు భూమి విడిచి యరుగవలయు నింక
ననుచు మాటలాడునవసరమున.

క. తెలతెలవాఱుచువచ్చెం
బలపలనయ్యెం బయోదపథమునఁ దారల్
కలకలవింకలకోమల
కలకలములు చెలఁగెఁ గాళికావిసినమునన్.

సీ. సంభోగపరిఖన్న శబరసీమంతినీ

స్వేదవార్బిందువిచ్ఛేదకారి

విఘటనానాంభోజవిపినషండమధూళి
పరిమళాసారసంపర్కసురభి
సమదకాంతారకాసరయూథసమృద్ధి
సంభూతడిండ్రిరశకలవాహి
లలితలుంగలవంగలవలీమలలికా
లాస్యోపదేశలీలాగురుండు

యామినీశేషతుహినధారానుషంగ
జడిమభరమందచతురసంచారకారి
యల్లనల్లనఁ బాలుపారునడవినడుమఁ
గాల్యసంధ్యాసుగంధుండు గంధవహుండు.

౪

ఉ. యోనిరుహాగ్రభాగముల జోకలుగట్టి వనీశిఖావళ
శ్రేణులు తాండవంబు లొనరింపఁగ మందగభీరభంగి
శ, ర్వాణిగ్రహంబులోని బలివైభవలీలకు మ్రాసఁ
గంచుని, స్సాణము మాటిమాటి కనుశబ్దము లీనఁగ
గోపురంబునన్.

౫

కా. నిష్ఠాసంపద సర్వప్రపాణు లగుచు నివృత్తు ల్ప్రకంశింప
మం, జప్తారాగము మండలంబున సధిష్ఠింప న్నిలిం
పాధిభూ, కాష్ఠామధ్యమునందుఁ దోచెను శతాంగ
ప్రప్త సర్పద్విష్, జ్యేష్ఠుం డవ్వడు నిఘరప్రసరబంహి
వృద్ధ్యతిశ్రేష్ఠతన్.

౬

వ. ఆదివసంబున.

౭

ఉ. జాతరచేసె బ్రాహ్మణుండు చండికే గమ్మనిపిండివంటతో
నేతులతోడ మద్దికడ నిర్తలినాన్నముతో రసా

శ్రీ, చూతఫలాళితోడ వరసూపముతోఁ జిలువాలతో
డుతన్, నీతులతోడ నప్పు డకనిష్ఠతరం బగునిష్ఠ
పెంపునన్.

వ. నాఁటిరాత్రి నిశానమయంబునఁ గాలకంఠకంఠమూల
కాకోలవిషమషీకళంకచ్ఛాయానముల్లాసంబు నుల్లసనం
బు నుల్లసంబాడునిబిడాంధకారంబున నన్నెలపు గదలి
చండాలియుం దానును సుకుమారుండు దుర్గమాటవీవి
షయంబు హూణదేశంబు గడచి ప్రతిదినప్రయాణం
బుల నెడనెడం బక్కణ - - - -

గీ. గ్రామఘోషంబు పురివాడ బ్రహ్మలోక
ము - - - డుమొగసాల మోక్షమునకు
దూషితంబయ్యె సంసర్గదోషకలన
నంటుముట్టునఁ గలుషితం బయ్యెనాఁడు. ౧౦

క. - - తనయుల నిద్దఱు
తనయులనుం గాంచి కాలధర్తము నొందెన్
వనజాస్య గట్టివయసునఁ
దనయుఁడు పరలోకవిధులు తల్లికిఁ జేసెన్. ౧౧

గీ. ఏమిచెప్పంగ నలువదియేండ్లవయసు
మునలి సుకుమారుఁ డేకాంతమున రమించెఁ
గూతులిద్దఱ బొమలపైఁ గురులువ్రాలు
నంతమాత్రపుజిన్నప్రాయంబువారి. ౧౨

శ్రీ, చూతఫలాళితోడ వరసూపముతోఁ జిలువాలతో
డుతన్, నీతులతోడ నప్పు డకనిష్ఠతరం బగునిష్ఠ
పెంపునన్.

వ. నాఁటిరాత్రి నిశానమయంబునఁ గాలకంఠకంఠమూల
కాకోలవిషమషీకళంకచ్ఛాయానముల్లాసంబు నుల్లసనం
బు నుల్లసంబాడునిబిడాంధకారంబున నన్నెలపు గదలి
చండాలియుం దానును సుకుమారుండు దుర్గమాటవీవి
షయంబు హూణదేశంబు గడచి ప్రతిదినప్రయాణం
బుల నెడనెడం బక్కణ - - -

గీ. గ్రామఘోషంబు పురివాడ బ్రహ్మలోక
ము - - - డుమొగసాల మోక్షమునకు
దూషితంబయ్యె సంసర్గదోషకలన
నంటుముట్టునఁ గలుషితం బయ్యెనాఁడు.

౧౦

క. - - తనయల నిద్దఱు

తనయులనుం గాంచి కాలధర్తము నొందెన్
వనజాస్య గట్టివయసునఁ
దనయుఁడు పరలోకవిధులు తల్లికిఁ జేసెన్.

౧౧

గీ. ఏమిచెప్పంగ నలువదియేండ్లవయసు
మునలి సుకుమారుఁ డేకాంతమున రమించెఁ
గూతులిద్దఱ బొమలపైఁ గురులువ్రాలు
నంతమాత్రపుజిన్నప్రాయంబువారి.

౧౨

దినియెడిది పెద్దమాంసము

కొనియెడి దిది కల్లు మనసుకొ వ్వెట్టుడుగున్. ౧౧

గీ. కాంచె నిద్దఱు సుతుల నక్కామినులకు

వావి వర్ణంబు మాలినవద రతండు

శాస్త్రములఁ జెప్పఁబడినదోషంబు, లెన్ని

యన్నియును జేసె నాతఁ డేమనఁగఁగలదు. ౧౨

వ. అంత.

౧౩

క. హేమంతము శరదాగమ

సామంతము తుహినకరవినంజ్ఞ తళబరీ

సీమంతము మదనబల

శ్రీమంతము డాసె భువనసీమాంతంబై. ౧౪

మ. బలుసు ల్పండెను దొండముక్కువడియెం బానంగుఁజే
ల్పోకమో, కలపూఁబాళలతావిఁ గ్రోలి పొరలెం గా
జేరదిగ్వాయువుల్, ఫలినీవల్లిమతల్లివల్లరులపైఁ బైపై
నలివ్రాతముల్, పొలసె న్నంచులు రాలె రాత్రికరిణి
పూత్కారవార్షిందువుల్. ౧౫

చ. కలమవనాళికాకణిశకంటకకోటులచేతఁ జూడ్కి కిం
పలవటిచె నర్ధిత్రి తుహిన్వాగమవేళఁ దటాకసారణి
సలిలమువాటిపండినయజ్ఞాంగలసీమములెన్నియన్నిటం
దలమగుసీతుపేర్చి గరుదాల్చినభావముప్రస్ఫుటంబుగ

క. కలవింకకలకలాకుల

వలభీగర్భములు సాధవాటములు పురం

బులయందుఁ దుహినవేశలఁ

జలి గులగులఁగూయునట్టిచందం బొందెన్.

౨౧

క. పెనుఁజలి గడగడ వణఁకుచు

వనదేవత దంఢవీణ వాయించెనొకో

యన మోకప్రేంకనంబుల

ననగుత్తులమొఱసె నలిగణము విసినములన్.

౨౨

కా. బింబోష్ఠీకుచకుంభభారము లురఃప్రీతంబులన్ హత్తి మో

దంబార న్నదుకేలిశయ్యల శుభాంతర్గర్భగేహంబులం

దాంబూలీదళభాగపూరితముఖుల్ ధన్యాత్మకు ల్భీతకా

లం బెంతేనియు నిద్రవోదురు నిశల్సంభోగలీలావధిన్.

సీ. ధనదశ్శుద్ధాంతకాంతాపయోధరభార

సంవ్యాసపల్లవస్రంసనములు

కైలాసగిరికూటకల్పద్రుమాటవీ

కుసుమగుచ్ఛరజోఽవగుంతనములు

చంద్రభాగాసరిత్సలిలవీచీఘటా

ప్రేంభోలికాకేళిరింఖణములు

రాధాపురీహర్ష్యరత్నహేమగవాక్ష

సంవేశనక్రియాసౌష్ఠ్యములు

వలనుగాఁ జరఘకారణ్యవాటిఁ దిరిసి

కాళి యొరసి కళింగాంధ్రదేశసరణి

దక్షిణము సాగెను సపాదలక్షశైల

కటకబంధుఁ డుదగ్గిశాగంధవహుఁడు.

౨౩

గీ. చలి ప్రవేశించు నాగులచవుతినాఁడు
మెఱయు వేసవి రథన ప్తమీదినమున
నచ్చసీతు ప్రవేశించుఁ బెచ్చ పెరిఁగి
మార్గశిరపౌషమాసాలమధ్యవేళ.

౨౧

గీ. ఇనుఁడు కోదండరాశిమీఁ దెక్కువేళ
నిక్షుకోదండవల్లి యెక్కిడు మరుండు
సమదవేదండసమమహాసత్త్వఁ డయ్యు
జనుఁడు కోదండమునుబోలె దనువువంచు.

౨౩

గీ. ఇండ్లమొదలను నీరెండ నీడికలను
ననుఁగుఁదమ్ముఁడు నన్నయు నాటలాడు
నత్తయును గోడలును గుమ్మలాడుఁ గుమ్మ
గాఁచుచోటికి మకరసంక్రాంతివేళ.

౨౪

సీ. కాశిలోఁ జక్రపుష్కరిణి దుష్కరశుష్క
గహనావళీదావదహనజిహ్వఁ
గుక్కుటేశ్వరవరకుండి వీరపురిశం
కాతమస్కాండచండాంశుదీప్తి
దక్షవాటంబున ప్తరిగోదావరి
కలిదోషపాచాణకులిశధార
కౌతమీతటిని మార్కండేయుపురిమ్రోల
దురితాహినంఘాతగరుడమూర్తి
నిన్నిటను దీర్ఘనూడంగ నేగుదెంతు
రఖిలమునులుఁ బ్రభాతసంధ్యాగమముల

గ్రహగణేశుండు కోదండరాశిఁ బాసి

మకరమున కేగుదేరంగ మాఘవేళ.

౨౮

మ. పటివోయెం దుహీనంబు పండె వరి యిప్పు ల్వాసె
శైలంబులన్. గటిగట్టె న్విలరాజు తేటియెఱకం గాం
డ ప్రకాండంబులం, జటపించెన్ గ్రహరాజుమాతరకుని
జక్రాదికూటంబునం, దటిఁ గాబేరదిగంతరిక్షపథ
యాత్రాజై త్రతుత్తుంభమున్.

౨౯

వ. వెండియుంజకోరలోచనల కుచమండలంబునకుఁగర్ప
రఖండక్షోదంబుల మేదించిన చందనానులేపనై పథ్యం
బపథ్యం బయ్యె. రథ్యవేగంబున, ననూరుసారథి రథం
బు ప్రతివిఘట్టనక్షుణ్ణనక్షత్రక్షోదపాలీచుళుకితోర్ధ్వాం
డభిత్తియై యుత్తరాయణంబు గైకొని కులూతశాతో
దరీకపోలముకురబింబంబులం బ్రతిబింబించె. సవ్యాపన
వ్యక్రమంబునం జక్రమిధునంబుల నెట్టుకొని బిట్టేసి
యేసి విసిగి నిల్చి మనోభవుండు నిగిడించిన నిట్టూ
ర్పునుంబోలె నిశాసమయంబుల నిండువెన్నెలలోనం
జిన్నిచిన్ని నులివేడివడి పొడచూపె. కేదారక్షేత్రం
బులం గలమగోపిక లొడికంబుగా దంచిన నిర్దంబు
లగుదుద్దుగడుప్రాసంగుఁబ్రాలు సద్యోమార్జనావశేంబున
నతిస్నిగ్ధవర్ణంబులై కర్ణాటదేశ తాటంకినీదశనవజ్రం
కురంబుల కాంతిసంపద దలంచె. నీహారవ్యపాయం
బున నిర్మలంబులై బహుళపక్ష ప్రదోషంబులయందుఁ

దారకంబులు వికచకుముదకోరకంబులు కెలంకులఁ
 గొలంకులలోనఁ బ్రతిబింబించి మదకలకలహంసత్రోటి
 కోటీవిఖండితమృణాలదండఖండంబులభావంబుభజించె.
 హృదయోత్కంఠాతిరేకంబునఁ గంఠమూలకతోరకా
 లకూటవిషమషీ కళంకపంకచ్ఛాయాచ్ఛటాకుండు భు
 వనరక్షాదాక్షిణ్యండు దాక్షా రామభీమేశ్వరుండు ద
 ష్ఠీణజలధివేలావలయితంబు లగు నేలాలవంగలవలీమ
 తల్లికాకుడుంగక్రోడంబులం గ్రీడించుటకు నై సారంగ
 లోచనలుఁ దానును గోరంగి వెడలె. వలవలనిమంచుఁ
 మప్పరముసురుజడిం దడిసి జడనుపడి వ్రేకలగుపోక
 పూఁబాళలపరిమళంబులఁ బుక్కిలించి యుమియుచుఁ,
 బక్కిణంబులలోన నల్లనల్లన పొలుపారు నడవికరువలి
 యసమసమవిషమకుసుమఫలకీడామతల్లికల మల్లుపె
 నంగి డస్సిన భిల్లపల్లవాధరల గల్లఫలకంబులఁ గ్రొత్త
 యుదయించు చెమటచీత్రుడి యుడిపె. కాళి శ్రీశైల
 కుంభఘోణ శోణార్క కాంచీ కాంచనసభా కాళహస్తి
 కుశుత్వేత్రాదిపుణ్యస్థానంబులం గూపవాప్తీతటాకకుండి
 కాప్రసవణస్తోతస్వీనులం జత్యాషకాలంబులం బర
 మర్షి సార్థంబు తీర్థంబాడె నివ్వధంబున మాఘమాస
 వాసరంబులు వసంతసమయసామంతంబులు జరగు
 చుండ నాచండాలాదిమనుష్యులకు భుక్తిముక్తులు ప్ర
 సాదింపంజాలి మాహేశ్వరులకు మహోత్సవంబు పాఠు

పతులకుం బ్రీతి కాళాముఖుల కవలంబంబు మునులకు
 మనికి జటాధారుల కాధారంబు పరివ్రాజ్యులకుఁ బట్టుఁ
 గొమ్మ వేదాంతులకు సంతోషం బాగమికులకు భాగ
 ధేయంబు మాంత్రికులకు మనువు తాంత్రికులకుఁ దా
 వలంబు పౌరాణికులకుఁ బ్రాణం బౌపనిషదుల కుపా
 యంబు ముముక్షులకు రక్ష శంభునకు విస్రంభస్థానం
 బు శాంభవికి హృదయోత్కంఠయు హేరంబునకుం
 బ్రియంబు తండువునకుఁ బండువు కుమారస్వామికిం
 బ్రేమాస్పదంబు భృంగిరిటికిం దంగెటిజున్న దురితతరు
 వండఖండనంబునకు గండగొడ్డలి యఘపటలతిమిరన
 ముదాయాహిమఘృణిసంతానంబు సంతాపశాంతికి
 భాగీరథీప్రవాహంబు శివరాత్రిపుణ్యకాలంబేతెంచిన.

సీ. ఆవణిక్పథమున కనతిదూరంబున

గవ్యూతియెడ నుదక్పశ్చిమమునఁ
 బర్వతోపత్యకాపర్యంతతటమున

సికతాతిని ర్థలక్షేత్రసీమ
 మాలూరతరువండమధ్యభాగంబునం

బ్రసవణాపగాపార్శ్వభూమిఁ
 గుసుమవాటికలలోఁ గువలయాంభోరుహ

కుముదమండితమైన కొలనితోడఁ
 గోటతో గోపురములతోఁ గుట్టిమాట్ట
 మండపంబులతో మహామహిమనొప్పు

నాదిమధ్యంబు నాగేశ మనఁగ నొక్క

పుణ్యతీర్థంబు తైలోక్యపూజితంబు

౩౦

గీ. అందు శేషప్రతిష్ఠితుం డమృతదివ్య

లింగమంగళమూర్తి ఖట్వాంగపాణి

యర్ధశశిమాళి నాగేశ్వరాహ్వయుండు

ప్రతివసించు ననేకకల్పములనుండి.

౩౧

వ. ఆశివరాత్రిపుణ్యకాలంబున.

౩౩

సీ. శివగంగఁ బుణ్యాభిషేకంబు దీర్చిరి

ధరి నొనర్చిరి మూడుతర్పణములు

ధరియించి రంబునిర్ధౌతవస్త్రంబు

నాచరించిరి బ్రహ్మయజ్ఞతంత్ర

మర్హ్యాంజలిక్షేపణానంతరమ్మనం

దొనరించి రంశుమంతున కుపాస్తి

గృహదేవతార్చనక్రియ లాచరించిరి

యభ్యాగతులకు నర్హణలు నడిపి

రవనిసురులెల్ల నాగేశ్వరాలయమున

కేగుదెంచిరి ప్రణమిల్లి రీశ్వరునకు

నాల్గుజాలుఁ బూజి

నాదిసంకల్ప మొనరించి రభవుమ్రాల.

౩౪

గీ. ఆదరంబున సమూహనానులేప

ధూపపటువాసనలు తైలదీపములును

సంఘటించిరి వివిధసంస్కారవిధుల
బ్రాహ్మణులు నర్దులై నట్టి పౌరజనములు.

3౫

సీ. కాంస్యతోరణమాలికలు సంఘటించిరి
ప్రాసాదగోపురాభ్యంతరముల
రంభాతరుస్తంభసంభారములు సము
త్పాటించి రొగి బ్రతిద్వారమునను
బూజోపకరణపాత్రీజాత మఖిలంబు
సంస్కరించిరి భస్మసలిలశుద్ధి
గరమొప్పు వృషభపుంగవ కేతనంబులు
నిలువంగఁ బెట్టిరి వలభులందుఁ
గమలనీలోత్పలంబులుఁ గర్ణికార
మాలతీకుండములు హేమమరువకములు
మల్లికాకింశుకము లపామార్గవకుళ
పాటలంబులుఁ గూర్చి రపారములుగ.

3౬

గీ. అవుడు నుకుమారకావ్యాయుం డదరునజ్జ
నేగుడెంచెను నాగేశ్వరేశుగుడికిఁ
బుష్పవాటికలోఁ గమ్మపువులఁ గోసి
పొలఁతులకు నిద్దటకుఁ గొంచుఁబోవఁదలఁచి.

3౭

క. కుడిచేత మాంసఖండము
లెడ కేలను మద్యరససహితమగు కంచుం
గుడుకయు ధరించి మదమున
వడవణఁతులు గొనుచు నతఁడు వచ్చె నుడికిన్.

3౮

వ. జన్మాంతరస్తుండువోలె రూపాంతరగతుండువోలె నా
 విష్ణుండువోలె భూతాధిష్ఠితుండువోలె గ్రహగృహీ
 తుండువోలె నున్నతుండునుంబోలె మదిరామదాతిరేకం
 బునఁ దన్నుఁ దా నెఱుంగక పరిసరలతాకంటకాను
 వజ్యమానాంశుకోత్తరీయుండును నజ్ఞాతనమవిషమ
 మేదిసీభాగవిన్యాసప్రసలితపాదద్వయుండునునై పలిత
 పాండురంబు లగుశిరోరుహంబులు విరిసి వీఁపునం
 బడ నొయ్యనొయ్యన నేతెంచి నిర్లజ్జుండును నిన్నే
 హుండు నృశంసుండును నగునక్కర్తృచండాలుండు గ
 ర్భగోళంబునకుఁ జక్కం గట్టెదుర నిలిచి రక్తకమల
 దళచ్ఛాయంబు లగుకన్నులు దెఱచి విఘ్నార్ణమాన
 తారకం బైన వికారాలోకనంబున నలవోకయుం
 బోలె నిర్మలస్ఫటికమండపాధ్యాసీనుండును నమృత
 మయజ్యోతిర్లింగమూర్తియు ముక్తాఫలధవలకాంతి
 యుఁ ద్రిభువనవందితచరణుండును జరాచరగురుండును
 నగు నాగేశ్వరుని దర్శించి యమ్మహాదేవు మాళికపా
 లమాలికామండనఖండేందు శకలంబులకు గగనగం
 గా ప్రవాహ డిండిరఖండంబులకు నుష్ణీషఫణిఫణా
 ఫలకంబులకుఁ జెలికారంబు సేయంజాలి పాంచజన్య
 నహోదరంబు లన దుగ్ధాంబురాశి హృదయంబు
 లనఁ జంద్రికాశరణంబు లన నంగజాట్టహాసంబు ఛే
 దంబు లన మెండుకొని యున్న పుండరీకంబుల
 పూజ గనుంగొని వెండియా.

ఉ. చాయన భోగిరాట్కటకసన్నిధి దీపితదీపమాలికా
 చ్ఛాయఁ బురఃప్రదేశమునఁ జూగిన నిర్జరవాహినీమ
 హా, తోయముసావి చీరయెగఁద్రోచి చొరంగఁ దలం
 చె నెంతలో, తోయని కొంకి కొంకి పతితుఁ డతఁ
 డానవపానవిక్రియన్. ౪౦

గీ. పవనవశమునఁ గేతకీప్రసవధూళి
 యంగమున హత్తియుండంగ నాతఁ డవుడు
 విమలభస్మసముద్ధూళన మొనరించి
 పాశుపతదీక్షఁ గైకొన్నభంగి నుండె. ౪౧

చ. కలఁగఁగఁబాటె నాతని యఘంబులు పంచహృషీక
 సంభవం, బులు బహుకాలసంకలితము ల్దవవహ్ని చిట
 చ్చిటధ్వనిం, గలఁగఁగఁ బాటు పక్షులవై కారమునం
 దొలుజాముపూజకై, బలుపటహమ్ము తమ్మునుచు భర్గుని
 గేహమునందు మ్రోసినన్. ౪౨

వ. ఆళివరాత్రిపుణ్యకాలంబునఁ బురాణంబులు వినిపిం
 చువారును నితిహాసంబులు చదువువారును బంచాక్షరీ
 పంచ బ్రహ్మాదిమంత్రంబులు జపించువారును నీలకంఠ
 స్తోత్రంబులు పఠించువారును బ్రాణాయామంబు లను
 నంధించువారును బ్రత్యాహారంబులు నడుపువారును
 బ్రదక్షిణంబులు నేయువారును భస్మోద్ధూళనంబు
 లొనర్చువారును దురోదరంబుల వినోదించువారును
 నష్టావధానంబులఁ గ్రీడించువారును వీణ లాస్సాలించు

వారును గావ్యగోష్ఠి సలుపువారును బరిహాసం బాద
 రించువారును బిందుమతి యభ్యసించువారును బ్రహ్మ
 లికలు భావించువారును నాడువారునుం బాడువారును
 మేషకుక్కుటక రేటులావుకకపింజలయుద్ధంబులు వీక్షిం
 చువారును గుజ్జవామనకిరాతబర్బరజరతమూకజనవికా
 రంబు లవలోకించు వారు నై జాగరంబులు సలుపు
 చునుండిరి సుకుమారుండును నొక్కించుక యన్నం
 దేటికొని వారిం జూచుచుండె నప్పుడు శివగంగానిరర్
 జలతరంగశీకరజాలజనితజడిమంబులు నందిరోమంథ
 ఫేనబిందువాహులుం గుమారశిఖికలాప విధూననక్రి
 యా లలితంబులుఁ బశుపతిజటాబద్ధవాసుకినిపీతశేషం
 బులు హేరంబగండమండల నివ్యందమాన దానధా
 రాకలుషగంధలహరీ పాణింధమంబులు భృంగిరిటి ని
 కుంభకుంభోదర ప్రముఖనిఖిలగణపరిష మద్ధూళితభసి
 త ధూళికావినరంబులు మాతృకాశ్రవణావతంసకష్ట
 రకోరక ప్రేంభోళన ప్రక్రియాసమభిహారానుమేయావ
 తరణంబులు మహిసాక్షి గుగ్గులుధూపధూమకంబులు
 మాలూరకిసలయామోద మేదురంబులు నగు మహా
 దేవనిశామారుతంబు లతనిమీఁదఁ బాలుపారి పాత
 కంబులు దూలరాల్చె నట్టిసమయంబున.

౪౩

గీ. అర్ధరాత్రంబుదాఁక నయ్యధమవృత్తి
 శివునిశావైభవంబు వీక్షించి చనియెఁ

దానకమునకు నది యాదిగా నతండు

విడిచెఁ దొల్లింటి నీచపువృత్తిబుద్ధి.

౪౪

వ. అంతఁ గొంతకాలంబునకు.

క. కుక్కలలో శబరులలోఁ

- గక్కెర చిమ్మటలలోనఁ గార్కోళులలోఁ

బక్కణముగుడిసె నడుమను

గుక్కిపయిం జచ్చె నతఁడు ఘోరవ్యాధిన్.

౪౫

క. శ్రీనాగేశ్వరశంభు

స్థానంబున గిరిశురాత్రి జాగరములు - - -

- - - ననుగనుఁగొన్నట్టిక

తానను విగతాఘుఁడై యతఁడు మృతిఁ బొందెన్.

సీ. క్రిమి కంతకుహరమార్గమున కడ్డము దొట్టి

పెద్దయేనియు బాధ పెట్టకుండ

శేష్ ముద్రేకించి సెలవి రంధ్రమువాయ

మెఱసి నుచ్చిలు గ్రమ్మింపకుండ

దృగ్గోళకంబులు దిగుగంగ దృష్టియు

నంధకారంబులో నణఁగకుండ

నెఱిదప్పి యుచ్చాసనిశ్వాసవవమాన

పరివాహగతు లోటువడకయుండఁ

బరమయోగీశ్వరుఁడువోలె బహురంధ్ర

వీధిఁబ్రాణంబుపిడిచె నవ్విప్రకులుఁడు

పుణ్యశివరాత్రి నలవోకవోలెనైన

నురగధరుఁడెంత జాగరం బుండఁగాన.

౪౬

వ. ఆకాలంబునఁ గాలకింకరులు మృత్యుదేవతానహితు
 లై ముసల ముద్గర తోమరాది ప్రహరణంబులతో - -
 - - - అతనిలింగశరీరంబు వగుణపాశంబుల బంధిం
 చి ఖాని పోవఁ గణంగిన నవ్వేళ శివదూతలు శివాజ్ఞాప
 శంబున శూలాంకుశ గదా భండిపాల పరిఘపరశ్వధ
 - - - - - చ్చి దవ్వుల నాకాశమార్గంబున.

గీ. ఓరి యమునిదూతలార యీబ్రాహ్మణుఁ

గరుణ మాలి యేల కట్టినారు

విడుఁడు శివునియాస మృదునాజ్ఞదాట మీ

రాజు - - - - - గ్రరామదించి.

౧౦

మాలిని. విడుఁడు విడుఁడు వీనిన్ (విప్రునిన్) భాగ్యవంతున్
 మృదుఁడు గరుణతోడ నిక్కిలిం గారవించెన్
 జడుల కొరుల కేలా సంభవించున్ యథార్థం
 బడర మఱిమృ - - - - - స్వామివంబుల్.

గీ. అన్నదాన తపస్సూనృతాదులైన

పుణ్యక్షరం బొనర్చిన పురుషునందు

నెట్లు సంతోషమందు నర్థేందుమాళి

యట్టిసంతోష మితనియం దావహించె.

౧౧

వ. అనిన యమకింకరులు శంకరకింకరుల కిట్లనిరి.

౧౩

నీ. ఏకార్యమునకయి యెచ్చోటి కరిగెద

రరుగుఁడు మీరు మహాత్ములార

యితన్ని కేశము చూచి యతికృపాపరతమై
 వు - - - - - రింపఁ బూనినారె
 హరికింకరుల మన్న నాశ్చర్య మయ్యెడు
 నదసద్వివేకంబు చాలకునికి
 భవభక్తులకు నడ్డపడుట ధర్మము మీకు
 నేమేల పట్టుదు మీశుభక్తు
 నితఁడు కలుద్రాగె అంకాడ నెఱచి దినియె
 నిలిచి మూర్తించెఁ జండాలలనఁగూడె
 గూఁతు రమియించెఁ దెరువాటుగొట్టె బ్రజలఁ
 జెంచురాజుల నేవించెఁ జెఱిచె గులము.

౧౨౪

సీ. కేలుదో మొత్తి మొక్కెనె పాశుపతులకు
 శరణార్థి ననియెనే జంగములకు
 ఫాలభాగమునందు భన్తంబు వూసెనే
 యటుతఁ దాలిచెనె రుద్రాక్షపూన
 శివమంత్ర ముచ్చరించెనె జిహ్వా నేప్రొద్దు
 నరిగెనె యెన్నఁడే నభవుగుడికిఁ
 బలియించెనే మహాప్రమథచారిత్రంబు
 తిరిగెనే మృదువుణ్యతీర్థములకు
 దానములు పెక్కుఁ జేసినదానఁ గాని
 కాలగళుభక్తియావంతఁ గలిగెనేని
 యడ్డపడ ధర్మమౌగాక యనఘులార
 యర్హమే యాదురాత్తున కడ్డపడఁగ.

౧౨౫

ఉ. ఎట్టుగ నేగుదెంచితిరి యిందుకళాధరభృత్యులార యీ
చెట్ట దురాత్తునిన్ హరునిచెంతకునుం గొనిపోవువారలై
యెట్టాణా శంకరుం డొకని నెవ్వనినేఁ గొనితేరఁ బం
పినం, బట్టంగ వచ్చినారొ తడఁబాటున వీని మణిభ్ర
మంబునన్. గె౧

సీ. అని హేతువులును దృష్టాంతంబులును జూపి
యమ - - - - - యవనిసురుని
నూరకయుండె మృత్యువు నోర్గదల్పక
భవునిచే మును పడ్డపాటుఁ దలఁచి
వరుణపాశముచే వృథితచేతస్కుండై
నుకుమారుఁ డెంతేని స్రుక్కు చుండ
నెదురుచూడఁ దొణంగి రీశ - - - - -
తారు పంచినవారు తడయుటయును

గాలయాపనమునకు నిగ్రహముఁ బూని
శంభుకింకరు లపు డవష్టంభ మొసంగ
నాడుగఱచుచు నప్పు డేకాంతముండి
సమధికం బైనసాహసోత్సాహవృత్తి. గె౨

ఉ. బిత్తరి దండిమాట లిటు ప్రేలెదరే యనురాజునేవకుటీ
చిత్తజ్వెరియాజ్ఞ యొకచీరికిఁ గైకొన కంచు నుద్ధతి
నిత్తని వారినిం గదిసి నిర్భరభూరిభుజాబలంబున
మొత్తిరి యుర్కి బాహువులు మోడిచి పట్టి వృషాంక
కింకరుల్. గె౩

క. కడవనములఁ బ్రహరించిరి

యడిచిరి లాతముల మొత్తి రహివలయములం

బిడికిళ్లను ఘట్టించిరి

తడఁబడ మృదుభటులు దండధరుకింకరులన్. ౧౯

ప. ఇట్లు మొత్తువడి యమకింకరులు శంకరకింకరులకుం

బ్రతిఘటింపక సుకుమారుని బరివేష్టించి యమలోకం

మున కభిముఖులై యతసిం గొనిపోవం దొణంగి

రప్పుడు రుద్రాక్షమాలికావక్షస్థులుండును జంద్రార్ధకృ

త శేఖరుండును భస్మాద్ధూళితలాలితాంగుండును ద్రిలో

చనుండును నతిప్రమాణకాయుండును నగునీలలోహిత

ప్రమథుండు కాలాంబుదధ్వానగంభీరం బైనకంతన్వ

రంబున నిట్లనియె. ౨౦

సీ. పడసె నెవ్వనికృప బ్రహ్మ బ్రహ్మత్వంబు

విష్ణుండు విష్ణుత్వవిభ్రమంబు

నీరేడుజగములు నెవ్వనికుక్షిలో

నొక్కఁ డొక్కంటితో నొరయుచుండు

నంధ కేభజలంధరాదిదానవకోటిఁ

గ్రాగించె నెవ్వనికంటిమంట

యామ్నాయశాఖానహస్రంబు లెవ్వని

నాసికారంధ్ర నిశ్వాసధార

లమ్మహదేవులెంకల మైనమేము

భర్తయానతి నిర్వహింపంగఁ దలఁప

మముఁ జీరికిఁ గైకొక మదముపేర్చి
నెట్టుకొనిపోయెదకు విప్రు నెఱయఁగట్టి. ౬౧

ఉ. బుద్ధియ కల్గె నేని కొనిపోకుఁడు ధర్మము సూక్ష్మ మీయ
నం, బద్ధము లైనన్యాయములఁ బంతము వచ్చునె మే
ము దెంపుమై, యుద్ధము సేయఁజాలకయ యోహారి
సాహరి నెంతచెప్పిన, న్నిద్ధరణీతలామరుని నీరు చలం
బున మీకుఁ దక్కునే. ౬౨

గీ. ఎంత చెప్పిన విన రేమి యీకు మాకు
హరునియాజ్ఞయ బలవంత మల్ప మెట్లు
చాక నొవ్వక మీరు మాకాఁకఁజెడక
యిద్ధరామరు మా కిప్పు డిచ్చు టొప్పు. ౬౩

క. నావుడును యమునిదూతలు
భావభవారాత్రిప్రమథవర్గముతోడన్
సేవకధర్మము తగవును
లావును బంతంబు దృఢబలంబును మెఱయన్. ౬౪

వ. ఇట్లని పలికిరి. ౬౫

క. చత్తుము చెఱఁబడుదుము కడు
నొత్తుము మీచేత నెట్లునుం దగవు మముం
బుత్తెంచినపతిసన్నిధి
నుత్తరమెట్టిత్తు మాజ్ఞ యుపహరిఁబొందన్. ౬౬

సీ. చర్చించిచూడుఁడా చంద్రార్ధమారికి
యమరాజ నిజభృత్యుఁడొనా కాఁడొ ,

యభవుఁ డిచ్చినయట్టి యధికార మాఁగాదొ
యముఁడుగూర్చున్న ధర్మాసనంబు
త్రిపురాసురాంతకుదివ్యదేహము గాదొ
వేద స్మృతులు తత్త్వవిధిఁ దలంప
శిష్టరక్షయు దుష్టశిక్షయుశూలికి

- - - దొ యాత్మలోన
నవకరము లెన్ని యన్నియు నాచరించెఁ
బాపి యగువీసి నరకకూపమునఁ ద్రోచి
బాధపెట్టంగవలసినపట్టునందుఁ
బంతమే విడుఁ డంట యో ప్రమథులార. ౩౭
- ఉ. చచ్చిన నేమి మూర్ఖ - - - నేమి ప్రహరవేదనన్
నొచ్చిననేమిపండ్లుచెవిలోరు కరాంగుళనేత్ర గోళముల్
ముచ్చిన నేమి పట్టపతిమొక్కలిబంధనశాలలోనికి
స్వచ్చిన నేమి భృత్యునకు నచ్చినయేలికయాజ్ఞపట్టునన్
గీ. తగవు ధర్మంబుఁ పాడి పంతంబు దెలిసి
యనువుఁ డీబ్రాహ్మణుని బాధ లనుభవింప
నొండె దురమున మమ్ము మృత్యువు జయించి
విప్రుఁ గొనిపొండు మాటలు వేయునేల. ౩౮
- క. మీకును మీపతియానతి
మాకును మాభర్తయాజ్ఞ మన్నింపఁదగున్
పాకోవాక్యముల* పెడ
వాకాట్లం బల్బజంబు వలవదు నేయన్. ౨౦

* వాకావవాక్యాముల, అని మూలము.

క. అని యమునిభటులు పలికిన

విని శంకరభటులు తద్వివేకంబునకున్

మనమున సంతోషించియు

మనసిజహరుశాననమును మన్నించుటకై.

౭౧

సీ. పొడికచ్చడములపైఁ బులితోలునునునేలు

కటిభారమనఁ గాసెకట్టు గట్టి

యభినవం బైవరుద్రాక్షయొడ్డాణంబు

నాభిచక్రములోనుగా భరించి

ప్రిదిలి జాఱక యుండఁ బెనుఁజాఁపప్రోగులు

శ్రవణభాగమునందు సంతరించి

యల్లిబిల్లిగ జటావల్లీమతల్లులు

గూర్చి పెంపొందఁ గీల్కొప్పు వెట్టి

భసితధూళి శరీర మభ్యంగమార్చి

యుద్దవిడిఁ బారివడయోధు లొక్కఁడొకఁడ

యాయుధంబులు ధరియించి యట్టహాస

డమరుక ధ్వానసింహనాదములతోడ.

౭౨

శా. ఆటోపారభటీసముద్భటత రాహంకారబాహాధను,

ర్యాటంకారరవంబులంబుజభవాండాభ్యంతరంబున్ న

మా, స్ఫోటింపంగ లలాటతోచనభుజిష్యు ల్లిండభృ

ద్భృత్యులన్, ఛాటీసంభ్రమలీలఁ దాకిరి వడిన్ ఛా

రాధరాధ్యంబునన్.

౭౩

సీ. ద్రాఘిష్ఠకఠినదంష్ట్రదండనంఘట్ట

కటుఘోరకిటకిటాత్కార మగుచుఁ

జటులఝంఝామరుజ్ఞంపాపరంపరా

సన్నిభఘ్రాణనిశ్వాస మగుచు

వికలతారకచక్రవిభ్రాన్తిభీషణ

స్ఫారచక్షుర్ద్వయీభయద మగుచు

నిటలవీధివిటంకనిర్భరభూకుటీ

నటనక్రియాటోపపటనా మగుచుఁ

గాలమృత్యువు శాణచక్రమునఁబట్టి

చికిలిచేసిన యడిదంబుఁ జేతఁ దాల్చి

జేగుఱిఁచిన మొగముతోఁ జిత్తజారి

ప్రమథవర్గంబుఁదాఁకె నాగ్రహమేతర్ప. ౭౪

వ. - - - - - తవణితమరువుతమతమనినడముతవణించుచుఁ దచ్చ
టులతమామీత డంబర విష్కంభము కాష్ఠాకటాహ
ముల నుద్ఘాటింప దినకరకరచ్ఛాయాచ్ఛేదాధిగమమున
ధగద్ధగితము లగునిస్త్రీంశకుతారాద్యాయుధ దీప్తులు
రణలక్ష్మీ నివాళింపంగ నవుడు విద్యాధర పన్నగ యక్ష
గరుడ గంధర్వాదులు మది నాహ్లాదింపంగ సురముని
కులచె యాడింపంగ నిలింపా - - - - - వధంబున భవుని
తెంకలు శమనకింకరులును బాహవప్తంభవిజృంభణమప్ర
తిహతముగ నొండ్లొడువులఁ దాఁకిన భండనంబు ఘో
రం బయ్యెను.

క. శంకరభటులును నంతక

కింకరులు మిథఃప్రహారకీలానటా

పంకిలతను లయి కుసుమిత

కంకేలీతరులభంగిఁ గనుపట్టి రనిన్.

2౧

వ. అప్పుడు కింకరులయం దొక్కరుండు యమునిసన్ని

ధికిం జని యతని కిట్లనియె.

22

సీ. దేవ దేవరయాజ్ఞ ధృతి నేము దలఁబూని

మృత్యుతోఁగూడి భూమిస్థలమునఁ

జని వణిక్పథ మనుఘనపట్టనమునకు

ననతిదూరమున శైలాంతరమున

నడవిలో నొకమృగవ్యాధపక్కణమునఁ

గుష్ఠామయంబునఁ గుతిలపడఁగఁ

జెడిపెకూతురు కాళ్లకడనుండి యేడ్వంగఁ

బంచత్వ మొందినపాపకరు

బ్రహ్మబంధుని సుకుమారుఁ బట్టితేఁగ

నభవుదూతలు రానీక యాఁగినారు

మాకు వారికి దుర మయ్యె నాకసమున

నెఱుంగఁజెప్పంగ వచ్చితి నిత్రైఱంగు.

2౩

వ. అనిన విని కృతాంతండు సమధికక్రోధావేశవివశస్వాం

తుండై యులుంబరుం డను నేనాని రావించి యతని

తో నిట్లనియె.

2౪

గీ. చను ములుంబర వృషభలాంఛనునిలెంక

గృలాఁగినారంట మనవాండ్ర నాకసమున

నొక్కపాపాత్ముఁ గొనిరాఁగ నుద్దవిడిని

నేగి యాజటాధారుల నెగిచి రమ్మ.

౫౦

గబ్బున నెదిరించిన నొక

దెబ్బగొనుచు - - - నెదురె త్రిజగముల నొరుల్

తబ్బిబ్బుగ జంగములకుఁ

బబ్బంబులు వెట్టు ముప్పిపరిఘట్టనలన్.

౫౧

వ్యాధు లష్టోత్తరశతంబు వచ్చుఁగాక

తోడ నేతెంచుఁగాక మృత్యువులు నూలు

పంపినారము మున్నాడి భటులఁగూర్చి

కాలమృత్యువు గెల్పు శంకరునిహేతుల.

౫౨

అని పల్కిన వల్లె యని యులుంబరుండు వివిధ

వ్యాధి మృత్యు పరివృతుం డై కదలి యుద్దవిడిఁ

దూగ్యంబులు మొరయఁ బ్రమథానీకంబుఁ దాకిఁ

శస్త్రజాలంబు నిగిడ్చి పేర్చి యార్చినం గోపించి

పంచవదనుభటులు కుటీల భూభంగభీషణంబు లగు

మొగంబులు జేవుఁటింప నట్టహాసంబు చేసి యదల్చి

డమగుడిండివా తమతమధ్వానంబుతోఁ గీనాశకింకరు

ల ముసలభిండిపాఁగోమర మండలాగ్ర త్రిశూలపట్ట

సంబులఁ బ్రహరించిన విచ్చిన్న బాహూరుచరణవక్షః

- - - - - బాటకృతాటలై విచ్చియు నొచ్చియుఁ జ

చ్చియుఁ దెరలియుఁ బొరలియుఁ దోగియుఁ డాగియుఁ

క్రస్సియు డస్సియుఁ గందియుఁ గుందియు దారియు -

మొగ్గియుఁ డగ్గియు నలసియు సొలసియు వికావికలై
 దిక్కామొగంబులై యకారుసారులై గురియై బందబందై
 భండనంబు విడిచి వలయ . . బారి వెలవెలంబోయి
 కృతాంతునిసన్నిధికిం బోయిరి. ఇట జటాధారులు
 సుకుమారుని బంధనంబు లూడ్చియు నతని మున్నిడు
 కొని హఠాన్నాశంపుఁగ రామారి చాయలం బంటంచు
 మింటి తెరువునం జనిరి. అప్పు డాసుకుమారుండు పుణ్య
 శివరాత్రి వ్రతాలోకనప్రభావంబున. ౮౩

తాళవృత్తము. (?) డౌదపులం గాంచెం గైలాసము తరు
 జేందు(క.శా)ధరునినివాసము, దశహరిస్థానస్థపుటితధవ
 శచ్చాయాచ్చేదవిలాసము, ధ్రువమండల - - నంతాధి
 స్థూలశృంగశృంగాటకవిహార, త్థచరగరుడగంధర్వప్రమ
 దాస్తోమవిహితలీలాపరిహాసము, నవలేపాటోపనముద్భ
 టవిఘ్నాధిప దీర్ఘవిమాణప్రఘణవ్యాఘటనపారద . . .
 మయప్రస్థతటధ్వనివిసరము, నవిహితరూక్షాముద్రా
 నిగదవ్యాఖ్యాతాశోకలతాప్లవ యాథాతవ్యయవిజి
 త్వనీహారాద్రి సుతాచరణన్యాసము.

నీ. కామధుగ్ధేనుసం తొట్టులుగాంచె(?)

గాంచనననరత్నకందరములు

కాంచెఁ గల్పకవాటికాసహస్రంబులు

సిద్ధరసాపగాఢ్రేణిఁ గాంచె

బహుహిరణ్యమహాస్రాకారములు గాంచె
 నమరిన ధములుగాంచె
 బ్రబలచింతామణీస్సర్పవేధులగాంచె
 నానావిమానరత్నములు గాంచె
 హావభావవిలాసరేఖాబీజేష
 హారిమూర్తుల రుద్రకన్యకలఁ గాంచె
 (మనసు త)నీవోవ నర్ధేందుమాళిఁ గాంచెఁ
 గాంచె నుకుమారుఁడంబికాకారతు శీవునీ.

౧౫

వ. కాంచి దండప్రణామంబులు చేసి చేతులు మోడ్చి
 నమ శ్శంకరాయ, శశాంకమూర్ధాలంకారాయ, త్రిభు
 వన (?) పురంద్రసీరంద్రస్తనకుంభవముత్తంభితకస్తూరి
 కాస్తానకముద్రాద్రోహిబాహోర్గళస్తంభాయ, జంభారి
 ప్రముఖనిఖిలదేవతాకోటి హృతకకీరీటకోటీవిటంకసం
 వాసితమందారమాలీకౌమరందబిందునిష్యందధారా
 ధోతచరణారవిందాయ, జలంధరాసురకంధరాప్తీకా
 విఘట్టనక్రియాగరిష్ఠనిష్ఠురతాశశ్వద్విభంగఖట్వాంగ
 పాణయే, పశ్యల్లలాటాయ, మదనమదగదాగదంకా
 రాయ, సంధ్యానటాయ, కరకలితడమరుతాంకార
 బృంహితబ్రహ్మాండమండలాయ, చండీకాధిపతయే, నిర
 స్తనమస్తోపాధికాయ, సచ్చిదానందస్వరూపాయ, స్వ
 మహామహామప్రతిష్ఠాయ, నిరుపాధికనిరవధికనిరిరో
 ధనిరవగ్రహనిరభినంధినిర్భరకృపాసంపత్సంపూర్ణమేధ

నే, వృషాంకమాలికాభరణాయ, సముద్బంధపుండరీక
క్రవ్యాదకృత్తి కంఠాధురంధరస్కంధభాగాయ, భగ
వతే ధన్యోఽస్మి! కృతపుణ్యోఽస్మి! నమస్తే నమస్తే
అని పలికి వెండియు.

౮౭

విషమవృత్తము.

(!) జయజయశంకరజయజయపురహార
జయజయ గుణవరుణాలయ
జయజయతుహినత్కౌఠరకన్యానహచర
జయజయశాక్వరవరశుభశేతన
జయజయమందరకందరకంధర
నంతుభితమహాక్షీరోదన్వజ్జతరక్తరశజలన
గిరీశా నకల్తాషి శితికంధరా!

౮౮

వ. అని యనేకప్రకారంబులం బ్రస్తుతించిన నుకుమారు
మీఁదఁ గరుణాకటాక్షవీక్షణంబు లొలయించుచు
విరూపాక్షుం డతనికిఁ గామగమనంబును హేమకింకి
ణీ మాలికాసనాథంబును రుద్రకన్యానహస్రసంకులం
బును నగుదివ్యవిమానంబొసంగి ప్రమథత్వంబు కృప
చేసెఁ బుణ్యవంతుల భాగ్యంబునకుం గొలఁది గలదె
యింక నెయ్యది (వినవలతు) రడుగుం డని సూతుండు
నైమిశాగణ్యనివాసు లగు మహామునులకు నవినయం
బును సన్నేహంబును సగౌరవంబునుగా విన్నవించిన.

గీ. పరమమునులు సూత్యాహసంభవుని సూతు
భక్తిఁ బూజించి యధికతాత్పర్యగరిమ

చతుర్థాశ్వాసము. $\frac{26894}{25273}$ ౧౩౬

భటులు ప్రమథులచే భంగపడుట చూచి
చిన్నవోయి యముం డేమిచేసె బిదప. ౧౯

మ. కరుణాసాగర శైవశాస్త్రకలనాగాంభీర్వశౌర్యోన్నతా
తరుణీమస్తథ రాజపూజితకళాధర్మయాసంస్తుతా
వరసీతిప్రతిభావిశేషకలనావాగీశసంకాశశ్రీ
తరుణీనాథమనోజ్ఞరూపవిలసత్కావ్యార్థసంబోధనా.

క. ధర్మారాలయవరగుణ
నిర్మాణవిశేషవిభవనిరుపమకార్యా
కర్మోత్కటబహుగుణవృత
నిర్మలనుజ్ఞానచతురనిశ్చలధైర్యా.

౧౦

మాలిని. శతధృతిధృతదీపా సారనిర్మాణరూపా
నతతసుఖవినోదా సామగానప్రమోదా
వితతకవివరేణ్యా వీరశైవాగ్రగణ్యా
యతులఫలవివేకా హర్షనైర్మల్యపాతా. ౧౧

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథనామధేయప్రణీతం
బైనశివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీసుజనరంజనీ ముద్రాక్షరశాల, రాజమహేంద్రవరము.